

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1991

Número 110

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 29 de gener del 1991, a les 12 i 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- I.- ESMENA A LA TOTALITAT R.G.E. 3457/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, al Projecte de Llei R.G.E. núm. 2704/90 de pluges extraordinàries d'octubre de l'any 1990.

II.- I.- DEBAT I APROVACIÓ, si pertoca, del DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTEs INSTITUCIONALS I GENERALS SOBRE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. 926/90 de Reforma de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears.

I.- I.- ESMENA A LA TOTALITAT R.G.E. 3457/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, AL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 2704/90 DE PLUGES EXTRAORDINÀRIES D'OCTUBRE DE L'ANY 1990.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats.

Bon dia. Començam el Plenari Extraordinari pel qual han estat convocats segons l'Ordre del Dia que ha estat oportunament repartit i que té com a punt únic el debat de l'Esmena a la Totalitat R.G.E. núm. 3457/90 presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA al Projecte de Llei 2704/90 de Plugues extraordinàries d'octubre de l'any 90.

Per defensar l'Esmena a la Totalitat per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr Alfonso.

EL SR JOSEP ALFONSO I VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats.

En data de dia 16 d'octubre del 1990, el Grup Parlamentari SOCIALISTA va presentar una Proposició de Llei referida a plugues catastròfiques que varen tenir lloc a Mallorca dies abans, a l'octubre del mateix any. La Proposició demanava l'ampliació del crèdit extraordinari de la Llei 9/89 referida també a les plugues extraordinàries del mes de setembre del 89, crèdit extraordinari de 10.000 milions de pessetes, i també demanava que s'ampliàs l'objecte de la Llei 9/89 a les plugues passades, al mes d'octubre del 90.

Tres o quatre dies després, el Govern presenta un Projecte de Llei amb, pràcticament, el mateix objectiu. A partir d'aquell moment, Srs Diputats, la situació es comença no sols a complicar sinó també a tornar un poquet kafkiana. Crec que tots els grups, aquest era l'objectiu del Grup Parlamentari, tenien com a objectiu fonamental presentar ràpidament la Proposició de Llei i, suposant que el Govern també, encara que després va demostrar una altra cosa, poder tenir disponibilitats econòmiques ràpides i suficients per poder atendre les indemnitzacions, a les urgències que aquelles inundacions havien provocat a la nostra Comunitat.

Però, curiosament, presentat el Projecte de Llei del Govern, el procediment de tramitació de la Proposició de Llei del Grup Parlamentari SOCIALISTA que hem de recordar que el Grup demana que sigui amb caràcter d'urgència, perquè creia que el tema era urgent, té el vet del Govern. Amb quina excusa? El Govern argumenta al Parlament que no es pot tramitar la Proposició de Llei del Grup SOCIALISTA perquè el Grup SOCIALISTA deia que el crèdit era de 10.000 milions i a la liquidació de pressupost de 1989 que només coneix el Govern, s'havien previst 8.003 milions de pessetes.

Una excusa que demostra d'entrada, en primer lloc, que dos mesos després, comptin Srs Diputats, dos mesos després d'haver-se aprovat el crèdit extraordinari de 10.000

milions de pessetes, el Govern ja reconeix que les previsions s'han de rebaixar 2.000 milions. És a dir, que s'ha equivocat ni més ni menys que en un 20 per cent.

Òbviament, vetada la Proposició de Llei Socialista, comença la tramitació de la Proposició del Govern que demana per lectura única, situació curiosa perquè la demana per lectura única sense haver parlat amb cap Grup Parlamentari, sense tenir el mínim acord necessari per fer una Proposició de Llei que fos adequada o acceptada per tots. La Cambra no accepta la lectura única com havia de passar, i comença la tramitació normal.

La primera pregunta, i jo crec que això és important, que es fa o que es deu fer un ciutadà, que estigui afectat o hagi estat afectat, bé com a persona a la qual se l'ha d'indemnitzar o bé com a persona que ha fet feina per ajudar a sortir d'aquella situació de catàstrofe, és per què el Govern fa una oposició reglamentària a la Proposició de Llei Socialista i per què s'han de provocar les conseqüències de retard de quatre mesos com a mínim amb la possible tramitació d'aquestes indemnitzacions i el cobrament de les factures que per cert, lògicament no s'han cobrades, que es varen devengar amb les feines encarregades per sortir de la situació que havien provocat les plugues.

La raó, i em perdoni si m'equivoc però crec que no, només és una o només pot ser una: el Govern no vol que el protagonisme polític de dur endavant una proposició de Llei d'indemnitzacions per aquestes situacions, se l'endugui un altre grup polític, sigui el que sigui. No vol tan sols seure's a negociar amb els Grups polítics per tramitar via súper urgent o per lectura única una Proposició de Llei que pugui dur endavant aquestes indemnitzacions.

Nosaltres creiem que és un protagonisme polític molt mal entès perquè l'únic que ha fet, la veritat, és retardar el cobrament per part dels ciutadans d'aquest tipus d'indemnitzacions. Una altra raó possible, però creiem que ja no és tan seriosa, aquesta és important, és que el Govern no vol reconèixer que les seves previsions en el setembre, com li va dir el Grup Parlamentari SOCIALISTA, com li varen dir la resta dels Grups i com s'ha estat demostrant, eren unes previsions absolutament fetes a ull.

Per cert, i potser que el que vaig a dir ara no és dins l'Esmena a la Totalitat, però crec que s'ha de dir, voldríem saber quan es tornarà reunir aquella famosa Comissió d'Hisenda que, segons la Llei que aprovava el crèdit extraordinari de 10.000 milions s'havia de reunir cada quinze dies. Fa dos mesos que no s'ha reunit, fa dos mesos que el Parlament no té el control que hauria de tenir sobre la utilització del fons públic d'aquells 10.000 milions de pessetes. Aquestes dues qüestions, aquestes dues, poden ser, són realment, Srs Diputats, les diferències fonamentals, i després hi entrarem, entre la Proposició de Llei del Grup SOCIALISTA i el Projecte de Llei del Govern.

Per què el Govern demana un crèdit de 1.997.380.007 pessetes? Bé, perquè diu que aquesta és la diferència entre el consignat a la liquidació d'ingressos de 1989 a la liquidació que fa el Govern d'aquest crèdit de 10.000 milions de

pessetes. El Govern ja ens ha dit que només gastarà com a previsió 8.000 milions de pessetes del crèdit de 10.000 milions que dos mesos abans havia consignat. Òbviament, això demostra, Srs Consellers, que les pluges de setembre no només no costarien com a indemnització 10.000 milions de pessetes sinó que ni afegint les carreteres en què no va caure ni una gota d'aigua, ni afegint les carreteres noves que volia fer el Conseller d'Obres Públiques i que, com a excusa, les pluges anaven bé, ja ni així bastaven els 10.000 milions de pessetes.

Però, a pesar de tot, el Govern del PP, fent els comptes de manera fantàstica, com queda perfectament demostrat, tampoc no acaba de dir la veritat amb aquestes qüestions. Tampoc no seran 8.000 milions de pessetes. El mateix Govern ja, dia 31 d'octubre, perdó, dia 30 de setembre de 1990, amb la documentació que envia a aquest Parlament, reconeix que el crèdit definitiu ja no són 8.000 milions de pessetes, ja són 7.800 milions de pessetes, que el reservat definitiu són 4.599 milions de pessetes, que el contret a 30 de setembre són 1.944 milions de pessetes.

No coincideix el crèdit definitiu amb els ingressos, ja no, hi ha 200 milions de pessetes de diferència i en qualque cosa ja han rebaixat més, que el reservat definitiu, un any després de les pluges són 4.500 milions de pessetes, és a dir, menys de la meitat del crèdit aprovat per aquest Parlament, que l'autoritzat en aquell moment ja són 2.800 milions i que el pagat són 1.895 milions.

En definitiva, en resum, que el crèdit disponible a 31 de setembre del 1990, quinze dies abans de les pluges d'octubre, quinze dies abans també de la Proposició de LLei, oposada amb excusa pel Govern del Sr Cañellas, era de 3.295 milions de pessetes. En definitiva, senyors del Govern, era perfectament possible, amb 10.000 milions o amb 8.000 milions d'ingressos, acceptar la Proposició de LLei del Grup SOCIALISTA perquè hi havia, en aquelles dades, 3.295 milions de crèdit disponible. Crèdit disponible que és la diferència entre el crèdit definitiu i el reservat definitiu. Excusa, per tant, que va donar el Govern per raons polítiques i no per cap tipus de raó econòmica o tècnica.

L'altra gran diferència és que, i això també podria ser motiu de l'obstrucció que fa el Govern a la Proposició Socialista, desapareix d'aquest crèdit extraordinari l'adequat control al Govern per part del Parlament. L'article 4 de la Llei 9/89 desapareix. Dins la Proposició del Grup Socialista hi havia l'article 4 perquè era una prolongació de la LLei. Dins aquesta del Govern, desapareix i per tant el Govern - n'haurà de donar compte més que tard i malament, com té per costum, de com utilitza el fons públic per pagar aquestes indemnitzacions, aquestes feines, aquestes actuacions que han de ser, amb aquests tipus de temes, Srs Diputats, els ho record, totalment i absolutament transparents.

Haurien de ser molt més transparents que les aigües que, quan els torrents es desborden, s'enduen la terra. El Govern vol dur als crèdits extraordinaris i als pagaments igual que aquelles aigües que arriben a la mar i embruten la mar, també aquests crèdits les vol dur amb aquesta transparència d'aquest tipus d'aigües. El Parlament, a la Llei

9/89 va acordar que el Govern en donaria compte. En dona tard, no compleix exactament la llei però, a pesar de tot, dona un cert compte de com s'utilitzen aquests fons i hem trobat, i el Govern s'enrecorda, i el Sr. Huguet que és el Vice-president i ve a donar compte també s'enrecorda, hem trobat incongruències molt grosses amb el tipus d'indemnitzacions demanades, tipus d'indemnitzacions certificades, tipus d'indemnitzacions que s'han de pagar.

Per tant, aquesta transparència amb la utilització de fons i més a una època com l'actual, molt més a una època com l'actual, hauria d'estar absolutament garantida pel Projecte de Llei que ara feim. Aposta, nosaltres hem volgut mantenir l'Esmena alternativa precisament perquè es compleixin les dues funcions bàsiques, diferències bàsiques que hi ha entre el Projecte de Llei i la Proposició del Partit Socialista.

Primera, no incrementem el deute d'aquesta Comunitat Autònoma en 2.000 milions de pessetes. Amb els 8.000 milions de la consignació d'ingressos a la liquidació de pressupost del 1989 n'hi ha de sobres per cobrir les indemnitzacions, pagaments i altres de les pluges de setembre i les indemnitzacions que es produeixen a les pluges d'octubre de 1990. I el Govern ho sap, que n'hi ha de sobres. No incrementem en 2.000 milions més l'endeutament de la Comunitat Autònoma que ningú no sap d'aquí a un parell d'anys com es podrà pagar.

I, en segon lloc, mantinguem la transparència i el control absolut de la utilització d'aquestes indemnitzacions perquè per desgràcia s'han donat moltíssims d'exemples, i ara no parl d'aquí, d'aquest tipus de pagaments, aquestes indemnitzacions serveixen per qualque cosa més que per pagar els danys causats per les inundacions, els danys causats per les torrentades, serveixen moltes vegades per cobrir certs camins, certes subvencions molt directes, i en aquests moments exactament de la situació política creiem que no seria bo. Això es pot arreglar o es pot solucionar, o pot ser molt millor si el Parlament té un control estricte de com s'utilitzen aquests fons.

En definitiva, Srs Diputats, amb les seves mans hi ha, per una part, no augmentar el deute de la Comunitat Autònoma que ja du camí de tenir un volum realment espectacular; en segon lloc, mantenir el control de la despesa que faci el Govern. Els seus vots, Srs Diputats, decidiran. Si decideixen que no s'ha de controlar el Govern, vostès sabran per què ho fan.

Gràcies.

EL PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr Forcades.

EL SR CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Sr. Alexandre Forcades i Juan):

Sres i Srs Diputats. Dues coses per començar. En primer lloc, voldria fer una afirmació contundent: que totes

les crítiques que hi pugui haver dins la intervenció delponent del partit PSOE, han d'anar contra el Conseller d'Hisenda i no contra el Govern, perquè el Govern va actuar a suggerència i a proposta del Conseller d'Hisenda, és a dir que tot el muntatge que s'ha fet va ser una proposició, un estudi que va creure el Conseller d'Hisenda que defensarà quina és correcta per fer front a aquestes despeses extraordinàries. Això per una part.

I, en segon lloc, li vull dir, Sr Alfonso, que si bé li concordaré un tema, que és el tema en què creiem, crec que ambdues part estam d'acord que amb 10.000 milions, és a dir, jo entenc que en aquest moment vostès, demanant l'aplicació de la Llei extraordinària a les pluges del 90, xifren el pressupost amb 10.000 milions de pessetes, i nosaltres suplementant feiem el mateix, però, a part de concordar-li això, no li concord res més. De manera que si per omissió em deix alguna cosa, no li concord. No li concord tècnicament, amb absolut, i no li concord políticament amb la sèrie de consideracions que ha fet sobre subvencions, etc., etc.

En primer lloc, hem de recordar que el pressupost és únic i aleshores transcorria el pressupost ordinari del 89. Això va ser el meu raonament i, dins el 89, el mes de setembre, es demana i s'aprova després també, al cap de molts de mesos, com diuen els foresters *vaya por cuando*, una Llei de crèdits extraordinaris, en què, quan arribam al tancament de l'exercici, el Conseller d'Economia i Hisenda, estimant que els pressupostos ascendien a 8.000 milions de pessetes, va creure convenient, d'acord amb el que s'havia discutit aquí i d'acord en el fet que era un màxim de 10.000 milions de pessetes, contreure únicament aquells ingressos que havien d'equilibrar la precisió de despeses.

En conseqüència, jo crec que com a conseller no hagués actuat ni tan sols amb la diligència d'un bon pare de família dient: bé, doncs, vinga, contreguem 10.000 milions i ja veurem. El compromís davant el Parlament era, atès un pressupost de 10.000 milions, no presentat el mes d'octubre, presentat el dia següent de les pluges, o sigui que la proposició o el Projecte de Llei extraordinari, el Govern el va enviar pràcticament a les vint-i-quatre hores. I, aleshores, va estimar un màxim de 10.000 milions de pessetes, de manera que tampoc no concord el fet que si després jo, el mes de desembre, estimàs 8.000 milions de pessetes, no concord amb absolut ni admet cap tipus d'error pressupostari sinó una divisió normal amb un pressupost extraordinari.

I, aleshores arriba el final d'any, tinc una estimació i l'article 46 em facultava indubtablement perquè era un crèdit extraordinari, perquè eren despeses del darrer trimestre, etc., etc. Però vaja, que jo crec que, en aquell moment, havia d'equilibrar fins el màxim; i aquest màxim eren 8.000 milions de pessetes. En conseqüència, aquesta Llei de crèdit extraordinari queda diguem consumada, comptablement, financerament, d'acord amb la Llei pressupostària de l'Estat del Regne d'Espanya i d'acord amb les Llei pressupostària de la nostra Llei de Finances consumada hi feim una incorporació, de quasi 8.000 milions de pessetes.

Jo, tal vegada, havia d'haver parlat amb vostès. Jo he fet un examen de com és que realment es fa aquesta. Tal vegada, quan vàrem enviar aquell escrit dient que suposava augment de despesa, jo, tal vegada, havia d'haver parlat amb vostè i dir-li: Miri, escolti, jo vaig contreure 8.000 milions de pessetes, en vaig incorporar 200 menys perquè dins el 89 hi va haver despesa amb OP per quasi 200 milions de pessetes, i aquesta és la raó d'aquesta discrepància a la qual vostè ha dedicat tant de temps.

Aquesta partida, aleshores, la partida 31 XXXX ens faculta fins a un límit de 8.000 milions de pessetes que fa el Conseller d'Hisenda davant les estimacions que venien. Diu, bé, suplementarem aquesta partida en 2.000 milions de pessetes, i se suplementa. I aquesta va esser la tècnica que va utilitzar el Conseller d'Hisenda, que el Govern va aprovar i que aquí de ver jo li puc dir que ni el meu Grup Parlamentari, ni el Consell de Govern, ni ningú no va articular altra cosa, sinó que va esser aquest tipus de plantejament que dona lloc a aquesta proposició. Aleshores, li vull dir que tots els problemes que hem tingut per fer front als damnificats, doncs, no han succeït.

Jo aquí li podria reproduir el mateixos arguments que vostè em deia a mi quan jo em queixava que realment no feia via al curs d'aquesta proposició. La mateixa Llei de pressupost del Regne d'Espanya, la nostra pròpia Llei de Finances m'autoritza a fer bestretes de tresoreria, etc., etc., i jo li puc manifestar que cap damnificat per les pluges d'octubre, en aquest moment, no ha quedat sense atendre.

Així les coses, he intentat fer-li veure que aquest era un plantejament absolutament tècnic i que no tenia res a veure amb tota la seva argumentació. No he intentat, en qualsevol moment, llevar control parlamentari perquè he dit que la llei anterior era supletòria. En conseqüència, l'obligació de donar compte, l'entenc, i per favor, en aquest moment, solemnement, dic que si no ho diu, la intenció nostra dient que la llei anterior era supletòria és que els mateixos compromisos de control i informació quedaven reafirmats.

No ens hem ..., bé jo, en aquest moment, no sé si és competència nostra demanar la reunió o és competència de la Mesa; el que li puc dir és que realment durant el mes de desembre, i aquestes diguem mini-vacacions parlamentàries que crec que estan justificades, però em pareix molt bé aquest recordatori, demanaré la convocatòria, fins i tot demanaré la compareixència del Conseller d'Obres Públiques perquè pugui explicar les darreres novetats.

He de dir, a més, quant a aquestes desviacions de tipus pressupostari, que els pressupostos que va fer el Conseller d'Economia i Hisenda, els va fer els dies 7, 8 i 9 de setembre del 89, no els va fer el mes d'octubre ni el mes de novembre. En conseqüència, un pressupost fet d'aquesta manera pareix normal que a l'hora de tancar l'exercici, quedin reduïts a 8.000 milions de pessetes, sense que d'aquí es pugui desprendre altra cosa que un bon comportament comptable-financer i no tot el que vostè diu.

I jo a aquesta rialla naturalment l'hagués poguda fer

quan he vist el doi que vostè deia comptablement. Però, en fi, jo no ric. Ara ric perquè vostè se'n riu, de manera que empatam, almanco. No veig cap tipus d'obstrucció. Veig que en aquests moments hi ha una coincidència. Crec que tot dos coincidim que realment poden bastar 10.000 milions de pessetes. Ara, vostè ha fet un muntatge aquí dient que volem augmentar més el deute. No ho entenc.

El Govern tenia autorització per fer deute fins a 10.000 milions de pts. En el moment en què contreu uns ingressos en deute de 8.000 ja no té aquesta autorització i, en conseqüència, quan feim la proposició de suplement de crèdit el que podem arribar és a 10.000 milions de pts. Però jo he entès que vostè volia demostrar a la Cambra que una conseqüència de la nostra mala administració és que volíem anar a 12.000 milions de pts. O ho he entès malament o vostè s'ha expressat malament. De manera que no accept aquestes mitges veritats, no accept aquesta voluntat de falta de control i l'únic que li dic és que financerament l'única forma per poder arribar a 10.000 milions de pts, donat el cas del contribut que varem fer el mes de desembre, és demanar aquest suplement de crèdit. Quan discuteix, jo m'he pogut posar al lloc del contrari.

Nosaltres li varem enviar un escrit dient que suposava un augment de crèdit, aquest escrit amb escrit tècnic, tal vegada jo l'havia d'haver cridat per telèfon i explicat el que havia fet perquè creia que vostès amb la informació que tenen a dia 30 de desembre del 1990, amb la informació de rendiment de comptes, vostè, aquesta informació, la podia tenir. De manera que, el que vull és excusar-me de no haver-lo cridat per telèfon i haver-li explicat les operacions contables que havíem fet. A part d'això, li he de dir que no concordo més que 10.000 milions de pts i, amb absolut, cap dels arguments tècnics, financers, polítics o no sé què que vostè ha donat.

Gràcies Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR JOSEP ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President, Sres i Srs Diputats. Sr Conseller, seria realment curiós, com a mínim, jo diria seria una casualitat enorme que concordàssim o que coincidíssim amb argumentacions polítiques, que és el que jo he fet aquí. Aquí no hem fet tècnica perquè la tècnica l'han de fer els seus funcionaris no l'hem de fer aquí. Hem fet argumentacions polítiques i jo no vull concordar amb vostè, no vull concordar amb vostè amb qüestions polítiques, em cregui, no en tenc la més mínima intenció i, de veritat, que em sabia un poc de greu que, en consideracions polítiques concordàssim perquè tendríem una confusió d'ideologia política. No, jo crec que no m'ha entès però li tornaré explicar.

Ha començat jo crec que malament. Vostè ha dit que el responsable és vostè. El responsable és el Govern. L'article 33/4 de l'Estatut diu que el Govern té responsabilitats

solidàries. El responsable és el Govern de la Comunitat Autònoma, el conseller serà l'instrument del Govern, però vostè no és el responsable, el responsable és el Govern, i jo, quan parl, parl del Govern que és el que presenta la Proposició de Llei encara que la firmi vostè o la firmi normalment el Vice-president que és el que dur les relacions amb el Parlament. Però, la responsabilitat de qui presenta el Projecte de Llei etc és del Govern. I, de com s'utilitza el fons públic, el responsable no és el Conseller d'Hisenda ni els seus funcionaris, en definitiva, el responsable és el Govern. Si no, li duguin l'Estatut, article 33/4 i veurà que hi ha una responsabilitat solidària del Govern en totes les seves accions.

Sr Conseller, la Llei 9/1989 va tardar, des de que es varen produir les pluges fins a publicar-se, exactament un mes i deu dies. Aquest Projecte de llei, per causa de la seva obstrucció, ha tardat més de quatre mesos. Quan es publiqui, hauran passat més de quatre mesos, per causa de l'obstrucció del Govern perquè aquest Projecte de Llei, si es posen d'acord Govern i Grup de l'oposició que era relativament senzill, bé, senzillíssim, s'hagués pogut tramitar amb menys de vuit dies. La responsabilitat tota seva, tota del Govern no seva, tota del Govern. I això, de veritat Sr Conseller que està dins el seu "debe". Vostès són responsables que aquest Projecte de Llei que, encara que hagin pogut pagar indemnitzacions, les nostres notícies són que hi ha infinites factures de gent que va fer feina a matar aquest dies que no s'han pagades, que encara les criden; l'altre dia a qualque gent la varen cridar per anar a fer una feina i van dir: Bé, i quan cobraré la resta? No s'han pagades, no s'ha cobert això, no s'ha pagat Sr Conseller. A veure si també supòs que se n'assabenta.

Jo no he fet cap crítica de tipus tècnica, cap ni una. Vostès a la liquidació, que per cert el Parlament no coneix, el Parlament no la coneix, la liquidació del 89. A la liquidació del 89 consignen a ingressos 8.000 milions de pts., i em sembla molt bé. Això demostra que les previsions de dos mesos abans s'havien equivocat de 2.000 milions però no només això, a les compareixences regulars de l'article 15, seguien mantenint el mes de febrer o març que la inversió total o les despeses totals d'aquestes pluges anaven sobre 10.000 milions de pts. Em remet a les actes i a les cèntes d'aquestes compareixences. Seguien defensant el mateix, a més, el Conseller d'Obres Públiques que va venir va fer les sumes juntament amb les indemnitzacions i fregaven els 10.000 milions de pts. Vostès ja havien consignat o ja tenien previst consignar 8.000 milions de pts. Això no són consideracions tècniques, això són errors polítics i de càlcul i vostè ho sap de sobres. Jo no he entrat tècnicament, clar que ho han fet bé tècnicament, els seus funcionaris en saben, és políticament que s'equivoquen i no s'equivoquen els funcionaris, s'equivoca el Govern.

Jo crec que la nostra Proposició de llei, no l'havien llegida bé, el Govern no l'havia llegida bé quan es va oposar per increment de crèdit i posant l'excusa que els ingressos eren de 8.000 milions de pts. No l'havien llegida bé perquè a l'articulat no parlava en cap moment de cap xifra. Ho deia l'exposició de motius, però l'articulat en cap moment, no l'article 2 ni el 3 ni el 4 parlava en cap moment de cap xifra.

No els molestaré llegint la Proposició de llei que és l'Esmena alternativa per altra part. Per tant, no hi havia cap tipus de problema, era facilíssimament pactable una Proposició de llei per lectura única o per tràmit d'urgència que hagués consignat la utilització d'aquell crèdit extraordinari per aquestes pluges i, en segon lloc, el manteniment de l'article 4 perquè vostès, amb molta vista, ho diré així, vostè diu que si no queda clar ho arreglaran, ho arreglarem amb tramitacions.

Si no s'aprova l'Esmena a la totalitat amb projecte alternatiu. Molta vista, Sr Conseller. Diuen que tot el que no s'oposi a aquest Projecte de llei, regirà la Llei 9/89. Jo no crec que la falta de control s'oposi ni contradigui que és l'expressió exacta em sembla, ara no, crec que és amb el que no s'oposi ni contradigui és l'expressió exacta. No s'oposa ni contradiu al Projecte de llei el fet que hi hagi o no hi hagi control, no s'oposa. A la nostra Proposició de llei ho diu expressament, que es regirà per la mateixa regulació que la llei 9/84. Jo crec que vostès no el volen, el control i en funció de que crec, perquè així ho proposen al projecte de llei, que no volen aquest tipus de control, en funció d'això, Sr Conseller i ara sí que li dic a vostè, vaig les anàlisis polítiques que trob que he de fer. I trob que he de dir que, amb tipus d'indemnitzacions d'aquesta classe, amb plena campanya electoral, la transparència hauria d'esser absoluta, i vostès demostraran si la volen o no quan es transmeti bé l'Esmena a la totalitat, bé el seu Projecte de llei.

I com a final, Sr Conseller, jo em remet quan don xifres als seus papers, no en tenc d'altres, de papers. En aquest document que diu: Projecte de pressupost del 91, abans d'estar d'execució, vostès diuen als actes que jo li he dit que en aquests moments concrets són 4.599 milions, autoritzats 2.841 milions i pagats 1.895 milions. En definitiva, 3.295 milions de crèdit disponible. Estic absolutament convençut i crec que està absolutament convençuda la Cambra, Sr Conseller, que amb aquests 3.000 quasi 4.000 milions de pts. n'hi ha més que de sobra per pagar tot el que s'hagi de fer de les torrentades de l'any 1989 i tot el que hagi passat a les torrentades de 1.990. Estic absolutament convençut, la pena, la llàstima és que per poder-ho saber hauran de passar tres o quatre anys perquè així van de ràpides les liquidacions.

Srs diputats els ho dic: sí que tornarem incrementar en 2.000 milions de pts el deute que el Sr Conseller amb la liquidació la va baixar. Jo no dic que passi de 12.000 milions, tornarem anar a 10.000 milions, ja no hi érem, érem a 8.000 milions, quant als 8.000 milions es demostraran, estigui segur Sr Conseller, que n'hi ha de sobres per cobrir aquestes dues torrentades, de sobres. Li deman, com a darrera, que aprovin l'Esmena a la totalitat i haurem sortit i tindrem clar tant la transparència com la utilització del fons.

Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr Conseller d'Economia i Hisenda, Sr Forcades.

EL SR CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Alexandre Forcades i Juan):

Sr President. Sr Alfonso, tenim el cervell dividit en dues parts. L'hemisferi dret, que és un hemisferi estructurat amb metodologia, que és descartià, però que a vegades dificulta el discurs, perquè la percepció se simbolitza massa aviat en un model. L'hemisferi esquerre, en canvi, és el bo per pensar, és el desestructurat, i jo voldria que quan jo parlé vostè no m'entengués per la dreta, sinó per l'esquerra del seu cap. Aleshores jo dic que puc concordar amb vostè i que hem de profunditzar.

Jo concordo tot el que ha dit sobre les facultats del Govern, naturalment que sí, pedagògicament. Jo puc donar llum dient que el Govern va prendre aquestes resolucions en una proposta basada en les argumentacions que jo li diré, de manera no hi ha cap malentès entre que vostè afirmi tot el que diu del Govern, de la despesa, etc., i que el Consell digui: Escolti, jo vaig actuar d'aquesta manera.

Segon punt: He de tornar a insistir que, lògicament, quan hi ha unes inundacions pel mes d'octubre, es munta tot un sistema, per cert molt transparent. Realment jo crec que, tret de qualque altra Autonomia en la qual nosaltres ens hem inspirat, procurant millorar les seves actuacions, hi hagué pocs poders del Regne d'Espanya que hagin donat transparència al tipus de subvenció, a causa de la facilitat de manejar la informació. Vostès, a part de les compareixences, han tengut llistats, fins i tot crec que nominatius, etc. La Hisenda estatal, en aquest moment, té una relació completa de totes les subvencions que s'han donat a conseqüència de les pluges, a efectes d'aplicació fiscal. De manera que, quant a transparència, no n'ha faltat ni políticament ni tècnicament, i quant als funcionaris, jo els valoro molt i crec que a vegades han d'ajudar els polítics a pensar i a prendre decisions, que a Espanya falten realment autèntics especialistes en aquests temes i que els polítics també hi han de posar els colzes en el sentit d'intentar estudiar les coses i les lleis perquè no hi hagi una discrepància de tipus existencial entre ells i els funcionaris. A mi, moltes vegades no em molesta fer de funcionari i els meus col·laboradors moltes vegades m'ajuden a pensar i a proposar decisions polítiques.

¿Com podem faltar a la veritat si vostès varen rebre la liquidació del Parlament del 1989 i varen fer una roda de premsa poc temps després dient que el PSOE havia rebut la liquidació del Parlament, que l'estudiaria i ja veuríem? Aleshores, en aquest moment jo dic que la liquidació del Pressupost del 89 és al Parlament, que va ser el primer Parlament Autònom de tot el Regne d'Espanya que la va rebre, és a dir - perquè vostè surt i comença a escampar tinta - que nosaltres tenim constància del Tribunal de Comptes que la primera liquidació que va entrar en un Parlament, autònom o estatal, va ser la de la Comunitat Autònoma, simplement perquè els funcionaris són molt bons. Es va entregar en temps i forma, es va entregar el compte - tal vegada vostè confon el compte de la Comunitat amb la liquidació, que per a mi és el mateix - i vostès varem fer una roda de premsa: "Hem rebut la liquidació, ara veuran les coses que hi trobarem", de manera que ara vostè no di-

gui que no la coneix.

Quan vostè parla del Projecte de Pressuposts, diu unes xifres que jo hi estic d'acord. Vostè s'ha equivocat i ha dit que hi havia un primer error on havíem pressupostat 10.000 milions de pessetes i després havien estat 8.000 milions - si no em vol sentir, es tapi les orelles, no es tapi la cara perquè així continua sentint-me - i aquesta estimació era correcta i llavors diu que hi ha hagut 200 milions de diferència. És que nosaltres, l'any 89, vàrem poder pagar 200 milions de pessetes que és la diferència que jo no li confirmava a vostè.

Bé, i no faci demagògia amb les pluges del 90, perquè una cosa és que nosaltres puguem afrontar les despeses i els expedients, i l'altra que es paguin. Vostè sap perfectament que si aquestes pluges són durant l'octubre del 90, es fan el cens, les valoracions; aquesta vegada hem donat una passa més i, a causa de l'experiència anterior, el mateix imprès per ficar-se al cens també ha servit de sol·licitud, etc., i vostè sap perfectament que varen venir estimacions dels mateixos contribuents de 16.000 milions de pessetes, que després varen quedar reduïdes a la meitat. Aquesta vegada tenim estimacions del 90 de 4.000 milions de pessetes, pensam que seran 9.000 milions.

De manera que no hi ha hagut cap retard per a cap contribuent, i jo li recordaré una anècdota del 89. A tots els Ajuntaments anava bé, no passava res, però n'hi havia un molt reduït, dels darrers repescats, que cada quinze dies deia a la premsa: No ens paguen! No ens paguen!, i eren 34. No ens paguen? No pagàvem el batle ni vuit més, perquè no els havíem acceptat la valoració. De manera que vostè en aquest moment té una Llei de Procediment Administratiu, i aquelles persones que no han cobrat, que no són al cens, que reclamin i veurem les coses clares.

En definitiva, no hi hagut obstrucció, hi ha hagut un intent de suplementar un crèdit que ens faltava i després, ni més ni manco, una transparència que es reflectirà en les compareixences al Parlament, perquè nosaltres volem compareixer, el Parlament ens estimula. Realment el Parlament facilita la discussió política i nosaltres som molt partidaris del Parlament. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President. Per assenyalar breument la posició del nostre Grup davant aquesta polèmica, que al nostre judici té molt d'estèril, i ho deim amb un cert to de lament, especialment en tot allò que representa una certa rivalitat entre els qui s'adjudiquen la titularitat de la presentació de l'ampliació del crèdit extraordinari de 10.000 milions de pessetes a la Llei 9/89, a les torrentades de l'any 90. Nosaltres no volem entrar en aquest tema, ni tan sols tenir-lo en compte, perquè jo crec que el Govern va obrar malament

vetant una iniciativa d'un Grup Parlamentari, i també crec que el Govern havia d'haver pres una iniciativa que era molt fàcil de consensuar amb els altres grups polítics, que teníem una gran disposició a acceptar una tramitació ràpida d'una ampliació dels objectius de la Llei 90, revisant clarament - i si era necessari, ampliant - el crèdit extraordinari. Jo crec que cap Grup no li hagués posat cap inconvenient i, per tant, que aquesta rivalitat només ha produït un efecte negatiu, que ha estat retardar la resolució d'un problema que s'hauria d'haver solventat de manera més ràpida.

Bàsicament, en línies generals, es pot dir que les postures del Grup Parlamentari SOCIALISTA i del Govern són una mateixa, és a dir, estendre els beneficis de la Llei de Crèdit Extraordinari de 10.000 milions de pessetes, de les torrentades del 89, a l'any 90. Després hi ha diferències de matis que s'amaguen sota algunes ambigüitats, que probablement tan sols no són dignes de tenir en compte en un debat de presa en consideració de totalitat, com l'ambigüitat del text del Govern quan parla d'un concepte no massa clar jurídicament, el de ser comptabilitzada com a dret reconegut la xifra de 8.002 milions de pessetes, és a dir, que no queda definida exactament la fase comptable d'aquests 8.000 milions de pessetes, perquè no és clar que tots siguin allà mateix ni que tots tinguin la mateixa garantia de compliment, ja que en definitiva parlem d'una estimació de despesa i, en aquest sentit, el text alternatiu, que també té una ambigüitat, perquè no s'entén molt bé, ni a la primera ni a la segona lectura, si pretén ampliar el crèdit fins als 10.000 milions autoritzats per la llei o quedar-nos amb el que realment s'havia contret de l'any 89.

És a dir, que parlem d'unes qüestions tan tècniques, tan estrictament comptables, que són més pròpies d'una Ponència on es debatin clarament i s'arribi a una conclusió neta, que d'un debat de presa en consideració de totalitat. Per tant, tret d'aquests aspectes comptables, sobre els quals tampoc no tenim res a dir, ja parlarem en el seu moment sobre les dades de la tramitació, bé sigui del Projecte de Llei o del text alternatiu.

És ver que el text alternatiu garanteix més control, encara que s'ha de dir que el text del Govern no el nega de manera explícita i que ens congratulam de la predisposició del Govern a estendre el control previst a la Llei 9/89 a aquest Projecte de Llei. Ho voldríem veure reflectit en el text definitiu - esperam que el Govern ho accepti, vista aquesta predisposició - i pel que fa a la resta, només afegir que ens pareix que ha arribat l'hora de fer un plantejament dins una altra òrbita de coses, és a dir, que la reiteració de circumstàncies assenyalada que a la nostra Comunitat Autònoma és necessari un pla o un programa d'Obres Públiques referit fonamentalment a qüestions de carreteres, de gestió del domini públic hidràulic i d'altres aspectes infraestructurals, un programa d'obres plurianual que contempli les previsions d'hipotètiques futures torrentades com aquestes, perquè no hi ha dubte que, independentment que es puguin fer anàlisis atribuint a uns hipotètics canvis climàtics les dificultats que passen les infraestructures de la nostra Comunitat Autònoma cada vegada que hi ha pluges extraordinàries, no és menys cert que la responsabilitat del disseny d'algunes infraestructures també col·labora de mane-

ra negativa perquè empitjorin els efectes d'aquestes torren-tades.

En conseqüència, nosaltres feim una crida sota la res-ponsabilitat competencial de cada Administració, de l'Auto-nòmica i també de l'Administració Estatal, en relació amb els mitjans financers, en relació amb les competències, al-gunes encara sota la lluita nebulosa de si corresponen a una o a l'altra, quan nosaltres entenem que, finançades cor-rectament, per imperatiu estatutari i constitucional, són de la Comunitat Autònoma, per exemple, les relatives al do-mini hidràulic, les relatives a la totalitat de les aigües, les relatives a carreteres. Deixant de banda algunes temptati-ves, que nosaltres rebutjam, de retorn de competències, que fan retrocedir el procés de profundització de la Comu-nitat Autònoma, es disseny un verdader pla, un verdadera programa d'actuació a partir de les responsabilitats de cada Administració, de cara a la prevenció dels efectes per mals dissenys o per mals funcionaments de la infraestructura en les pluges extraordinàries.

Que cada pal aguantí la seva vela, que totes les Admi-nistracions es corresponsabilitzin perquè els ciutadans no hagin de sofrir una vegada més - pràcticament ara ja son anuals - els efectes negatius de les pluges que, més que ex-traordinàries, ara ja comencen a ser habituals a la nostra Comunitat Autònoma, i si recentment hem passat un altre avís, afortunadament sense conseqüències greus per a les infraestructures de la Comunitat, no es torni a repetir en el futur i abordem el tema profundament. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. De fet, en aquest moment deba-tem una proposta que parla de les pluges de l'octubre de l'any 90 i, contradint una mica el que acabam d'escoltar, els efectes de les pluges del passat cap de setmana han cau-sat uns problemes grossos, importants, sobretot en el Pla de Mallorca, i això demostra que políticament sempre anam bastant endarrera del que hauria de ser una actuació ràpida, àgil i transparent.

D'acord amb el Sr Quetglas, nosaltres creim que en aquest tema hauria d'existir una llei marc a partir d'un es-tudi, d'un programa, i que quan es produeixi una tempesta, en el moment en què es produeixi un problema per als ciu-tadans d'aquestes illes - sobretot per als pagesos i petits co-merciants, que són el més afectats, però que també inclo-uen infraestructures de la Comunitat o dels Ajuntaments - tot d'una es posi en marxa aquesta llei marc, insistint en els criteris que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES té clars, d'agilitat, rapidesa i transparència.

El que no pot ser és que els darrers dies de gener dis-cutim un tema del mes d'octubre passat i que, al mateix temps, una tramitació prevista no acabi fins d'aquí a vint

dies, si aquest Parlament fa via. Jo crec que això és una au-tocrítica que hem de fer tots els Grups i que el Govern també l'ha de saber veure i entendre, perquè aquesta vega-da, quan el Grup SOCIALISTA va presentar a la Mesa del Parlament una proposta de llei, el Govern es va dedicar a vetar sistemàticament el que deia el Grup SOCIALISTA en lloc d'esmenar - a través del Grup POPULAR, del seu aliat UM o d'altres aliats eventuals - la proposta presenta-da. En aquell moment nosaltres ja vàrem dir que allò era un joc infantil; que del que es tractava era de què tenia més o menys protagonisme i de veure si en hipotètiques cam-panyes electorals s'anirien repartint el talons a aquell pagès, a aquell botiguer o a aquell Ajuntament que hagués tengut un problema d'infraestructures a causa d'unes tempestes o d'unes pluges.

Ens pareixia molt poc seriós, i maldament a la Mesa no hi ha mandats imperatius de cap dels seus membres, ens oposàrem amb fermesa que el Govern vetàs la proposició de llei SOCIALISTA, però clar, quan llavors el Grup SO-CIALISTA du aquest debat, la veritat és que vàrem quedar una mica sorpresos en el sentit de dir: Entre tots retardam les coses, el Govern no ha actuat bé, el Govern hauria de ser una mica més madur i hauria de partir de criteris insti-tucionals més seriosos, entenent que en qüestió de tempes-tes i d'aquestes desgràcies s'ha de respondre, insistim, amb rapidesa, agilitat i transparència, escoltar l'Oposició i cer-car el consens, cosa que també ha dit el Sr Quetglas fa una estona.

El Govern no ho ha fet, la veritat és que creim que ho ha fet malament i que ens pareix que vertaderament no ac-tuam així com caldria. També volem insistir en un parell d'altres qüestions en aquest respecte: La llei marc és im-prescindible, les pluges del passat cap de setmana han fet mal i s'han d'atendre i si hi ha tempestes, si hi ha més pro-blemes en aquestes illes, també s'han d'atendre, perquè el ciutadà sempre és el més perjudicat i, sobretot, alguns sec-tors de la pagesia.

En aquest mateix Parlament nosaltres tenguérem algu-nes iniciatives: férem preguntes al Conseller que va contes-tar el Conseller Adjunt a la Presidència, sobretot perquè sabíem que el Govern només feia valoracions de la Conse-lleria d'Agricultura i nosaltres insistíem que n'hi havia d'al-tres a fer d'infraestructures urbanes, tant de particulars com d'Ajuntaments. El Sr Gilet va contestar que es farien, sa-bem que n'han fet, que es segueixen pautes que ens sem-blen relativament adequades i la veritat és que si el deute públic s'ha d'augmentar a partir de criteris de transparència i de justícia, no tenim inconvenient que es faci així.

Feta aquesta observació general, el nostre Grup s'abs-tindrà en la votació de la proposta del Grup SOCIALIS-TA, entenent que el Govern rectificarà i que cercarà menys el protagonisme i la foto, i més la agilitat i la resolució dels problemes, tot i demanant al Govern que presenti amb ur-gència una llei marc per poder actuar sempre i no tornar-nos a trobar en aquesta situació absurda de tramitar a fi-nals de gener una llei referent a pluges de l'octubre passat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Jo havia llegit la llei i l'esmena a la totalitat del Grup SOCIALISTA. He escoltat amb molta atenció el Sr Alfonso, com a representant del Grup SOCIALISTA, que ha defensat la esmena a la totalitat, i jo crec que ha quedat clar - ell mateix ho ha reconegut - que tenia una mala informació o que tenia una mala opinió, i clar, qui mal entén, mal respon, que és una mica el que li ha passat a ell. D'altra banda, dir que no ha dit absolutament res que ens hagi convençut per recolzar la seva esmena i, al mateix temps, que per omissió crec que voluntària no s'ha tocat un tema important que es reflecteix en la seva esmena.

Per un altra part, ha volgut tergiversar una mica les coses. Resulta que primer s'entreté l'assumpte i després en dona la culpa al Govern, i, aparentment, altres Grups de l'Oposició pareix que han caigut en la trampa que efectivament el Govern ho ha entretengut a posta, cosa que no és absolutament justificable per una raó ben senzilla: perquè el Govern no és beneït i no li interessa retardar el pagament ni que hi hagi protestes per retards. Es tot cas, això interessa a l'Oposició o li pot interessar a vostè, però mai al Govern, o sigui que en aquest tema no hi valen rondalles.

Crec que el Conseller ha explicat amb una claredat meridiana que no hi ha 2.000 milions més de deute, és a dir, que no passam a 12.000, sinó que ens quedam amb els 10.000. Encara que aquesta vegada estam d'acord en la quantitat - no com l'altra -, per molt que es vulgui, per les raons tècniques que s'han explicat clarament aquí, no es poden consensuar les dues postures. L'altra vegada, quan vàrem discutir la llei, dèiem que el Govern destinaria - o farien autoritzar a fer-li crèdit - fins a 10.000 milions de pessetes. A aquest Diputat que parla li va tocar discutir, també aquí, i ens trobarem amb la paraula "fins a" 10.000 milions de pessetes. Pareixia que aquesta paraula no es volia entendre: eren 10.000, eren 10.000, eren 10.000, quan en realitat dèiem i repetesc una vegada més "fins a 10.000". L'Oposició deia que bastaven 6.000, però no varen bastar; manco mal que no els férem cas, perquè haguéssim quedat penjats, però també es veu que 10.000 sobraven i que bastaven 8.002. Per tant, si bastaven 8.002, el Govern, honest i honrat, va fer el que pertocava amb transparència i va liquidar el pressupost amb 8.002.

Si s'ha liquidat amb 8.002, el que ha de fer ara és demanar aquests 2.000 que necessita. Ja he dit que coincidíem en la quantitat, aquesta vegada el Grup SOCIALISTA ho deu haver estudiat més bé que la passada, no s'ha equivocat de tant, hem coincidit més, de manera que la solució no és l'esmena a totalitat del Grup SOCIALISTA, sinó que ha de fer el que diu el Govern: autoritzar que es facin 2.000 milions més de pessetes de deute, perquè els altres varen quedar liquidats, i això ho ha explicat perfectament el Conseller i també ha quedat clar que el Portaveu SOCIALISTA

tenia una confusió en aquest tema, perquè deia que eren 2.000 més i a la seva segona intervenció ha reconegut que efectivament només eren aquests 2.000 que el Conseller ha explicat claríssimament.

Aleshores, ja no és una qüestió de divergències, sinó que veim que no podem admetre l'esmena a totalitat del Grup SOCIALISTA, perquè si ho féssim no es podria complir aquest objectiu, perquè el pressupost del 89 es va liquidar amb aquest 8002 milions de pessetes, però tanmateix hi ha tema que aquí no s'ha tocat, que en parla l'esmena a totalitat del Grup SOCIALISTA i jo també vull esmentar de passada, que és el seu famós article 2.

Aquest article, a part de prioritzar les operacions d'infraestructures i una sèrie d'inversions, diu que la determinació d'aquestes zones prioritàries es discutirà i determinarà per la Comissió d'Ordenació Territorial del Parlament de les Illes Balears. Aleshores això no està bé. Quan en una Administració, els funcionaris, els enginyers, els metges es dediquen a fer discursos polítics i a crear polítiques, malament funciona l'Administració, i quan en un Parlament - ho he dit altres vegades - els seus polítics i els seus Portaveus es dediquen a fer línies i a fer feines de funcionaris, de tècnics, d'enginyers o de metges - afortunadament de metges n'hi feim poques - aquell Parlament no pot funcionar mai bé.

Aquest article 2 de la seva esmena a totalitat - que no ha anomenat, i això m'ha preocupat, perquè vol dir que aquesta era la vertadera intenció de l'esmena - vol destinar al Parlament una vegada més tasques executives que no li corresponen, sinó que són pròpies del Govern. No sé si són unes certes ànsies de poder, però en tot cas això no s'ha de fer mai via llei ni via subterfugi d'esmena a totalitat, sinó que s'ha de fer honestament, perquè el qui dona el poder sempre és el poble, i ara venen les eleccions. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda, Sr Forcades.

EL SR CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Alexandre Forcades i Juan):

... pot interessar als Grups Parlamentaris, però vull que quedi constància que la tramitació parlamentària d'aquest Projecte de Llei, d'aquesta Proposició de Llei, no ha aturat mínimament cap dret de cap ciutadà, és a dir, que aquest Conseller mai no ha tengut en absolut cap problema amb el Parlament i manco durant aquesta tramitació, perquè la Llei de Finances i la Llei de Pressuposts Generals del Regne d'Espanya dona suficients solucions perquè això no passi. De manera que no s'ha aturat cap expedient de despesa, cosa que no significa que a vegades no s'hagin de consensuar les coses i, "a toro pasado" - no sé com dir-ho en mallorquí -, jo li diria al CDS que efectivament ho havíem d'haver consensuat, però és molt fàcil, hi ha molta gent que escriu "a toro pasado", per bé que no tan fàcil com deia el Portaveu del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, és a dir, que jo voldria fer una reflexió al Sr Serra

dient que una cosa és que jo accepti consensuar, com deia el CDS, i l'altra que es pogués fer d'aquella forma.

Jo sempre he admirat el seu Grup perquè defensa la puritat administrativa, crec que les coses s'han d'intentar fer bé i a mi aquest tema m'ha creat molts de problemes. Quant a aquest contingut d'ingressos, jo no parlava de despeses, deia que, com que havia contret 8.000 milions de pessetes d'ingressos, no podia arribar més que fins a 8.000 milions de pessetes de despeses, i per altra part, en aquest moment, ja és que ens trobam en liquidació, però quant al suplement ja podria haver-hi els dubtes de si hagués el 90 o el 91, de manera que, comptablement, el tema més delicat.

En darrer lloc, no sé si amb una llei; del que no hi ha dubte, per exemple, és que el Sr Quetglas ha dit un tema del qual no hem parlat, però sobre el qual també coincidim, igual que amb vostè, i és que per la mateixa tramitació comptable d'un crèdit extraordinari no hem aplicat bé els plurianuals. De manera que en aquest moment podríem dir que ens falta informació comptable, que la tenim, però que seria millor per a vostès si fos comptable, perquè per la mateixa essència del crèdit no s'han fet els plurianuals com és costum fer-los. Els plurianuals es faren i els informarem, perquè jo crec que realment vostès han rebut informació de la Conselleria d'Obres Públiques, però és millor que aparegui en la forma acostumada.

Hi ha una solució diríem molt fàcil per afrontar un tema com aquest, que és la mateixa Llei de Finances, el mateix inici de la tramitació o fins i tot posar qualche partida ampliable, però no hi ha dubte que estic d'acord amb els plurianuals i crec que la demanda d'una llei marc al manco ha de ser motiu de reflexió. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per a rèplica i per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. He de rectificar una cosa, Sr Conseller: Almanco estam d'acord en dues coses i és que la llei marc que es podria fer per a situacions no només de pluges, sinó de catàstrofes, seria una llei interessant dins aquesta Comunitat Autònoma, i també que la Llei de Finances li permet d'actuar. Òbviament no és tan dolenta, la Llei de Finances; li permet d'actuar igual que li permetria fer-ho la Llei General Pressupostària, i no entrarem en més debat perquè no crec que valgui la pena.

Crec que han quedat molt clares dues coses: En primer lloc, que el Govern no va voler que es tramitès la Proposició de Llei del Grup SOCIALISTA per les raons que fossin; jo tenc la meua interpretació i l'he dita, tal vegada el Govern en té una altra, no hi havia cap problema quant al tema dels 10.000 o dels 8.000 milions, també crec que ha quedat perfectament clar que és una qüestió tècnica que només figurava a l'Exposició de Motius, com també ha quedat clara la voluntat del Govern, que ja veurem si es manifesta quan no s'aprovi l'esmena a totalitat de tornar inclou-

re un article 4 dins aquest Projecte de Llei, ja veurem si s'accepta o no. M'agradaria molt que s'acceptàs; a més, vostè ha donat paraula.

Volia dir dues coses al Sr Capó: Hauria de llegir la Llei de Crèdit 9/1989; no diu "fins a", diu exactament "s'aprova la dotació d'un crèdit extraordinari dins l'estat de despesa del Pressupost General de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears del 1989 per un import de 10.000 milions de pessetes", no diu "fins a", diu "de 10.000 milions de pessetes".

El segon tema, Sr Capó: El Parlament no ha de governar, però en temes pressupostaris ha de discutir prioritats, que és el que diu aquest article. No ho he dit perquè cregui que ho hagi d'amagar, sinó perquè em pareix una cosa tan òbvia que el Parlament discuteixi amb el Govern les prioritats d'actuació - que en definitiva és el que feim en els Pressuposts, discutir les prioritats d'actuació i, lògicament, si el Govern té majoria, guanyen les del Govern - em pareix tan obvi, repetesc, que no feia falta discutir-ho. És una de les feines més importants d'un Parlament, discutir les prioritats d'actuació del Govern, perquè la feina important d'un Parlament és discutir els pressuposts, i els pressuposts són prioritats d'actuació. M'agradaria que ho entengués, Sr Capó, perquè precisament la tasca important d'un Parlament és discutir les prioritats d'actuació, no actuar, que és la feina del Govern.

EL SR PRESIDENT:

Procedeix sotmetre a votació l'esmena a la totalitat objecte d'aquest debat.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA al Projecte de Llei núm. 1704/90, de pluges extraordinàries d'octubre del 1990, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 20. Vots en contra, 29. Abstencions, 10. Queda rebutjada l'esmena a la totalitat que acabam de sotmetre a votació.

Sres i Srs Diputats, s'aixeca la sessió.

II.- I. DEBAT I APROVACIÓ DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS SOBRE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. 926/90 DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA PER A LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bones tardes. Recomença la sessió. L'Ordre del Dia que s'ha repartit oportunament a les Sres i Srs Diputats té un sol punt, que és el debat i aprovació, si pertoca, del Dictamen de la Comissió d'assumptes institu-

cionals i generals sobre la Proposició de Llei núm. 926/90, de reforma de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears.

Abans d'entrar a debatre les esmenes als articles que es proposen de ser modificats de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, passarem a debatre les que demanin que s'incorporin com a modificacions als articles 1, 3, 4 i 9, d'acord amb l'esmena 1963 del Grup Parlamentari NACIIONALISTA I D'ESQUERRES i la núm. 1 del Grup Parlamentari d'UM. Per defensar aquesta esmena del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Diputat Sr Miquel Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

L'esmena que defensaré és a l'article 1, per tant d'un gran contingut polític. Es pot dir que té tres aspectes a diferenciar: el primer correspon al paràgraf primer i els altres dos, al paràgraf segon de l'article actual.

El text del nostre Estatut diu "el poble de les Illes Balears, com a expressió de la seva identitat històrica, etc.", etc.", i l'esmena que es proposa diu "els pobles de les Illes Balears, com a expressió de la seva nacionalitat històrica". Des d'una opció nacionalista, és molt important introduir el terme de nacionalitat dins aquest article primer. Dels actuals Estatuts d'Autonomia aprovats n'hi ha tres que el contenen, que són el del País Basc, el de Catalunya i el de Galícia; les tres nacionalitats històriques, com s'ha dit, i jo vull recordar que nosaltres no som nacionalitat històrica perquè l'avantprojecte d'Estatut d'Autonomia del 1931 no va arribar a bon terme.

Per cert, tornant al terme "pobles de les Illes Balears", utilitzat per aquest Estatut, és un terme que ve del temps de la República. Es tracta, per tant, de construir les Illes Balears des de la diversitat, des de la personalitat de cada illa, des del reconeixement que existeixen pobles distints a cada illa amb una voluntat comuna de fer una Comunitat Autònoma. La redacció actual, en canvi, quan diu "el poble", parteix d'una concepció uniformadora, d'una concepció - ho hem de dir - que creim centralista, i que, per tant, no s'adequa a la concepció que nosaltres tenim de l'Autonomia; que no hem de concebre només per a les Illes Balears, sinó per a cada una de les Illes.

El segon paràgraf que proposam diu: "El General Consell és la institució en què s'organitza políticament la Comunitat Autònoma, la qual denominació és de les Illes Balears". Aquí hi ha dues coses, en primer lloc un objectiu d'entroncar aquest Estatut reformat amb la nostra història, i en tenim antecedents. L'avantprojecte d'Estatut d'Autonomia, el primer redactat per a les quatre illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, també deia que el Gran i General Consell era la institució de govern de l'arxipèlag. Nosaltres no vàrem proposar General Consell amb la convicció que no podia ser d'altra manera, sinó que precisament vàrem fer un esforç de síntesi per respecte a les altres illes i vàrem manifestar repetidament dins Ponència que als d'UM ens agradaria molt Gran i General Consell, com

diu l'avantprojecte d'Estatut d'Autonomia del 31, tant el primer que es va fer com el de Mallorca i Eivissa, que es va fer posteriorment, quan Menorca es va despenjar del procés.

Per què deim General Consell? Senzillament perquè a Mallorca hi havia el Gran i General Consell, a Menorca hi havia el Savi i General Consell i a Eivissa hi havia el General Consell, i el comú dels noms d'aquestes tres institucions és General Consell. Ara bé: D'això nosaltres no en feim una qüestió de gabinet, era un nom a posar damunt la taula per discutir. Em pareix que exceptuant al Grup NACIIONALISTA I D'ESQUERRES, no ha semblat oportú als altres Grups Parlamentaris proposar un nom per al conjunt de les institucions, com fa l'Estatut Català, per exemple, quan parla de Generalitat, que és el conjunt de les institucions de la Comunitat Autònoma de Catalunya, o quan es parla de la Generalitat Valenciana en el mateix sentit, és a dir, que no hem tengut prou ressò perquè això s'hagi discutit. Fins i tot nosaltres vàrem parlar que la Universitat ho estudiàs, però per raons de temps es va dir que no i ara ho volem dur a debat i a reflexió.

El tercer tema és més greu, i és el nom de la Comunitat Autònoma. En aquests moments jo record el Projecte de Llei de Patrimoni que va entrar el Govern Balear en aquest Parlament i hi havia repetides potser cent vegades les sigles CAIB. Sres i Srs Diputats, nosaltres som una CAIB. Jo pens que hem trobat el nom més adequat per degradar la nostra mateixa essència, i aquest nom no és una ocurrència del Grup Parlamentari UM ni del Diputat que els parla. El nom que es proposa - el d'Illes Balears, suprimint Comunitat Autònoma de davant - és un nom que a la primera reunió que es va fer, fa ben bé tres anys, a la sala del Senat, quan la Ponència redactora va començar a parlar de la reforma de l'Estatut, hi va haver unanimitat a considerar la necessitat d'establir una vegada per a sempre el nom de la nostra Comunitat Autònoma, que és el d'Illes Balears.

En vista de tot això, com que jo pens que és el més important que he dit - bé, per a nosaltres tal vegada el tema de la nacionalitat ho sigui més, però no tenim esperances que s'aprovi - proposarem una transacció i si s'accepta la seva votació, retirarem aquesta esmena en conjunt. La transacció seria al paràgraf segon d'aquest article 1 que, on diu "la denominació d'aquesta serà la de CAIB", hauria de dir "la denominació d'aquesta serà la d'Illes Balears". La gran majoria d'estatuts, per exemple els de Múrcia, Catalunya, País Basc, Galícia, Andalusia i d'altres que són aquí, tenen el nom que correspon a la Comunitat. N'hi ha alguns amb problemes, com per exemple la Comunitat Valenciana, que és un nom híbrid que va ser fruit d'un pacte, però en general tots donen a la seva Comunitat el nom que li correspon, i el nostre no ho fa. Per tant, jo presentaré al President aquesta esmena transaccional perquè, si ho troba bé, demani als Grups Parlamentaris si es pot votar.

EL SR PRESIDENT:

Per defensar l'esmena 1963 del Grup Parlamentari NACIIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Porta-

veu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

En començar el debat de les esmenes al text, al Dictamen que va sortir de Comissió d'Assumptes Institucionals d'aquesta Cambra, crec que és de justícia establir una qüestió prèvia. El debat que feim ara no és un debat inútil, no és un debat que pugui ser sotmés - almenys per a un grup nacionalista i d'esquerres - a criteris d'oportunitat política. És cert que en aquests moments, atesa la conjuntura política actual, la iniciativa legislativa que - si avui s'aprova - durem davant les Corts Generals té molt poques possibilitats de reeixir, d'anar endavant, però tanmateix la nostra obligació de parlamentaris, la nostra funció com a representants dels pobles de les Illes Balears és la de fer una feina seriosa, la de realitzar una anàlisi detinguda de les propostes de les esmenes del text que avui debatem i d'intentar, amb el compromís de tots - i quan dic de tots, dic de tots i de totes - que tenguí èxit davant les Corts Generals Espanyoles.

Dit açò, analitzem el punt de partida, que en part coincideix amb el que ha manifestat el Portaveu del Grup d'UM. Nosaltres considerem que una nació política és un fet de consciència induïda i un fet de lleialtat més o menys voluntàriament assumit, que existeix quan hi ha un bloc de població en forma de societat (complexa, si voleu), que es percep a si mateixa en el seu territori, concebut com un "locus", com un lloc màxim d'identitat i també d'oposició. És per açò que un ciutadà o ciutadana que visqui a Felanitx, a Ciutadella o a Sant Antoni de Portmany es pot sentir germà i diferent del d'un altre poble de la mateixa illa, i és d'aquesta manera que un ciutadà o ciutadana de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca o de Formentera es pot sentir i es sent germà i a la vegada diferent dels altres d'aquest arxipèlag.

D'aquesta manera, creim que és molt adequada a la consideració de diversitat que representa sempre un arxipèlag, "els pobles de les illes", i és que la unitat que som - perquè aquest arxipèlag som una unitat - també admet, també tolera la diversitat, la pluralitat que és perceptible, que és real. Voler negar les evidències és un mal exercici polític, al nostre entendre; per açò nosaltres proposam en aquesta esmena que el redactat de l'article 1 de l'Estatut es modifiqui en aquest sentit de pluralitat. No hem entrat a considerar la nacionalitat històrica a les Illes Balears perquè entenem que el procés de construcció de la nacionalitat és un procés obert; un procés que, com deia Renan, és un plebiscit de cada dia i, en conseqüència, pensam que és millor mantenir la idea d'identitat històrica. D'altra banda, el concepte de nació és molt més ampli que el que ens duria a considerar *strictu sensu* les Illes Balears.

Als Diputats i Diputades d'Eivissa i Formentera, i supòs que també als altres d'aquestes illes, no els serà aliè un gran poeta eivissenc, Marià Villangómez, ni tampoc un poema magnífic que jo voldria que tots reflexionessin aquí i ara per acceptar l'esmena que presentem els Grups NACIONALISTA I D'ESQUERRES i d'UM. És una imatge

d'un estol que torna de la guerra de Troia, tots han ajuntat els seus esforços per lluitar a Ílion, són grecs, quan es troben dins el vaixell recuperen el seu dialecte, han parlat tots en grec - han parlat en català, si voleu - i després, quan són dins el vaixell d'Eivissa, les modalitats eivissenques, les mallorquines, les menorquines o les formeterenques. Tots han ajuntat l'esforç comú en un sol objectiu, el del pacte que els ha unit, i ara tornen a les seves illes i tornen a ser qui són.

D'aquesta manera crec, idò, que si fóssim sensibles a aquestes paraules de Marià Villangómez, acceptarien la reforma de l'Estatut que canviés un senzill singular uniformador per un plural tolerant recollint la diversitat de tots. Una nació, d'altra banda, no és una Comunitat Autònoma, no pot ser reduïda a una Comunitat Autònoma. Quan es diu que la denominació d'aquesta serà Comunitat Autònoma de les Illes Balears, no repetiré els arguments que ja ha expressat el Sr Pascual, però tanmateix els vull reforçar en aquest sentit: que una nació no pot veure's reduïda a una autonomia de tercera divisió, si em permeten l'expressió.

Em sembla que Camilo José Cela ho deia emprant una dita molt espanyola. Ser de tercera, en espanyol significa ser poca cosa, i deia, en una crònica d'un accident ferroviari: "pero todos los muertos afortunadamente era de tercera". Salvant la "boutade" d'aquesta frase de Camilo José Cela, nosaltres volem una Comunitat Autònoma digna, amb totes les competències. Açò vol dir que tinguem una Hisenda pròpia, un model d'ordre públic, un equilibri territorial formulat a través de les institucions insulars i amb una relació concreta amb l'Estat - que no hi hagi una administració perifèrica que dupliqui els esforços administratius i també les despeses - i un nou impuls cultural i lingüístic, que és tan necessari.

Per açò creim que no és fer retxes damunt la mar proposar la reforma de l'Estatut en una qüestió tan genèrica com l'article 1, Disposicions Generals, perquè en aquest article hi ha tota una qüestió de fons, hi ha tota una voluntat política, hi ha tota una concepció de la Comunitat Autònoma que nosaltres avui voldríem veure recollida unànimement per aquesta Cambra, precisament per donar força a les aspiracions autonòmiques dels pobles de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr President. Des del Debat de la presa en consideració de la reforma de l'Estatut, el nostre Grup Parlamentari ha defensat que aquest hauria d'estar emmarcat i limitat per allò que estableix l'article 148.2 de la Constitució Espanyola, que fa referència a la reforma de l'Estatut una vegada que hagin transcorregut cinc anys de la seva vigència, per tal d'ampliar successivament les seves competències dins el marc establert a l'article 149.

Nosaltres entenem que aquesta és la referència constitucional, la referència jurídica i política que tots hem esmentat successivament - bé, no tots, hem de ser estrictes en l'adjudicació de postures, diguem majoritàriament - per justificar la nostra postura de recolzament a la reforma estatutària. En conseqüència, ja des del principi nosaltres vàrem intentar fins i tot que aquest Plenari donàs un mandat imperatiu a la Comissió redactora de la reforma de l'Estatut, marcant unes línies que al nostre parer haguessin orientat d'una manera més eficaç i més ràpida la feina de la Ponència per reformar l'Estatut en el sentit contingut a l'article 148.2 de la Constitució.

En principi, per tant, nosaltres no som partidaris de la revisió de les disposicions de caràcter general, de la part dogmàtica, de la part de l'estructura institucional bàsica de la nostra Comunitat Autònoma, i molt manco en aquells aspectes que poden fer referència, com veurem al llarg d'aquest debat, a algunes qüestions que gairebé plantejarien la necessitat d'una reforma constitucional. Així que nosaltres, tot i acceptant que els esmenants poden haver exposat, com han fet realment, raons atenedibles i certes, en principi no votarem a favor d'aquestes correccions; si de cas, només de la transacció oferta pel Portaveu d'UM en relació al canvi de nom, que podria considerar-se no massa més que un canvi de redacció, quasi quasi un canvi d'estil, i m'explicaré. És l'article 1 que defineix les Illes Balears com a Comunitat Autònoma; per tant, després, la pervivència de la Comunitat Autònoma com a part integrant substantiva del nom, probablement hi sobra. Aleshores, en aquest sentit, per descomptat que nosaltres oferim la nostra vènia a la tramitació d'aquesta transaccional, i fins i tot també estariem disposats a votar-ho amb aquest caràcter excepcional, perquè no ho considerem massa més que una qüestió d'estil.

Amb això, Sr President, queda fixada la posició del nostre Grup sobre el conjunt d'esmenes que fan referència a altres reformes estatutàries que van més enllà de l'ampliació competencial i de la reforma del funcionament institucional en allò que quasi vuit anys d'autonomia han demostrat que suposen disfuncions en les relacions interinstitucionals de la nostra Comunitat Autònoma. Tret d'això, el nostre Grup no està per la reforma de l'Estatut en la seva part dogmàtica, en la part de Disposicions Generals, en la part que conté les institucions bàsiques de la nostra Comunitat. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Damià Pons.

EL SR PONS I PONS (Damià):

Sr President. Sres i Srs Diputats.

En aquest primer intercanvi dialèctic sobre la reforma de l'Estatut, sembla que han sortit a debat determinats principis. Simplement, en nom del Grup SOCIALISTA, jo voldria manifestar que convé no donar una dimensió que no tenen a determinades disposicions estatutàries. S'ha dit, per exemple, que la denominació de Comunitat Autònoma

de les Illes Balears ve a ser com una mena de degradació. Senzillament, hem de repassar la Constitució - és un exercici saludable de lectura - i recordar que el seu article 143 diu que les províncies limítrofes que tinguin característiques històriques - el cas de Catalunya -, culturals i econòmiques comunes, els territoris insulars - el nostre cas i el de Canàries -, les províncies d'entitat regional històrica, etc., podran accedir a l'autogovern i constituir-se en Comunitats Autònomes.

Som una Comunitat Autònoma, aquesta és la figura constitucional. Que ens vagi bé la denominació, que voldríem que fos una altra, que no acceptant aquesta denominació volem dir que si no ens deim Comunitat Autònoma significa que som més que els que són Comunitat Autònoma, tot això són simples jocs d'artifici. Realment hi ha dues figures constitucionals molt clares: la figura de la Comunitat Autònoma estricta, prevista a l'article 143, i després, llegint amb atenció la Constitució - cosa que convé que facin -, la Disposició Addicional Primera, que parla dels drets històrics dels territoris forans. Per què?

Aquest Diputat és un simple afeccionat a la història, no massa més, però això també li dóna uns certs avantatges. Que hi ha darrera un territori foral? Hi ha un pacte, hi ha un pacte amb la Monarquia, no amb l'actual, sinó ja amb la del segle XIX, i aquest pacte és el que determina les peculiaritats històriques, els famosos drets històrics, els textos històrics dels casos del País Basc i de Navarra, perquè hi va haver un pacte amb la monarquia i, entre altres coses, varen obtenir un respecte - no es va crear res nou - per a unes determinades formes d'autogovern, entre d'altres un determinat sistema fiscal. Als altres territoris de l'Estat, on va actuar el sistema centralitzat del segle XIX, no hi va haver pacte, i avui, a partir de la Constitució del 1978, aquests altres territoris, els que no són forals, accedeixen a l'Autonomia constituïnt-se en Comunitat Autònoma. Aquesta és la realitat constitucional, així de simple. Per tant, creim que certes lectures que darrera les paraules Comunitat Autònoma hi ha com una voluntat de degradar una nacionalitat, són una cosa realment imposada, que no són realment de rebut.

Tema nacionalitat o no nacionalitat. Aquí jo voldria fer una lectura, una mica d'interpretació de text. ¿Per què el Grup més nacionalista d'aquesta Cambra, el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, no reivindica la paraula *nacionalitat*, mentre que un altre Grup Parlamentari, que del regionalisme ha passat a diluir-se lentament dins el Grup POPULAR, reivindica *nacionalitat*? És una qüestió molt curiosa. Què passa? Són una nacionalitat, les Illes Balears?

Sr Pascual, com a Portaveu del Grup d'UM: ¿Han fet la reflexió teòrica suficient, vostè i el Grup en nom del qual parla, per fer aquesta afirmació? Han assumit realment que això sigui així? ¿Ho tenen assumit determinades formacions, sobretot de les Illes Menors, que reivindiquen molt fort les seves competències i el paper dels Consells Insulars, a l'hora d'afirmar que totes les Illes Balears - exclosa ja la denominació de Comunitat Autònoma - s'afirmen com una nacionalitat amb la capital Palma de Mallorca, seu

del Parlament i del Govern? Pot afirmar que això és secundat pel sector diríem de la dreta? Ja sabem que l'esquerra té un altre punt de vista, que, curiosament, no plantegen els nacionalistes. Veu com realment les coses són una mica més complicades?

Recuperació de denominacions històriques. General Consell. Li he de dir abans que, d'acord amb la Constitució, això no és un acte de recobriment històric. Hi ha un text constitucional que parteix del fet que l'Estat Espanyol no és, afortunadament, un sistema unitari tipus francès, sinó que hi ha una voluntat que les cultures i les formes d'autogovern que havien estat negades tornin a accedir a l'autogovern, que reconeix llengües i cultures que han sobreviscut a la pressió centralista i que ens du a recobrar o a iniciar un procés d'autogovern a través del fet de constituir-se en Comunitats Autònomes.

Ara bé, quan aquí es treuen elements de tipus històric, convé venir ben documentat. El Sr Roman Piña, que quasi és un ideòleg institucional del Grup POPULAR, al seu treball sobre la Diputació Provincial de Balears, diu que la Diputació Provincial - cit de memòria, però no crec equivocar-me - va ser la primera institució de tipus interinsular que es va crear a les Illes Balears. Abans no hi havia cap institució comuna a totes les illes, les illes cooperaven en qüestions vitals. Quines eren? Menjar i afrontar els atacs de l'exterior, però eren societats absolutament diferents. Si repassam els llibres de població fins als segles XIX i XX veurem com la presència de mallorquines a Eivissa i a Menorca és molt petita, la d'eivissencs i de menorquins a Mallorca - sobretot el cas d'Eivissa, que es troba molt més incomunicada - és absolutament irrellevant, eren societats absolutament allunyades, no tenien cap institució comuna, la Diputació Provincial va ser la primera, però què fa? Ajudar a unir? No, perquè crea un sistema centralitzat. Les Illes Menors se senten ofeses, se senten marginades - moltes vegades amb raó, tot s'ha de dir - i aleshores l'experiència és nefasta: es crea un sentiment d'agravi comparatiu que encara dura.

Per tant, deixem-nos de denominacions historicistes tretes a rotlle d'una forma absolutament improcedent, perquè aquest Consell General, suposada institució de Govern per a totes les Illes, és realment un fantasma. Cada illa funcionava d'una manera autònoma; els casos de Menorca i d'Eivissa, més que conjunts de municipis, com els veim ara, en realitat eren un municipi, per això a Eivissa es diu vila, és a dir, el cap del municipi eivissenc era Vila, com també anomenam Eivissa. La història s'ha de treure, repetesc, però s'ha de venir aquí amb la documentació realment pertinent.

Poble o pobles? Per què l'Estatut diu poble? No és que l'Estatut negui la diversitat, per favor: "Les Illes Balears", l'Estatut comença així, no comença dient "el poble", diu "les Illes Balears", hi ha un plural, i al segon paràgraf del preàmbul, que diu "en aquest moment històric - que va ser el 83 - en què Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera inicien el procés cap a tal i tal", s'anomenen totes les illes. Perquè diu "el poble"? Perquè això és una assemblea legislativa i darrera una assemblea legislativa hi ha una col·lecti-

vitat, amb moltes matisacions, perquè hi ha societats diferents, però de la mateixa manera que la Constitució no diu "els pobles de tal, tal i tal elegiran els seus representants", sinó que diu "la nació espanyola", i nació, en definitiva, històricament, és el lloc on un ha nascut, no és massa més, i el conjunt de ciutadans de l'Estat Espanyol voten i elegeixen les Corts Generals i el conjunt de ciutadans de les Illes Balears - del poble de les Illes de les Illes Balears - elegeixen l'Assemblea Legislativa de les Illes Balears, que és, Sr Pascual, Sres i Srs del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, l'assemblea legislativa que preveu l'article 152 de la Constitució.

Crec que si hi hagués motius de fons per introduir un canvi, realment el podríem afrontar, però, francament, en aquest cas hem fet bona la dita de no deixar les carreres velles per les novelles. Ens trobam en un camí, aquest camí no ha funcionat malament i es fan esforços per conjuntar aquestes illes a través de l'exercici de l'Autonomia. Aquestes propostes que es fan aquí, per tant, no significarien realment una aportació positiva, no justificarien un canvi d'una eina tan delicada i que va costar tant d'obtenir com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Sras y Sres Diputados.

No es la primera vez que tratamos de la reforma del Estatuto en un Pleno, concretamente me parece que es la tercera. Primero se constituyó una Ponencia para estudiar la conveniencia de esa reforma, después determinados diputados de cinco Grupos Parlamentarios presentamos una proposición de ley de reforma del Estatuto, volvimos a discutirlo, y hoy traemos ya esta Proposición de Ley materializada en un Dictamen de Comisión. Por eso lo que voy a decir aquí supongo que a nadie le va a sonar a nuevo, y lo que voy a decir, para ahorrar tiempo y trabajo a los Sres Diputados, quiero hacerlo extensivo a todo el Título I.

En mayo del pasado año, cuando se presentó la Proposición de Ley de esta reforma, nosotros ya señalábamos que el Título I contenía fundamentalmente declaraciones de principios generales - así se titula: Disposiciones Generales - y también los elementos básicos, como la denominación, la lengua, la bandera, etc., que entonces llamábamos emblemáticos de la Comunidad Autónoma; que la validez de esos símbolos era para nosotros, en esos momentos, después de casi ocho años de andadura de esta Comunidad, indudable, y que no se habían producido rechazos importantes. Denominación, lengua, bandera, organización comienzan ya, a nuestro juicio, a calar en nuestra Comunidad; es evidente que todos ellos pueden juzgarse imperfectos y no vamos a decir que nosotros los juzguemos perfectos.

En Ponencia y en Comisión ya hemos escuchado repetidamente exposiciones sumamente interesantes a este res-

pecto, como las que hoy nos han hecho, por ejemplo, el Portavoz de UM y el Portavoz del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES, pero no hay que olvidar que todas responden a un delicado equilibrio entre diversas posturas políticas conseguido tras muchísimas horas de discusión y con la intervención de un gran número de opiniones dispares. ¿A qué vamos a modificarlo ahora? Yo quiero hacer notar a los Sres Diputados que ha bastado hablar de la primera enmienda, de algo tan aparentemente banal como el título, de si había que cambiarlo y dejar sólo Islas Baleares o poner delante la coletilla de Comunidad Autónoma, tal y como se consagra en el actual Estatuto, ha bastado eso, digo, para provocar no sé si llamarlo un alarde de erudición histórica, que viene a discutir ese título, igual que el de Gran i General Consell.

Por consiguiente, insisto, ¿por qué meternos ahora en este tema? Solamente conseguiríamos entrar en discusiones a nuestro juicio estériles, en apasionados debates y, en último extremo, provocar la desorientación de nuestros conciudadanos, de los que ahora, como decía antes, empiezan a entrar en la nomenclatura, las denominaciones y las condiciones, en definitiva, que instituya nuestro Estatuto hace ocho años. Creo que son otra clase de problemas los que acucian a esta Comunidad y por ello nosotros anunciamos que no vamos a apoyar las enmiendas que se refieren a los artículos contenidos en el Título I. Sí es verdad que hay dos - creo recordar que los números 6 y 7 - que están modificados exclusivamente en una palabra, en lo que se refiere a la denominación del Derecho Civil, lo que podríamos llamar enmienda de carácter técnico que nos parece interesante se recoja en el nuevo texto del Estatuto, pero no vamos a aceptar las otras.

Aceptamos, desde luego, la transacción. Como Grupo Parlamentario no tenemos inconveniente en que se presente la transacción propuesta por el Grupo de UM, pero anunciamos que nos abstendremos en su votación por las causas apuntadas. Respecto a los temas ya un poco más de fondo contenidos en las enmiendas del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES, no vamos a apoyarlas por las razones que hemos expuesto y porque, además, creemos que éstas en concreto se recogen en el actual artículo 9 del Estatuto. A la mitad del párrafo primero de ese artículo se dice, a propósito de las instituciones de autogobierno de esta Comunidad, que "inspirarán también su función de poder público, en el sentido de consolidar y desarrollar las comunes características de nacionalidad de los pueblos - en plural - de Mallorca, Menorca, Eivissa y Formentera, así como las peculiaridades de cada una de ellas, etc.", de modo que, de alguna manera, eso está recogido en el artículo 9. Vuelvo al principio: Eso es fruto de un delicado equilibrio que de ninguna manera quisiéramos romper ahora. Nada más y gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari UM, té la paraula el Diputat Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sres i Srs Diputats: En primer lloc, per una qüestió d'ordre, el que jo he dit abans és que si s'admet la votació d'aquesta esmena transaccional, retirarem l'esmena d'UM; en cas que no s'admetés, m'agradaria que es votàs l'esmena presentada per UM.

Després, una intervenció molt breu per contestar diversos arguments. En primer lloc, donar les gràcies als Grups Parlamentaris que han dit que donarien suport al canvi del nom de *Comunitat Autònoma de les Illes Balears*, CAIB, per *Illes Balears*, perquè pens que demostren una sensibilitat respecte del que som, i lamentar, encara que ho compreguem, que des d'altres òptiques es consideri que ens hem de dir CAIB o *Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Dit això, vull contestar algunes coses al Sr Pons, que diu que és un afeccionat a la història i efectivament en sap més que jo. Jo veng de les Ciències, m'he passat al Dret, però encara no he arribat a la Història, per bé que tanmateix li volia dir que tenc notícia que quan el Sr Pons era d'un altre Grup Parlamentari i va participar en la Comissió dels 11, defensava amb vehemència els pobles de les Illes Balears, els pobles des de la diversitat, i que segurament tots els arguments que hem emprat jo i el Sr López Casanovas han quedat petits al costat dels que llavors deia el Sr Pons. Avui diu tot el contrari. Què ha passat? Em pareix que era l'any 1985, que va anar a Madrid, i en arribar va dir "vengo allende los mares" i no sé que més; tal vegada hi va deixar el cor, a Madrid, o se'n va enamorar, i d'aquell enamorament que encara li dura pervé aquesta vehemència sauliana d'ara en defensa del centralisme a les Illes Balears.

Repetesc que jo no sé història, però tornant a la Disposició Addicional Tercera de la Constitució, tenc entès que els pactes varen ser per al País Basc i per a Navarra, i quan la Disposició Addicional Primera parla de drets històrics dels territoris forals fa referència al País Basc i a Navarra, però que jo sàpiga - tal vegada vaig errat i en aquest cas em pot corregir - no fa referència ni a Catalunya ni a Galícia. Per consegüent, associar nacionalitat amb foralitat, amb drets històrics, crec que des del punt de vista històric - valgui la redundància - és una fallàcia, perquè jo he dit que hi ha tres Estatuts d'Autonomia i ha tres nacionalitats històriques, o almanco així es reconeix, i, per tant, no entenc aquesta cosa. Jo crec que s'ha confús una mica.

En darrer terme, respecte de la Diputació Provincial, torn a pensar en l'enamorament de Madrid. Ja que ha citat el Sr Roman Piña, jo vull citar "Recull de dades sobre la bandera de les Illes Balears", que va elaborar el Consell General Interinsular l'any 1980 o 1981, no ho record exactament, i que va ser redactat per una Comissió de quatre personalitats de les Illes Balears, la Sra Maria Barceló Crespi i el Sr Gabriel Llompart Moragues, per part del Consell Insular de Mallorca, el Sr Joan Marí Cardona, historiador, per part d'Eivissa i Formentera, i el Sr Joan Hernández Mora per part del Consell Insular de Menorca. En llegiré un tros, on diu "Conclusió", que parla sobre la bandera i diu:

"Per respondre la pregunta de si hi hagut mai una ban-

dera corresponent a les Illes Balears actuals, caldria preguntar-se en primer terme: ¿És que va existir mai una comunitat política a nivell d'arxipèlag?, i en segon lloc, en cas positiu: ¿Aquesta comunitat política va tenir uns símbols propis? A la primera pregunta s'ha de respondre que la geografia física ens dona uns preliminars positius i que la història ulterior - temps dels romans i temps dels àrabs - mostra aquesta comunitat, com la conquesta catalana es va fer de forma gradual. L'expressió anterior de *Regne de Mallorca* correspondria en realitat a una comunitat, etc, etc.", i al final treu la conclusió que hi havia uns símbols i una bandera, i ja aprofit per parlar de la bandera: "dins l'origen d'aquestes constants simbòliques diríem que hem d'anar a parar al document de concessió del segell i bandera del Rei Jaume I d'Aragó, de 1256, i de Sanç I de Mallorca, de 1312, al·ludits a la nostra exposició". Per consegüent, crec que arribam una mica més enfora que la Diputació Provincial.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. En primer lloc, per dir que no tenim cap inconvenient a acceptar la transacció que proposa el Grup d'UM, independentment del sentit del nostre vot, si després es vota aquesta esmena, perquè com prou ha encertat el Sr Pons, hi ha una diferència important entre l'esmena d'UM i la dels Nacionalistes d'Esquerra quant a la citació del mot nacionalitat dins la seva esmena i no dins la nostra. Nosaltres no feim referència al mot nacionalitat perquè entenem que l'article 9 de l'Estatut ja parla de la construcció - "en el procés de la construcció de la nacionalitat dels pobles de les Illes Balears" - i, fixin-se per on, aquí sí que es recull el plural, un plural que nosaltres proposam i també voldríem veure present a l'article 1, com ja he exposat abans.

No podem acceptar que es vulgui reduir el singular, "el poble de les Illes Balears", en funció de l'existència, constitucional evidentment, d'una Comunitat Autònoma per a totes les Illes Balears amb una sola Assemblea Legislativa perquè entenem que açò és un fet de caràcter purament burocràtic o polític, administratiu, que creim que no és un dogma, que no és acceptable que es vulgui donar com una cosa completament feta. És cert, també ho he dit abans, que el factor solidari, el factor de germanor entre els pobles de les Illes ha de preponderar, però no podem veure reconeguda aquesta pluralitat a partir del fet que es parli de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, de les Illes Balears. No faltaria més, seria una distorsió geogràfica parlar de l'illa Balear. Si som arxipèlag és perquè hi ha diferents illes i, a més, a cadascuna d'aquestes illes hi ha un poble que hi viu, treballa i té aspiracions i sentiments.

Per açò nosaltres entenem que no es tracta de fer aquí i ara un debat essencialista ni nominalista. El Sr González i Ortea ha dit "otros son los problemas que acucian a esta Comunidad"; d'acord, el problema fonamental que ha de re-

soldre l'autonomia no és una qüestió de noms, és una qüestió de continguts. L'autonomia ha de ser una eina al servei dels pobles de les Illes, però pensam que les Disposicions Generals de l'Estatut són la base, la pedra fonamental damunt la qual hem d'aixecar l'edifici autònom i per això no podem entendre ni acceptar que siguin considerades aspectes de dogmàtica.

Tots tenim dret a canviar, efectivament. Consideram que han passat vuit anys des d'aquell 1 de març del 1983, quasi vuit anys, i en conseqüència els posicionaments polítics de cada Grup poden variar, és absolutament legítim, i hem de ser tolerants, no faltaria més, en aquest sentit. És una qüestió d'anàlisi política a cada moment, les postures mereixen tots els respectes, però permetin que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES cregui, consideri i vulgui deixar constància en aquest debat que els interessos nacionals no són negociables i que cal expressar-los i defensar-los sempre i arreu. Ja sabem que a vegades són incòmodes o simplement extemporanis, però pensem-ho bé: l'extemporaneïtat de les idees no és fruit de cap situació política ingènua; és extemporània, en qualsevol cas, la hipocrèsia dels qui volen treure profit de les situacions segons el poder que tenen en cada moment. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Aquesta Presidència demana als Srs Portaveus si tenen cap objecció perquè s'admeti l'esmena transaccional que presenta el Grup Parlamentari d'UM. Entenent el que ha dit el Diputat Sr Pascual, admesa aquesta esmena, retira l'altra que havia mantengut. Passam a votació, idò, l'esmena 1963 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, perquè implicaria un canvi, i deixaríem per votar després la d'UM, si aquesta no fos aprovada.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de l'esmena 1963 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 10. Vots en contra, 48. Abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'esmena transaccional del Grup Parlamentari UM, que proposa que on l'article 1 diu "la denominació d'aquesta serà la de Comunitat Autònoma de les Illes Balears" ha de dir "la denominació d'aquesta serà la d'Illes Balears".

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 5. Vots en contra,

20. Abstencions, 33. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació.

Els articles 6 i 7 no tenen esmenes mantengudes. Sí, Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr President: si no m'equivoc, als articles 3 i 4 hi ha esmenes del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR PRESIDENT:

Hem votat l'esmena en conjunt. N'hi al 3 i al 4, però ja s'ha votat. Sí, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

A nosaltres ens pareix que aquesta esmena no s'ha votat, o no ho hem entès bé. Almanco no l'ha defensada ningú; no s'ha debatut, és la del català, la de la bandera i el català, ningú no n'ha parlat aquí.

EL SR PRESIDENT:

Jo he sotmès a debat l'esmena núm. 1963 i és la que hem votat. Per tant, si ningú no n'ha parlat serà que no n'han volgut parlar. Jo he dit: Es posa a debat l'esmena 1963, que conté els articles 3, 4 i 9 de l'Estatut. No se n'ha parlat? Doncs no se n'ha parlat. S'ha votat; per tant, no hi ha res de què parlar, perquè s'ha votat i no la podem tornar a votar.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Així, Sr President, haurem votat els articles 6 i 7. També es refereix als articles 6 i 7, perquè és la mateixa esmena.

(Pausa)

EL SR PRESIDENT:

S'han votat l'1, el 3 i el 4. ... (Pausa)... Srs Diputats, l'esmena que s'ha votat conté tots els articles. En la seva intervenció, el Portaveu del Grup POPULAR ha dit clarament que ho feia en relació a tot el Títol I; no obstant això, si qualcú vol parlar de la bandera i de la llengua catalana, aquesta Presidència no té inconvenient a donar-li la paraula, però els articles s'han votat. No es tornaran a votar perquè ja s'han votat; s'ha votat tota la esmena, per tant no hi ha lloc. Ara bé: si volen la paraula per explicar el vot o el que vulguin, a aquesta Presidència li agrada que la gent digui tot el que té a dir. Té la paraula el Portaveu del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, Sr López i Casasnovas.

EL SR LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Entenem que la seva interpretació és correcta, perquè és una sola esmena que agafa tot el Títol I, les Disposicions Generals, i jo també he intervingut parlant d'aquestes Disposicions Generals en general, si

em permeten la redundància, però també és cert que dins aquest Títol hi havia aspectes que haurien pogut provocar uns debats molt més concrets. No ha estat així, jo també ho lament com a Portaveu i accepto la situació: Crec que l'esmena ja s'ha votat i que seria bastant inútil produir un nou debat sobre una esmena ja votada. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per tant, rebutjada l'esmena, procedeix sotmetre a votació els articles 6 i 7, segons el Dictamen de Comissió, que es votaran conjuntament si no hi inconvenient per part de cap Sr Portaveu.

Sres i Srs Diputats que voten a favor dels articles 6 i 7 segons el Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 20. Queden aprovats els articles 6 i 7 que acabam de sotmetre a votació i entrem en el debat dels articles continguts en el Títol II. Per defensar el vot particular que hi ha en aquest títol i per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Damià Pons.

EL SR PONS I PONS (Damià):

Sr President, Sres i Srs Diputats.

Vist el moviment que hi ha dins aquesta sala, sembla que la reforma interessa quasi tant com la cultura, però vaja, el Grup SOCIALISTA, que es pren seriosament el que significa una reforma d'Estatut i el que significa una ampliació competencial, vol entrar a fixar d'una manera molt clara l'actitud que tendrem davant aquest Títol II, que es refereix a les competències de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i a la seva proposta d'ampliació via reforma d'Estatut, això és molt important.

S'ha dit moltes vegades que dins aquest Parlament els socialistes tenim una actitud en relació amb l'ampliació competencial que difereix dels acords que vàrem prendre en el nostre Congrés Federal. Això és absolutament fals, i crec que ho vaig dir molt abans d'aquest Congrés Federal, perquè el mateix sentit comú ens dicta que l'entramat, l'organització territorial creada a partir de la Constitució del 1978, el sistema autonòmic de l'Estat Espanyol és un engranatge delicat l'ampliació competencial del qual s'ha d'afrontar dins un marc d'un pacte d'Estat, d'un acord tan global com sigui possible amb les grans forces polítiques de l'Estat Espanyol.

Per què? Perquè no hem de tenir la memòria curta. La tramitació dels Estatuts no va ser un procés fàcil. Va molt bé dir aquí "nosaltres som molt autonomistes", "nosaltres volem moltes competències". Jo no tenc les espatlles molt amples, Sr Pascual, però suficientment perquè no m'hagin

de recordar el meu passat. Per prudència jo no recordaré el passat de ningú, sobretot dels de la part de la meua dreta, però sí parlaré clarament del que significa una reforma, una ampliació de competències.

Crec que en la matèria d'ampliació competencial, el Grup Parlamentari POPULAR ha comès un error de principi que ha dut el que hauria d'haver estat una simple proposta d'ampliació competencial a un terreny on es troben completament enfangats, i que de fet ha dut a la degradació del debat sobre el tema de l'Estatut. Quan es creen les Comunitats Autònomes, es crea una gran expectació, es procedeix a la remodelació de tota una estructura d'Estat, no era una cosa banal, d'un Estat que no venia de la democràcia, ho hem de recordar, venia d'un sistema que va representar el centralisme més dur i criminal - perquè tenia aspectes criminals; no era un règim que respectàs ni drets culturals ni personals, sinó que va ser una dictadura fruit d'una guerra civil - que va intentar convertir "manu militari" l'Estat Espanyol en una nació completament centralitzada, construïda sobre la destrucció de totes les cultures, llengües i elements històrics diferencials que hi havia dins aquest Estat.

Dins aquesta transició, la creació de les Comunitats Autònomes va ser un dels elements més traumàtics, i darre el famós 23 F hi va haver inquietuds de sectors involucionistes que aixecaren bandera que es procedia a la desintegració de l'Estat per fer tornar Espanya ençà i tornar a crear un altre sistema autoritari. Convé reviure aquest clima, perquè el President d'aquesta Cambra, que va ser un dels grans protagonistes - ho hem de recordar - sap la duresa i els aspectes molt conflictius que va dur aquest procés. No vàrem accedir per la via de l'article 151; ara, la força política que en aquell moment no va ser precisament la més activa, reclama àmplies competències. Enhorabona. En el moment que hi hagi aquest gran Pacte d'Estat - que es produirà, no ho dubtin, només és qüestió de temps - també celebrarem que siguin partidaris de desenvolupar la nostra autonomia en tots els sentits, no només els competencials, sinó també en altres que, com veurem, no conté la proposta de reforma d'aquest Estatut.

Dins aquest Pacte d'Estat, el Partit Socialista planteja el desenvolupament i culminació del sistema autonòmic. Diu d'una manera molt clara - així ho vàrem acordar - que "les Comunitats que accediren a la seva autonomia per la denominada via lenta, article 143, hauran de veure ampliades les seves competències per donar compliment a les previsions que en el seu dia s'establiren". Dic això perquè en prenguin nota, és a l'apartat 16, Política Autonòmica, del Congrés Federal del PSOE, és un mandat imperatiu que tenim. La qüestió és que nosaltres, dins aquesta Cambra, i aquest mateix Portaveu des d'aquesta tribuna ja va dir abans d'aquest Congrés que era evident que la qüestió del Pacte d'Estat era l'element essencial.

Per quina raó? Perquè no som una illa autonòmica, valgui l'expressió, som dins un entramat; quan es mou una peça d'aquest entramat, n'hi ha d'altres que es mouen. Per tant, això no és una cosa que afecti únicament la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sinó que té una transcen-

dència a nivell d'Estat, això ho saben perfectament. Vostès formen part d'una estructura de partit a nivell estatal i és evident que no es mouen només dins l'àmbit estricte de les Illes Balears, ni en l'autonòmic ni en l'altre.

Per tant, l'ampliació competencial s'hauria de plantjar racionalment a nivell de Pacte d'Estat, però mai de la manera com s'ha plantejat aquí. Volent plantejar una ampliació competencial amb finalitat de tenir una arma de batalla - perquè tots ens coneixem -, per donar batalla en les pròximes eleccions, es varen deixar embarcar en una reforma global de l'Estatut, i clar, afortunadament això anava en broma, basta veure quines propostes es varen dur a la Comissió, quins elements de la força política hegemònica de les Illes Balears varen participar en la Comissió, el poc que interessava aquesta reforma dins el mateix Partit que teòricament va venir a bé - a proposta dels Nacionalistes - a transformar una ampliació competencial en una verdadera reforma de l'Estatut. Això volia dir que en realitat la reforma era un afegit, el que interessava era reclamar moltes competències i, això sí, arribar a les eleccions amb un text aprovat per aquesta Cambra i enviat a Madrid per manifestar que hi havia un Partit que era l'adversari de l'ampliació competencial i de la reforma de l'Estatut, que era el Partit Socialista.

Això és l'escenari, però aquest escenari és tan determinant que és molt més important el continent que el contingut; l'escenari és molt més important que aquesta obreta de teatre regional, de "lo nostro", que s'ha representat damunt aquest escenari. Afortunadament, en general les comissions es fan sense mitjans informatius i aleshores això ha passat totalment desapercebut. Afortunadament, perquè no es pot dir que ni en Ponència ni en Comissió hi hagi hagut uns debats a l'altura del que realment significa una reforma de l'Estatut i una ampliació substancial de les competències de la Comunitat Autònoma.

Entrant en la matèria estricta d'aquesta ampliació competencial, jo voldria dir que conté elements notòriament inconstitucionals, perquè clar, aquí o no arribam o ens passam, i si ens passam, com diu "La venganza de Don Mendo", és pitjor. En lloc de dir que tenim tals competències en exclusiva d'acord amb les previsions constitucionals, obrim el foc - preliminar de l'article 10 - dient que "les Illes Balears assumeixen en règim d'exclusivitat les competències sobre totes les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat per la Constitució".

Això és una mica difícil, perquè convé recordar el sistema competencial dins el qual ens movem. Les competències no anaven orfes pel carrer, no hi havia competències flotants, hi havia un Estat centralitzat, unes competències determinades, hi havia una estructura derivada del segle XIX, a imitació del model francès, que eren les Diputacions, que tenien una àrea competencial, i hi havia els municipis. Esperaria la figura dels "cabildos", en el cas de Canàries, etc., però substancialment era Estat Central-Diputació-Ajuntament o municipi. Cream la Comunitat Autònoma i hem de dotar de competències aquesta nova figura de l'organització territorial de l'Estat, i les competències han de passar d'un sistema centralitzat a un sistema de Comuni-

tats Autònoms.

Qui és que té aquesta importantíssima clàusula residual? Quan hi ha un dubte sobre una competència, de qui és? Ho hem dictaminar en aquest Parlament? Hem d'aprovar això que "totes les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat són de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears"? Veig que el Sr Forcades assenteix, però l'apartat 3 de l'article 149 de la Constitució, Sr Forcades, és rotundament clar: Les competències són d'una Comunitat Autònoma en tant li hagin estat atribuïdes, no en virtut de clàusules residuals, això és claríssim. Ho llegiré perquè quedi absolutament clar, veig que la lectura de la Constitució és un poquet difícil. Diu: "Les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat per aquesta Constitució podran correspondre a les Comunitats Autònomes en virtut dels Estatuts respectius. La competència sobre les matèries que no hagin estat assumides pels Estatuts d'Autonomia correspondrà a l'Estat". I més encara, perquè en qüestió de normes és molt important: "les normes del qual - de l'Estat - prevaldran, en cas de conflicte, sobre les de les Comunitats Autònomes en tot allò que no hagi estat atribuït a la competència exclusiva d'aquestes darreres".

Perquè vegin com obrim el foc de la batalla competencial amb una afirmació totalment al marge de la Constitució i que, per tant, després d'aquesta píndola, és evident que la indigestió ha de ser de campionat. Si ja ens situam al marge dient que tot el que no s'atribueix a l'Estat és nostre, és una caricatura; la manera com aquest article 10 obri el tema de les competències és una caricatura. Com a botó de mostra, he cercat un element que fos molt significatiu quant a la manera desafurada com es plantegen aquests elements competencials. Es parla de moltíssimes competències, a moltes hi ha una possibilitat d'accedir-hi via ampliació competencial sense sortir del marc de la Constitució, però n'hi ha d'altres absolutament al marge de l'ordenament constitucional i de les lleis orgàniques fetes d'acord amb la Constitució del 1978.

Parlam de l'article 12, apartat 6, que diu que correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la funció executiva en les matèries següents: "6.- Nomenaments de notaris, registradors de la propietat; intervenció, en el seu cas, en la delimitació de les demarcacions corresponents", i després - faig un salt perquè hi ha una referència evident a l'article 52 d'aquesta reforma - diu que "pel que fa a l'Administració de Justícia, correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears - punt 2 - fixar les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals a les Illes Balears i la localització de la seva capitalitat". En qüestió d'ordenament jurídic, és evident que ni nomenaments de notaris ni registradors de la propietat no són competències nostres, i que tampoc no ens podem inventar ni crear demarcacions relatives a notariats i registradors de la propietat.

Convé repassar les lleis que s'aproven. La Llei Orgànica del Poder Judicial, d'acord amb l'article 35, diu que les Comunitats Autònomes participaran, participaran, alerta; això són elements competencials que són importants, però convé que ens moguem dins el marge de la llei. En definitiva - ara acab, Sr President - hi ha una proposta d'ampliació

competencial que conté elements notòriament inconstitucionals, però al marge d'aquesta qüestió, que no es petita, hi ha un element molt clar: L'ampliació de competències de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que els socialistes manifestam que volem veure ampliada substancialment, s'ha de fer dins un marc de consens i no dins un marc d'opereta. Els qui han participat en aquesta Ponència i en aquesta Comissió, han de reconèixer que aquesta tramitació de vegades ha tengut més de teatre regional que no d'autèntica serietat a l'altura d'una reforma de l'ordenament bàsic de les Illes Balears, com és la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

A l'article 10 en manté l'esmena núm. 1966 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, el nostre Grup retira aquesta esmena.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El Sr Pons ha començat la seva intervenció quan tots els periodistes i alguns Diputats sortien d'aquesta sala, i ha dit que això demostrava el poc interès que hi ha per la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Ha dit que ja érem al nivell de la cultura, que no interessien ni la cultura ni l'autonomia. Durant tota aquesta legislatura el Sr Pons ha parlat de cultura i avui parla d'autonomia; encara no l'hem sentit parlar d'altres temes, o almanco jo no ho record, i per tant hem de suposar que quan parli d'altres temes la sala serà plena. Per consegüent, esperarem que parli d'altres temes i comprovarem si la sala és plena, i amb això sabrem si realment hi ha o no hi ha interès per l'Estatut d'Autonomia i per la cultura.

Mandat imperatiu del Congrés del PSOE, no record exactament el número que ha dit. Ara hem arribat al bessó de la qüestió. S'acata el mandat imperatiu del Congrés Federal del Partit Socialista celebrat a Madrid de manera disciplinada - ja tornam a ser a l'enamorament de Madrid - i clar, i el seu Pacte d'Estat. Des de Madrid, una concessió de l'Estat Central donant alguna competència més a les Comunitats Autònomes des d'una posició de prepotència, de poder, i nosaltres, que intentam des d'un nacionalisme aconseguir que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pugui fer un pacte directament amb l'Estat Central. El Sr Alfonso riu i té raó, perquè l'Estat Central és molt poderós i nosaltres aquí pintam poc, per desgràcia, però els diré una cosa: Si vostès volen governar qualche dia en aquesta Co-

munitat Autònoma, hauran de reformar l'Estatut. Ho diu un Diputat molt humil i que tal vegada la pròxima legislatura no serà aquí, però prenguin nota, perquè no governaran aquesta Comunitat Autònoma si no reformen aquest Estatut. Respecte de l'obreta de teatre regional, jo crec que ho és la que ha representat vostè.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Aquest estrany vot particular, i dic estrany en el sentit reglamentari del terme, perquè s'entén que un vot particular es fa a un text que s'ha modificat al llarg de la seva tramitació en relació amb el text original debatut aquí, no un vot particular per tornar a un text de l'Estatut que encara no s'ha modificat, però en fi, entenem i compartim la generositat de la Presidència de la Mesa del Parlament d'admetre aquesta estranya figura de vot particular per donar ocasió al debat, la filosofia bàsica del qual compartim, i per tant agraïm que s'hagi qualificat aquest vot particular, perquè això ens dóna aquesta oportunitat de debatre un aspecte molt important de la reforma de l'Estatut que altres Grups Parlamentaris, entre ells el del CDS, propicien i defensen.

Nosaltres sempre hem cregut en la Constitució en la seva globalitat i en el disseny autonòmic que la Constitució estableix com un procés - així és establert a l'article 148.2 de la Constitució, quan parla de reformes per a ampliació successiva de les competències de les Comunitats Autònomes - en el qual cal i s'ha d'aprofundir constantment. Aquesta és la nostra concepció de l'Estat Autonòmic que la Constitució proclama, dissenya i estableix, però encara hi ha més: Dins aquest procés i dins aquesta visió global de la Constitució, jo li vull recordar una cosa que moltes vegades els senyors del Grup SOCIALISTA obliden en aquesta i altres Cambres, i és aquesta proclama importantíssima de l'article 2 de la Constitució, quan diu que la Constitució reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i de les regions espanyoles.

Així, l'Estat Autonòmic és quelcom més que un model d'organització de l'Estat. L'Estat Autonòmic es fonamenta en el reconeixement i la garantia d'un dret que tenen les nacionalitats i les regions espanyoles, i aquesta concepció, per tant, ens obliga que qualsevol Pacte d'Estat - que per suposat el CDS defensa - per a l'ampliació de les competències, ha de sentir la veu de les Comunitats Autònomes que són els titulars principals d'aquestes competències. ¿Com expressaran la seva opinió les comunitats Autònomes, si no és a través del model de la proposta de reforma que establirà el seu Parlament?

Per això el nostre Grup es pren seriosament aquest projecte de reforma: perquè estam absolutament segurs que sigui quin sigui l'avatar final que dugui el procés de la

reforma de l'Estatut d'Autonomia, el text que surti d'aquest Parlament reflectirà la voluntat de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, voluntat que s'ha de sentir en qualsevol Pacte d'Estat, perquè si no, serà un Pacte d'Estat falsificat. Aquest és l'esperit i la raó pels quals el nostre Grup defensa seriosament aquesta reforma d'Estatut, fonamentant-se de manera bàsica en les possibilitats que la mateixa Constitució reconeix, garanteix i, a més, estableix el mecanisme a través del seu article 141.

Per tant, Sr Pons, jo també li agrairia que retiràs les seves consideracions entorn a la desqualificació del procés - em refereixo a les seves al·lusions al teatre regional, etc - i de com hem pres seriosament el procés de reforma estatutària. Nosaltres ho consideram un tasca molt seriosa, nosaltres consideram que no és possible fer un pacte d'Estat per a la ampliació de les competències de les Comunitats Autònomes, per a la millora del funcionament de les institucions autonòmiques, sense que hi hagi damunt la taula un text emanat d'aquest Parlament per a la consideració de tots aquells que tenen o tenim la responsabilitat d'aprofundir en el procés autonòmic de la Constitució.

Jo crec que he exposat breument la postura del nostre Grup en relació amb la reforma estatutària, crec que recolzam responsablement una reforma que incideix en el camí obert per la Constitució - no tancat, obert per la Constitució - d'ampliació competencial i, en conseqüència, recolzam el contingut de l'ampliació dels articles 2, 10 i subsegüents en relació amb les competències de la Comunitat Autònoma i, per tant, rebutjarem el vot particular, aquest estrany vot particular del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Tenc ànsia, Sr President, que aquest vot particular no prosperarà en aquesta Cambra, però lamentablement és molt probable que sigui el presagi que tampoc no prosperarà l'increment del sostre competencial per a aquesta Comunitat Autònoma, almenys per ara. Esperem que en el futur sigui possible veure reconegudes les competències que avui i aquí ja tenim estudiades i damunt la taula, però així com abans hem dit que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, precisament perquè era nacionalista volia un Estatut substancialment millorat dins el marc constitucional, que per açò no necessitem transgredir-lo, també és cert que, com que som d'esquerrers, volem que l'autonomia sigui una eina, un instrument que serveixi, i observam que l'article 143, pel qual vam accedir a aquesta migradíssima autonomia, no ens dóna la capacitat suficient per indicar en temes claus per a la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de les Illes.

Aquesta Comunitat Autònoma, aquest país de països, no té competències en Sanitat ni en INSALUD, ni en Edu-

cació en aquests moments, ni en Treball. No té competències, en definitiva, sobre tantes coses que han d'incidir en un millorament de la qualitat de vida, i si la labor i la gestió del Govern en l'exercici d'aquestes competències anava en detriment de la qualitat de vida, aquesta Cambra que nosaltres volem de sobirania a les Illes és la que legítimament ha d'incidir sobre l'Executiu perquè millori la seva gestió o perquè la corregeixi.

Som una Autonomia uniprovincial - malgrat tot, encara ho som - amb un alt nivell de producte interior brut, amb una vitalitat que fan necessàries inversions en infraestructures, i tenim un repte fonamental per encarar-nos amb el compromís europeu d'aquí a pocs mesos. En conseqüència, veim que no podem afrontar tots aquests reptes des d'un Estatut d'Autonomia que ni tan sols no ens permet de conformar la voluntat de l'Estat en aquesta matèria i en la seva relació amb Europa. Falla el més essencial i falla la Constitució, perquè el fet que un país tenguí Constitució no vol dir que l'Estat actuï constitucionalment. Record l'article 131 de la Constitució.

A més a més, estam situats a la perifèria, som un arxipèlag - no l'arxipèlag canari, tant de bo ho fóssim, probablement tindríem més capacitat d'incidència damunt el Govern Central de l'Estat - i el nostre Grup creim que els pactes Govern Central-Comunitats Autònomes s'han de produir - ho defensam, mirin per on -, però precisament perquè els defensam, creim que aquest pacte s'ha de consolidar dins una concepció que el Grup Socialista segurament convindrà amb el nostre que ha de ser pacte per a un federalisme cooperatiu. Segurament els sona, aquest nom, Sres i Srs Diputats del Grup SOCIALISTA; l'han encunyat vostès. Idò el federalisme cooperatiu obliga a comptar amb la participació de les Comunitats Autònomes en el si de les quals s'ha de debatre la reforma dels Estatuts.

Tenim dret constitucional a la reforma de l'Estatut. L'únic argument realment de pes que s'ha donat aquí per part del Portaveu socialista ha estat un argument d'oportunitat política que nosaltres respectam i no compartim de cap manera, perquè cal observar fins i tot els escrits d'importants càrrecs públics socialistes, com Pedro de Silva, President de la Comunitat Autònoma d'Astúries, que dia 3 de gener del 1991 recordava en el diari *El País* que ja no hi havia més excusa per a l'ampliació de les competències autonòmiques i deia que la divisió entre regions o nacionalitats històriques i les que no ho són no pot ser excusa per mantenir una diferenciació que en aquests moments ja sobrepassa els límits constitucionals, perquè han passat més de cinc anys des de l'aprobació de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears.

Nosaltres pensam, Sres i Srs Diputats, que la Llei Orgànica del Poder Judicial - per exemple el punt 6 de l'article 12, si no ho record malament, de la reforma de l'Estatut - s'ha de tenir en compte, però la reforma de l'Estatut s'emmarca dins una llei orgànica del mateix rang jurídic que l'altra i, en conseqüència, també pensam que el marc de consens s'ha de produir, però a partir de la voluntat del Parlament de les Illes Balears, que és el que ara intentam confegir i consolidar.

Si fos possible, jo voldria concordar postures, emprant la paraula concordar en un sentit ampli, com deia avui matí el Conseller d'Economia i Hisenda. No és teatre regional el que feim en aquesta Cambra, és una cosa molt més seriosa, però el que es tracta d'evitar és que tinguem teatre de putxinel·lis, teatre de titelles, és a dir, que no ens manegin els fils des de dalt perquè actuem d'una manera o d'una altra, i ho dic amb tot el respecte. Volem que la nostra Comunitat no sigui provincial, i sobretot que no sigui provinciana; com ja han dit aquí altres Portaveus, que tenguí capacitat d'iniciativa i que els fets que avui proposam, si tinguessin alguna qüestió d'inconstitucionalitat - cosa que jo crec que no tenen -, hi ha el Tribunal Constitucional que ho pot dir perfectament. Nosaltres no ens hem d'abrigar abans de ploure, si bé no sempre plou a gust de tothom i a vegades plou més del que voldríem. Les tormentades, idò, ens plouen damunt banyat.

"El progressisme i la modernitat serien el punt d'equilibri en les classes dominants i les nacions opressores i no haurien d'esclafar els debils ni assimilar les nacionalitats sotmeses", són paraules d'un senador socialista. "La modernitat és lluitar contra la gasiveria (avarícia) individualista dels poderosos, contra els sistemes polítics que no defensen els debils i el progressisme, ara, és no deixar que els Estats esclafin els col·lectius nacionals per absorbir-los". Aquest senador socialista, Francesc Ferrer i Gironés, si bé és independent, per a nosaltres l'encerta. No hem de deixar que poderoses raons d'Estat, per poderoses que siguin, esclafin drets constitucionals com el de la reforma dels Estatuts d'Autonomia de la via del 143, malgrat que raons d'oportunitat política, però raons d'un Grup majoritari, ho impedeixin. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Nosotros, com també habíamos anunciado aquí repetidas veces, estamos por una amplia modificación del Título II. De hecho, nos parece que lo más substancial, lo más necesario - lo más acuciente, diría yo - en la reforma de nuestro Estatuto es precisamente el contenido competencial que figura en este Título II. Fruto de un acuerdo nacional a alto nivel, de una mayoría política presionada por unas circunstancias que todos recordarán, derivadas de aquella entrada en el Parlamento Nacional en Febrero del 81, nuestro Estatuto, como los de otras Comunidades, nació escaso de competencias y, lo que es peor, a mi juicio, escaso de voluntad de hacer realidad estas competencias, y ello mi claro agravio con otras latitudes.

Respetamos e incluso comprendemos aquellos acuerdos necesarios quizá por las circunstancias, pero hoy éstas son muy distintas y nada impide, ni en la calle ni en la realidad política, el uso de las previsiones constitucionales contenidas en el artículo 148.2 y también las previsiones de reforma en el punto segundo del artículo 16 de nuestro propio Estatuto. Por ello creemos llegado el momento de re-

clamar todo lo que la Comunidad demanda para un mejor desarrollo de nuestra autonomía y lo hacemos con serenidad, con ánimo abierto y dispuestos a defenderlo con firmeza, pero sin dogmatismos de ninguna clase. Por parte del Grupo SOCIALISTA se nos ha dicho repetidamente que esta reclamación de modificación estatutaria debe ser fruto de un pacto nacional y nosotros no lo negamos, ni nos negamos a que exista ese pacto, nunca nos hemos negado, pero tampoco se nos debe negar a nosotros nuestro derecho a poner de manifiesto nuestras aspiraciones, a concretarlas en un texto, y si este texto ha de servir, como esperamos, para abrir la mesa de negociaciones, mejor que mejor.

Desde luego lo que no vamos a esperar, lo que no creemos que no se nos pueda pedir que esperemos es que esa recomendación - al parecer con fuerza normativa, según dice el Sr Pons - contenida en el resumen del último Congreso Socialista, se haga realidad mediante no sé si una inspiración divina, tal vez - ahora que se lleva - por una aparición de Alá a alguno de los miembros de la cúpula socialista. Nosotros creemos que el camino no es éste, el camino es éste que hemos emprendido aquí, y en esa línea se han introducido en este Título II muy importantes modificaciones que tienden a elevar notablemente nuestras posibilidades competenciales.

Ya se han citado muchas veces los temas, pero voy a ponerlos una vez más sobre la mesa, aunque sólo sea a título nominativo. Hay importantes elevaciones de techos competenciales en materia de Educación, Sr Pons, en materia de Transportes, en materia de Aguas, en materia de tratamiento de corporaciones e instituciones, y novedades significativas como la Seguridad Social o la Policía Autonómica. Dígame, Sr Pons, que tienen todas estas substantivas modificaciones de inconstitucional. Dice usted textualmente que la ampliación competencial contiene elementos claramente inconstitucionales y nos da dos datos. Uno, el inicio del artículo 10, sobre el que usted estará o no de acuerdo y sobre el que, desde luego, caben distintas interpretaciones, pero que en ningún caso ha demostrado usted aquí, ni por aproximación, la menor sombra de inconstitucionalidad. Respecto de la competencia ejecutiva en el marco de la legislación del Estado del nombramiento de notarios y registradores, a usted le puede parecer exagerada, inconveniente y muchas otras cosas, pero evidentemente lo que no le puede parecer es inconstitucional, y todo lo que nos dice usted es que en una Ley Orgánica hay un precepto aparentemente contradictorio, pero, como ya le ha dicho otro Portavoz, el Estatuto también es una Ley Orgánica, y en ningún caso nos ha dicho usted que este tema, el punto 6 del artículo 12 - sea un precepto inconstitucional.

Por consiguiente, Sr Pons, en cuanto a sus primeras palabras afirmando que esa ampliación competencial tenía elementos claramente inconstitucionales, seguimos esperando que nos diga usted cuales, no los que no les gustan a ustedes, sino los que son claramente inconstitucionales, porque estamos a tiempo de solucionarlos y si usted lo demuestra nos dejaremos convencer fácilmente. Jo también le pediría - antes le he dicho que abordábamos esto con serenidad - que retirara esto del teatro regional y que no entra-

ra usted en alusiones anticipadas. Defendiéndose de una alusión que le había hecho a usted un Portavoz, ya quiso implicar al Partido Popular de alguna manera i dijo usted que no quería meterse en el tema. Mejor que no se meta, Sr Pons, es mejor que no nos metamos en esos temas. Nosotros estamos por una eficaz y justa modificación de Estatuto. Envaine usted su espada, no queremos guerras con ustedes, en absoluto, entre otras cosas porque necesitamos que ustedes también colaboren en esta reforma de Estatuto que la sociedad balear demanda. Deje usted la espada quieta, Sr Pons. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENTE:

Té la paraula el Diputat Sr Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR PONS I PONS (Damià):

Sr President, Sres i Srs Diputats.

Molt breument: Aquest Diputat no ha tret cap espasa, perquè som conscients del lloc on ens trobam i que dins una democràcia no hi ha lloc per a segons quines eines.

Inconstitucionalitat. He dit clarament que l'apartat 3 de l'article 149 de la Constitució estableix que la clàusula residual juga a favor de l'Estat i no de les Comunitats Autònomes. He llegit el text constitucional, ja no li puc donar més proves, no n'hi ha més.

Aquesta idea que s'ha plantejat aquí que el Pacte d'Estat és un pacte de Madrid, fet al marge de les Comunitats Autònomes, és una visió absolutament improcedent. No es pot fer cap reforma de l'Estatut, no es farà cap reforma de l'Estatut ni tan sols cap simple ampliació constitucional, petita o grossa, sense la participació de les Comunitats Autònomes, això és d'absolut sentit comú. El Pacte que planteja el Partit Socialista és molt clar: "propiciarà un clima d'acord, tant a nivell polític com institucional". No m'agrada fer pronòstics, perquè en política d'avui a demà hi ha uns canvis realment impressionants. Ara bé, no seria gaire agosarat plantejar que els elements fonamentals d'aquest pacte seran evidentment les dues forces que tenen la majoria dins el sector conservador i dins el sector socialista. El Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol són els elements fonamentals, juntament amb altres forces d'incidència menor, a l'hora d'establir aquest pacte, que no és un pacte de Madrid, és un pacte global dins el qual hi ha evidentment les Illes Balears, la seva Comunitat Autònoma i aquest Parlament, com a representació sobirana del poble de les Illes Balears.

Per tant, només es tracta de crear un clima de diàleg, un clima d'enteniment per fer viable i no traumàtica l'ampliació competencial de les Illes Balears. No és que els socialistes establim com a mandat imperatiu sobre aquest Parlament o aquests Diputats, perquè els Diputats socialistes, com tots els altres d'aquest Parlament, no poden estar sotmesos a mandats imperatius, la llei ho prohibeix. El que diu diu clarament l'acord socialista és que "hauran de veure ampliades les seves competències per donar compliment a

les previsions que s'establiren oportunament", i per això no cal anar al document del Congrés Socialista, si no a l'article corresponent de l'Estatut d'Autonomia, on es planteja la possibilitat d'una ampliació competencial per diferents vies.

Finalment, el tema de si la Comunitat Autònoma és un simple element d'organització territorial de l'Estat o un element - diríem un dret - garantit per l'article 2. És una cosa i l'altra, Sr Quetglas, és a dir, quan ens constituïm en Comunitat Autònoma i reorganitzam l'Estat, ho feim en exercici d'allò que contempla l'article 2 de la Constitució. Per tant, no són elements contraposats. Crec que si alguna cosa volem el Partit Socialista - i amb això entraré en el tema de la peceta de teatre regional, que pareix que tant els ha ofès - és precisament que una qüestió que va dur tanta polèmica, que va fer cremar dies, mesos i anys en aquesta Comunitat Autònoma, que va motivar la participació - per entendre'ns - de les primeres figures dels diferents partits polítics, algunes de les quals encara continuen amb grans responsabilitats aquí i a Madrid, que una cosa que va ser tan traumàtica, repetesc, a l'hora de replantejar-la via reforma de l'Estatut i a l'hora de plantejar l'ampliació competencial no s'hagi fet d'acord amb la proporcionalitat que tenia.

Jo no em vull enganyar ni vull que s'enganyin els mitjans de comunicació que ens escolten. La Ponència i la Comissió d'aquesta reforma d'Estatut no ha estat exemplar, no hi ha hagut la participació dels grups polítics amb la força que s'hauria d'haver produït. Forces sociològiques molt importants - mir cap a la dreta, perquè és on hi ha els problemes, sobretot - que tenen reivindicacions i que després vendrà una esmena, vostès ho veuran, sobre la qüestió de l'organització de les Illes Balears, el paper dels Consells Insulars, la representació proporcional o no proporcional, no han participat realment en l'elaboració d'aquesta reforma de l'Estatut i, clar, si no va de ver, va de broma, i la reforma d'aquest Estatut - no precisament pel Partit Socialista, que pràcticament ha participat en totes les Comissions i sessions de la Ponència - s'ha vist clarament que no hi havia una adequació entre el que se plantejava i l'esforç, la dinàmica política que es generava. Han entrat a l'hora de la votació, com és lògic; a l'hora del debat no hi són perquè lamentablement la cosa no ha anat de ver.

EL SR PRESIDENT:

Seguint l'ordre del debat i votacions, s'ha retirat l'esmena del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES a l'article 10. Procedeix, idò, sotmetre'l a votació tal com ve al Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de l'article 10, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, cap. Abstencions, 20. Queda aprovat l'article 10 tal

com ve al Dictamen de Comissió.

A l'article 11 hi ha l'esmena 1968 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar-la, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Nosaltres creim que no és una esmena substancial, que almenys podria ser admesa pels Grups que donen suport a la reforma de l'Estatut. A més del desplegament normatiu i de l'execució, es tracta d'incloure en aquest article la inspecció en les competències que s'hi contemplen. Açò no és cap cosa extraordinària, és una possibilitat que reconeixen altres Estatuts - si no ho record malament, ho dic de memòria, el de Catalunya - i seria una millora elemental, senzilla, però una millora per a l'Estatut. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Intervencions? Passam, idò, a votació l'esmena 1968 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES a l'article 11.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que votin en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 6. Vots en contra, 20. Abstencions, 31. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació. Procedeix sotmetre a votació l'article segons el Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 37. Vots en contra, cap. Abstencions, 20. Queda aprovat l'article 11 que acabam de sotmetre a votació.

Als articles 12 bis, 15 bis, 16, 16 bis 16 tercer no hi ha esmenes mantengudes. Procedeix sotmetre'ls directament a votació.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen? Gràcies.

Resultat de la Votació: Vots a favor, 37. Vots en con-

tra, cap. Abstencions, 20. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, hi ha mantenguda l'esmena 1971 a l'article 17 de l'Estatut. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Com vostès comprovaran, aquesta esmena té diversos articles que es proposen d'addició. El primer reforça el paper de la Comunitat Autònoma quant a acords de cooperació amb altres Comunitats Autònomes, prèvia autorització de les Corts, com mana la Constitució, però també amb Estats i regions fora de les fronteres de l'Estat Espanyol. Al nostre entendre, aquesta esmena ja ve avalada per una pràctica institucional que duen a terme els Presidents de les Comunitats Autònomes amb més pes específic i amb més responsabilitat de representació del seu poble, de la seva nació, i en definitiva pensam que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears també ho podria fer.

Quant a altres aspectes competencials, els apartats 1 i 2 són una simple i senzilla ubicació dels articles 45, 46 i 47 de l'actual Estatut. Per tant, d'aquesta qüestió no en farem bandera. Si no hi ha inconvenient, demanaríem que es votàs, però evidentment som conscients que és una pura ubicació d'una altra sistemàtica dins la reforma de l'Estatut. D'altra banda, volíem fer notar el fet de la desaparició de la referència a Comunitat Autònoma de les Illes Balears, però la moció s'ha votat abans i l'hem perduda; per tant, s'haurà de mantenir dins aquest articulat.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President, en la defensa que ha fet el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, la veritat és que, almanco jo, m'he assabentat poc del que defensava. L'esmena que nosaltres tenim aquí és la 1971 a l'article 17 de l'Estatut, que parla de convenis de cooperació amb altres Estats, i n'ha parlat, però crec que l'esmena es refereix a convenis de cooperació amb altres Comunitats Autònomes i Estats o regions, i les diferències fonamentals entre el que hi ha a l'Estatut en aquests moments i el que proposa el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES són dues, segons la nostra opinió: Una, que estableix la possibilitat de convenis de cooperació de tot tipus entre aquesta i altres Comunitats Autònomes, i amb altres Estats amb permís o amb autorització de les Corts Generals.

Hauríem de recordar la Constitució, qualche vegada val la pena, el Sr Pons ho diu. L'article 145 diu que es podran establir convenis de cooperació entre les Comunitats Autònomes "per tal d'acomplir i prestar serveis que els si-

guin propis; i podran preveure, també, el caràcter, els efectes de la corresponent comunicació a les Corts Generals. En els altres casos, els acords de cooperació entre Comunitats Autònomes requeriran l'autorització de les Corts Generals". Què ens proposa el Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES? Ens proposa convenis de cooperació en contra de l'article 145 de la Constitució, en un sentit i en un altre. Després de l'explicació, que jo no he entès massa, el nostre Grup ha volgut aclarir que va clarament en contra de l'article 145 de la Constitució.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Portaveu del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Suposava que la intervenció seria aquesta, a la Ponència ja es va suscitar aquesta qüestió. És evident que l'article 145.2 parla que els Estatuts podran preveure supòsits, requisits i termes en què les Comunitats Autònomes podran celebrar convenis entre si, entre les Comunitats, per a la gestió i prestació dels serveis propis, i no diu res més. Diu: "En los demás supuestos, los acuerdos de cooperación entre las Comunidades Autónomas necesitarán la autorización de las Cortes Generales". Continuem fixats dins els acords de les Comunitats Autònomes, article 145. L'article 145 no es refereix a acords o fórmules de cooperació fora de les fronteres de l'Estat Espanyol. Nosaltres creim que la Llei

aquesta possibilitat amb una prèvia autorització o posterior rectificació de l'òrgan estatal competent. És evident que açò pot ser objecte d'àmplies controvèrsies, però hi ha una pràctica constatable com a mínim de dos presidents de Comunitats Autònomes que han actuat d'aquesta manera. Nosaltres evidentment som nacionalistes, acatam la Constitució, però també entenem que allò que la Constitució no prohibeix d'una manera taxativa tampoc no ho hem de prohibir en aquesta Cambra.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votació l'esmena 1971 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 53. No hi ha abstencions. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació. A l'article 18 no hi ha esmenes mantengudes. Procedeix sotmetre'l directament a votació. Sí, Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Sí, Sr President. A l'article 18 comença el Títol III de l'Estatut. Demanarem una intervenció global de tot el Títol III, de l'article 18 al 48, per fixar la posició del Grup SOCIALISTA.

EL SR PRESIDENT:

No l'havien demanada, aquesta. És el 28. Té la paraula, Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Hauríem de fer un repàs global de les propostes de modificació que avui es duen aquí a aprovació que afecten tot el títol referent a les institucions de la Comunitat Autònoma. El primer que vull dir és que nosaltres, en aquest procés d'ampliació competencial de les Comunitats Autònomes de l'article 143, estam per l'estabilitat dels aspectes institucionals i, per tant, a partir d'aquí ja queda clar que la nostra posició no és favorable a les modificacions que aquí es proposen. Ara bé, al marge d'aquesta postura global d'estabilitat i de centrar l'esforç de la nova fase autonòmica amb una pactada ampliació competencial entre totes les Comunitats Autònomes i els partits polítics per donar racionalitat no tan sols a l'ampliació des del punt de vista de les Comunitats, sinó també des del punt de vista de l'Estat quant a les competències que li quedin.

Per tant, fixada aquesta posició, també vull dir que consideram que la major part de les propostes que es fan aquí de modificació de les institucions de la Comunitat realment no són convenients, que s'han estudiat poc, que tenen moltes llacunes i que, tal com ja ve avui aquesta proposició, amb molt poques esmenes i que, a més, moltes de les quals no afecten els aspectes que ara voldria comentar, des del nostre punt de vista realment suposa al Congrés de Diputats una proposició amb la qual no tan sols no estam d'acord, sinó que, a més, consideram tècnicament molt defec- tuosa.

Es planteja la possibilitat de dissolució del Parlament. L'Estatut d'Autonomia del 83 només accepta aquesta possibilitat de dissolució en cas d'impossibilitat d'elegir president i, en qualsevol cas, la nova cambra que surt d'aquesta dissolució acaba al termini dels quatre anys des del punt inicial, de manera que es manté el ritme quadriennal de les cambres i, per tant, es pot mantenir la simultaneïtat entre les eleccions municipals i les autonòmiques com a mínim a deu comunitats autònomes de l'Estat espanyol. Aquí, aquesta limitació desapareix sense que hi hagi una explícita regulació de la dissolució; curiosament, la dissolució no té només la limitació de la incapacitat d'elegir president - per tant, s'ha de pressuposar que hi ha altres possibilitats de dissolució -, però no s'assigna a cap institució de la Comunitat Autònoma la facultat de dissoldre: no apareix entre les facultats del president, no se sap qui pot fer ús d'aquesta suposada capacitat de dissolució.

Però encara hi ha més, i ho vam comentar en el debat de presa en consideració d'aquesta proposició de reforma

de l'Estatut. Veurem com surt l'articulat, però tal com ve en aquest moment, fins i tot de la Comissió, gran part dels consells insulars de la nostra Comunitat són diputats. Per tant, la dissolució del Parlament suposa la dissolució dels consells insulars, perquè d'acord amb la fórmula que ve a la proposició - llevat que prospera l'esmena d'UM - és la d'elecció única i simultània de consellers i diputats. Doncs bé, resulta que amb aquesta facultat de dissolució no gens regulada ni gens explícita i que és completament distinta de la d'altres comunitats autònomes, que tenen clarament establert el dret de dissolució de les cambres per oportunitat política, per voluntat política del president, aquí suposa la dissolució d'uns consells insulars que per una part no tenen si tan sols perquè ser del mateix partit polític que la majoria que governi la Comunitat Autònoma i, de l'altra, no tenen perquè tenir els problemes d'ingovernabilitat o d'oportunitat que hagin justificat la dissolució de la Comunitat Autònoma. A més, si prospera tal com avui ve plantejada aquí la composició dels consells insulars, en gran part ni tan sols no són membres d'aquest Parlament a causa del sistema d'incompatibilitats fàctiques i voluntàries que aquí s'estableixen.

Creim que és un tema clarament mal resolt, mimètic, copiat d'altres comunitats que no tenen aquesta vinculació administracions insulars-administració autonòmica i que realment no s'ha estudiat en totes les seves conseqüències. Aquesta proposta de modificació en matèria institucional també diu que el mandat dels diputats serà de quatre anys, a partir del dia de l'elecció. Quatre anys a partir del dia de l'elecció - així ho diu - significa que el problema que en aquest moment el conjunt de comunitats autònomes de l'article 143, el conjunt de partits polítics - entre aquests, d'una manera molt destacada el Partit Popular - tracten tant de resoldre amb unes modificacions puntuals a l'Estatut d'Autonomia que s'aprovin pròximament en el Congrés de Diputats, precisament per fer coincidir totes les eleccions municipals i autonòmiques el quart diumenge de maig de cada quatre anys, aquí, simultàniament, des de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i des d'aquest Parlament, s'enviarà una proposta avalada probablement pels mateixos grups que fan esforços per resoldre aquest altre problema, que ho fa impossible.

Ho fa impossible, primer, perquè si han de ser quatre anys diputats, són quatre anys més el període electoral, per tant cada vegada avancen dos mesos les eleccions, i segona, perquè com que hi capacitat de dissolució i dissolt el parlament no acaba als quatre anys de l'anterior convocatòria electoral, sinó que acaba als quatre anys de la dissolució, de la nova elecció, es van desfasant completament les eleccions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears del conjunt de totes les altres comunitats autònomes. En aquest precís moment jo tenc aquí, per exemple, el projecte de la Comunitat de Madrid; modifiquen els estatuts precisament per assegurar aquesta estabilitat i aquesta data fixa en la celebració de les eleccions autonòmiques. Francament, sembla que no hi ha una gran coherència ni massa coordinació entre allò que els partits a nivell estatal s'esforçen per aconseguir quant a aquesta coincidència de les eleccions autonòmiques per a finals del mes de maig i el que aquests mateixos partits, probablement perquè no te-

nen cap ... que prosperi, però no hi hagut una consciència ni una coherència en aquest respecte.

Es crea la figura del decret-llei en casos d'extrema urgència quan, degut als problemes que es vulguin resoldre, no hi hagi possibilitat d'anar a una tramitació ordinària d'una llei en el Parlament, però cap de les garanties que estableix la Constitució per al control parlamentari dels decrets-lleis del Govern espanyol no es trasllada a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en el sentit que en un temps determinat el Govern ha de dur el decret-llei a convalidació al Parlament de les Illes Balears, etc., etc. Tot això es deixa absolutament enlaire i, per tant, es donen poders extraordinaris al Govern per fer decrets-lleis, oblidant completament que aquests poders extraordinaris han de ser contrapesats pel control obligatori del Parlament en la convalidació d'aquests decrets-lleis.

S'elimina l'obligatorietat que el senador de la Comunitat Autònoma sigui membre d'aquesta Cambra. Tenint en compte que qualsevol altre senador que no sigui el de la Comunitat Autònoma és incompatible per formar part d'aquesta Cambra, segons la Llei Electoral de les Illes Balears, crec que el Senador de la Comunitat Autònoma, per la seva mateixa raó de ser, és el nexa entre aquest Parlament, entre aquesta Comunitat i el Senat, i que el fet de facilitar que no sigui membre d'aquesta Cambra romp precisament aquest nexa necessari. L'únic que fa és facilitar als partits que puguin col·locar persones que no hagin participat en les eleccions, però no aporta res de positiu. Tenint en compte que tenim un únic senador de la Comunitat Autònoma, a no ser que dupliquem la població els pròxims quatre anys, crec que no és una solució favorable.

Es crea un consell consultiu. Vostès són persones cultes i políticament experimentades i ssegurament saben què és un consell consultiu a altres comunitats autònomes, però en aquestes altres comunitats autònomes on existeix un consell consultiu, la seva finalitat, el seu objectiu és definit a l'Estatut d'Autonomia. No es diu "es crea un consell consultiu i una llei definirà la seva composició, funcions i tal". Bé, però, un consell consultiu de què? Vostès proposen un consell consultiu i no diuen per què és; ens imaginam que es refereixen a un consell consultiu en matèria de dictàmens jurídics previs als decrets, als projectes de llei, etc., ho suposam, però aquesta proposició de reforma de l'Estatut que es tramita aquí no fa cap menció en absolut sobre la finalitat d'aquest consell consultiu. Vegin l'Estatut de Catalunya i comprovin com d'una manera clara s'estableix la finalitat i, encara més: diu en quins casos el seu dictamen es preceptiu, etc.

Passam a la fórmula híbrida que s'ha trobat per elegir simultàniament els diputats i els consellers insulars, però a la vegada fer possible que no siguin consellers insulars. Actualment, és ben sabut, el President de la Comunitat Autònoma i el President del Parlament no són membres del seu Consell Insular i són substituïts pels qui segueixen en la llista al darrer diputat elegit. A partir d'aquesta proposta de reforma, en cas de prosperar, els membres del Govern no serien membres del Consell Insular; el senador de la Comunitat Autònoma, en el cas de ser diputat, no seria

membre del Consell Insular d'una manera obligatòria, però hi ha més: els membres de la Mesa del Parlament, els presidents de les comissions parlamentàries permanents, els portaveus dels grups parlamentaris podran optar voluntàriament per no ser membres del Consell Insular.

Tenint en compte que tots aquests càrrecs són renovables, movibles i substituïbles, fa la impressió que els qui han redactat aquesta disposició tenen un concepte molt baix dels consellers insulars i que tots miren de cercar fórmules per si els va una mica bé en política poder-se lliurar d'aquesta tasca que sembla tan ingrata, la de conseller insular. Ningú no vol ser conseller insular, queda claríssim en aquesta disposició, només ho volen ser aquells qui hagin de governar els consells insulars. Amb aquesta fórmula ningú no vol ser membre de l'oposició del Consell Insular, o almanco se'n volen desfer els qui van davant a les llistes, els qui tenen oportunitat de ser cosa dins el Parlament.

Aquesta és la famosa columna vertebral de l'autonomia. Tot això ha caigut molt avall, tothom ja corre perquè no li toqui ser conseller insular! Els consellers insulars els nomenaran els dels partits, que seran els qui diran: "Tu seràs conseller insular, perquè en Tal el farem president de tal comissió, on aquell serà membre de la Mesa i tu hi entraràs...", i la segona meitat de les llistes - segons la importància de cada partit, dels diputats que tenguim -, la segona part dels membres que surtin seran els meritoris que aspiraran a participar del treball dels consells insulars, uns consells insulars de meritoris, d'aspirants, de postulants, una escola d'aprenentatge, i l'article 39, transferències als consells insulars, tot el que hem parlat i sentit fins ara, total per omplir-los de gent que no té possibilitat de ser altra cosa dins la política.

Francament, mai no hagués esperat que això arribàs a caure tan baix. Jo veig moltíssim més raonable, encara que no l'entenem, la proposta que fa UNIÓN MALLORQUINA de separar totalment la condició de diputat i la de conseller que deixar en mans dels dirigents dels partits, de les estructures dels partits i no dels electors, qui ha de formar part dels consells insulars a l'hora de la veritat, quan aquí es cobreixin tots els càrrecs de govern, de mesa, de portaveus, de presidents de comissions, etc.

El President del Consell Insular, diuen, serà incompatible - i segur que s'ha posat amb una total bona fe i que la intenció és saníssima - amb qualsevol altre càrrec públic, excepte el de diputat. El que passa, clar, quan les coses es redacten amb superficialitat, quan es fan uns plantejaments d'estar per casa i com si això hagués de quedar entre nosaltres, però això no quedarà entre nosaltres, supòs que demà mateix SEUR ho durà a Madrid perquè entri al Congrés de Diputats, i resultarà que el pobre President del Consell Insular, a causa d'aquesta formulació, no podrà ser, per exemple, president de la Comissió Insular d'Urbanisme. No pot ser president de la Comissió Insular d'Urbanisme del seu Consell, perquè no pot tenir cap altre càrrec públic llevat del de diputat; no pot ser president de cap empresa pública pròpia del Consell Insular, no pot ser membre de cap dels cinquanta mil organismes que vostès han creat en els quals els consells insulars tenguin participació perquè no pot te-

nir cap altre càrrec públic exceptuant el de diputat, això està escrit i va a missa.

No som en una fase inicial de dir ja ho corregirem, jo ho anirem esmenant; ho enviam així i, per tant, si s'aprova, així vindrà, perquè ¿què s'han d'anar a posar en la qüestió de si el President del Consell Insular ha de tenir aquestes incompatibilitats o unes altres, els qui hagin d'estudiar aquest Estatut? Supòs que posaran esment a problemes més globals i més de visió política estatal que a aquest tipus de qüestions que consideraran absolutament domèstiques de les Illes Balears. En una paraula, Sres i Srs Diputats, hem volgut donar unes quantes pinzellades per demostrar-los que, al marge de la nostra postura en qualsevol cas contrària a modificar les institucions de la Comunitat Autònoma, aquestes propostes concretes que avui se sotmeten aquí a votació són realment immadures i que moltes són políticament inviables o plenes d'elements d'insuficiència per falta d'estudi i de resolució racional. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres i Srs Diputats.

Abans de començar aquesta intervenció jo vull agrair al Sr Triay el to de la seva, ja que jo entenc que ha parlat correctament; que no estan d'acord en la reforma de l'Estatut, posició legítima del seu partit, però ha defensat aquesta postura en un to reflexiu. No estic d'acord amb el que ha dit després i ho demostraré, però vull agrair aquest to.

Efectivament coincidim en una cosa, que és en l'article 38, però ara no parlarem d'aquest article, de si diputats i consellers en una sola llista o en dues. Com que nosaltres tenim una esmena, ja parlarem d'aquest tema quan la defensim. En el que no estic d'acord és que sigui una proposició tècnicament defectuosa, tècnicament immadura o incorrecta, no record com ho ha dit, i li ho vull intentar demostrar en el mateix to que vostè ha emprat.

Vostè ha parlat de possibilitat de dissolució del Parlament. Efectivament, si hi ha una dissolució del Parlament per part del president en qualsevol moment, què pot passar? Dissol o no dissol els consells insulars? Des de la nostra òptica no ha de dissoldre els consells insulars, no en faltaria d'altra; no els ha de dissoldre, perquè els consells insulars poden funcionar perfectament i, en canvi, aquest Parlament pot necessitar una renovació, i aquesta és una de les tesis fonamentals per la qual nosaltres mantenim l'esmena de llistes separades de diputats i consellers, o sigui que en aquest moment l'article 38 es troba en discordança amb la possibilitat de resoldre, però tornam a tenir un pacte de Madrid: No podem tenir eleccions autonòmiques separades.

Per què? Tal vegada els "lánders" d'Alemanya no tenen eleccions separades de les generals i de les municipals? Tal vegada les cinc regions d'Itàlia que tenen autonomia no tenen eleccions separades de les generals i de les municipals? Resulta que des de Madrid, sempre des de Madrid, ens duen quatre comunitats autònomes, que són les de primera, que sí poden, i nosaltres, que som menors d'edat, no podem. ¿Hi hagut cap distorsió a Catalunya, al País Basc, a Galícia o Andalusia perquè tinguin eleccions autonòmiques separades de les altres eleccions? Un ciutadà de Catalunya o d'Andalusia fa tres eleccions en quatre anys i nosaltres en feim dues. Per què no en podem fer tres? El que passa, jo ho entenc, és que des del punt de vista de Madrid i de partits tal vegada..... estatal, no els interessa que hi hagi consultes continuades i que només es parli d'eleccions autonòmiques en un moment determinat, tal vegada interessa camuflar-les amb eleccions municipals o així com sigui, però això és un tema polític, no és un tema tècnic, Sr Triay, no és que hi hagi res incorrecte. Jo comprenc la seva postura, però no estic d'acord amb les argumentacions de tipus tècnic que ha donat.

Pel que fa al tema dels quatre anys de diputat, jo li he de dir, Sr Triay, que es va corregir dins comissió. Que efectivament hi ha havia un problema tècnic, però que es va corregir, i li diré exactament el que diu l'article 22.3, que es va aprovar a comissió: "El Parlament és elegit per quatre anys. El mandat dels diputats acaba quatre anys després de l'elecció o el dia de la dissolució de la Cambra", que és una còpia del que diu l'article 66, 67 o 68 - no ho record exactament - de la Constitució Espanyola respecte del Congrés de Diputats i l'article 69 respecte del Senat. És una còpia; per consegüent, res d'incorreccions tècniques.

Respecte del Decret-Llei, diu que no hi ha garanties, cosa que ja havia sentit a dir prèviament al Sr Alfonso i estan equivocats i li diré per què: L'article 27.2, quan parla de la possibilitat de fer decrets-lleis per part del Govern de la Comunitat Autònoma, diu "dins els termes i supòsits prevists a l'article 86 de la Constitució". L'article 86 de la Constitució dóna totes les garanties necessàries perquè es puguin fer decrets-lleis i aquí vol dir que s'han de complir les mateixes; per consegüent, un altre sofisma que ha fet o que tal vegada no ha llegit bé l'article 27.2.

Quart tema, el senador. Tots tenim l'experiència que el Senat té una coincidència d'horaris amb aquest Parlament, i durant aquesta legislatura s'ha demostrat la necessitat que tots els diputats siguin en aquest ple. Per què el senador ha de ser necessàriament, per una disposició estatutària, diputat d'aquesta Cambra? ¿No seria millor tenir més autonomia i que aquest mateix Parlament decidís, a través d'una llei d'aquí, d'una llei de Balears i segons les circumstàncies del moment, si interessa o no que el senador sigui diputat? Res de tècnicament correcte o incorrecte, una posició no autonomista - respectable, però no autonomista - i la que proposam nosaltres, la que proposa el text, és una posició autonomista: Donar llibertat a aquest Parlament perquè, mitjançant llei - fixi's, Sr Triay, que l'Estatut no diu que necessàriament no hagi de ser diputat, ho deixa en laire - decideixi si el senador ha de ser Diputat o no: més autonomia. Aquest és un dels molts canvis que es proposen a l'Estatut

de donar llibertat a aquest Parlament perquè, mitjançant lleis, reguli coses que ara l'Estatut ferma i no hauria de fer-mar.

Apartat E, consell consultiu. Arribats aquí, jo no sé si he de somriure i diré per què. El Grup Parlamentari d'UNIO MALLORQUINA va presentar una esmena de creació del consell consultiu, sense nom, que era una esmena copiada de l'article 41 de Catalunya. Una de les moltíssimes reflexions que ens va fer el Sr Alfonso de si havien de ser seriosos, etc., dins Ponència, ens va convèncer que era millor que regulàs això una llei del Parlament i que no ho fes directament l'Estatut. Jo vaig retirar l'esmena i vàrem cercar el text transaccionat que diu, i efectivament aquest text transaccionat no diu exactament el que diu l'article 107 de la Constitució respecte del Consell d'Estat, ho diu d'una altra manera i no fixa tant, però diu un consell consultiu. Jo entenc que la paraula consultiu, Sr Triay, vol dir precisament que és un consell amb unes característiques delimitades. No passi pena, som suficientment majors d'edat com per fer bé una llei que creï el consell consultiu, això no és cap problema, si bé em crida l'atenció que primer facin unes reflexions i després, quan els hem fet cas, diguin: "Ah, no! Això està molt mal fet!" Per què ens fan reflexions, idè? Per acabar, dir que en principi estam bastant d'acord amb el que ha dit en la seva exposició referent a l'article 38, sobre que no ens agrada la fórmula, però ja en parlarem més tard.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr President. Després de la intervenció del Sr Pascual, queda poc per dir. En tot cas, jo voldria sortir al pas de la primera afirmació que ha fet el Sr Triay, quan ha dit que, com que ells estaven a favor de l'estabilitat institucional, estaven en contra de la reforma, intentant identificar, per una via subtil, inestabilitat amb reforma, cosa que lògicament ens veim obligats a rebutjar de manera rotunda, perquè no feim més que exercir un dret constitucional i això no pot implicar de cap manera la inestabilitat; si no, faríem una estranya interpretació de la Constitució. Malgrat tot, també coincidesc amb el Sr Pascual que el to reflexiu, seriós, profund de la seva anàlisi de les reformes que nosaltres hem recolzat s'ha fet escoltar perquè era fonamentada, encara que moltes vegades - tot s'ha de dir, Sr Triay, perquè vostè té prou ofici parlamentari per reconèixer-ho - molt exagerada.

Només em vull referir a un punt que és una postura que el nostre grup ha defensat en relació amb el difícil equilibri entre el Parlament i els consells insulars, quant a la seva composició. Evidentment nosaltres estam d'acord que la imbricació dels consells insulars en l'estructura de la Comunitat Autònoma feta a través de la igualtat de composició - que la extracció sigui la mateixa, diputats igual a consellers amb caràcter general, tret d'algunes excepcions - és una de les trobades més felices de l'Estatut d'Autonomia

que hem volgut i volem conservar. Nosaltres vàrem proposar simplement l'extensió a alguns càrrecs més de les incompatibilitats que avui existeixen per al President de la Comunitat Autònoma i per al President del Parlament perquè, sense renunciar al principi que els consells insulars estiguin íntimament imbricats a través de la seva constitució amb la Comunitat Autònoma i la seva institució fonamental, que és el Parlament, hi hagués una major flexibilitat que permetés superar una disfunció observada en relació amb les dificultats fins i tot d'incompatibilitat d'horaris que pugui representar per als Consells Insulars d'Eivissa i de Menorca el fet que quan hi ha plenaris en aquest Parlament queden buits de responsables polítics, etc., etc., tot això per facilitar una mica el funcionament de dues institucions: el Parlament i els consells insulars.

Aleshores, salvat el principi, nosaltres també ens vàrem pronunciar per a una extensió de les incompatibilitats, però al cap i a la fi som un grup parlamentari de quatre diputats i la nostra postura va ser transaccionada amb els plantejaments que feia el Grup POPULAR en relació que aquesta extensió fos obligatòria per a determinats càrrecs i voluntària per a uns altres. Nosaltres ens hauríem estimat més fixar un regim d'incompatibilitats amb caràcter general que clarificàs més la qüestió, però en qualsevol cas vàrem transaccionar i, per tant, defensam el text que ve de la Comissió.

En el que no podem estar d'acord és que això signifiqui que els membres del Consell Insular que no són diputats o consellers passin a ser polítics de segona o que estigui en mans de les cúpules dels partits que fan les llistes la composició dels consells insulars, perquè això, Sr Triay, també passa en el Parlament. Si vostè vol caricaturitzar el fet que les llistes determinaran els consells insulars - i són paraules seves - també ho són ara per a la composició del Parlament, és a dir, al meu judici no crec que hi hagi absolutament cap raó seriosa que avaluï una oposició tan frontal com que la que vostè ha exposat contra aquesta fórmula, que jo crec que és molt reflexiva i intel·ligent, perquè salvant el principi dona un gran element d'agilitat al funcionament dels consells insulars i, per tant, nosaltres defensarem.

En altres aspectes - en relació amb la qüestió de la dissolució, per exemple - creim que la imbricació dels consells insulars amb la Comunitat Autònoma ha de ser en tots els seus punts. No trobam que sigui un argument prou poderós per impedir la capacitat de dissolució per part del President de la Comunitat Autònoma el fet que al mateix temps que dissol el Parlament també dissol els consells insulars, sinó un element polític més a tenir en compte de cara a afrontar una dissolució de les institucions bàsiques de la Comunitat Autònoma, que en aquest cas, a més del Parlament, són els consells insulars. Per això hem volgut - i l'Estatut ha volgut, políticament - que els consells insulars formassin part essencial de l'estructura de la Comunitat Autònoma. Per què? Perquè som una comunitat autònoma interinsular i aleshores aquesta interinsularitat queda reafirmada, al nostre judici, de manera prou satisfactòria. Per això defensam el text de la Comissió en aquest punt. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Després de les intervencions que m'han precedit, el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES voldria dir que realment tot allò que permeti que sigui aquesta Cambra la que determini la voluntat de la Comunitat Autònoma serà positiu per a la nostra autonomia. En aquest sentit, idò, el fet que hi hagi possibilitat de realitzar eleccions autonòmiques, és a dir, de dissoldre el Parlament a causa d'unes circumstàncies que puguin deixar el Govern - i en definitiva els poders de la Comunitat Autònoma - en una situació de desempar per manca de suport parlamentari, creim que ve a abundar en el dret a l'autogovern.

Si m'ho permeten, ja sé que no és un paral·lelisme total ni aproximat, però pot servir com a exemple: Pensem vostès què succeiria si el Consell d'Europa decidís que no hi hagués eleccions en els diversos parlaments dels dotze estats que componen la Comunitat Europea; no podríem dir que aquests estats tinguessin cambres de sobirania, seria una sobirania tutelada. Igualment pensem que les autonomies, que realment són o s'acosten més a una formació d'autogovern, han de tenir aquesta possibilitat. No se'ls pot negar aquesta possibilitat com la tenen Catalunya i Euskadi, per posar dos exemples dins l'Estat espanyol, i, com ja s'ha dit molt bé aquí, els "länders" d'Alemanya i algunes regions d'Itàlia.

És evident que és desitjable que els processos electorals siguin més o menys regulars, però qualsevol ingerència en aquest sentit que no sigui fruit de pacte produït des de la voluntat sobirana de cada Comunitat Autònoma, va en detriment de l'autonomia i nosaltres no ho considerem vàlid, o més ben dit: considerem que respon a un model centralista i uniformitzador que no és el nostre.

D'altra banda, ja s'han contestat moltes qüestions que es volien fer veure com a deficiències de la reforma de l'Estatut. Nosaltres donam suport a aquesta reforma; només volem matisar que en Comissió i en Ponència sempre em mantingut una abstenció quant a l'article 38 i que probablement ara baratarem de vot, si ens permeten la votació separada de l'article 38, perquè som conscients que, per la solidesa de les institucions dels consells insulars, no és possible arbitrar un sistema de tan alt quant a incompatibilitats. La nostra visió d'aquest tema potser la fixarem amb més profunditat a continuació, en una esmena del Grup UNIO MALLORQUINA, però pensem que la dedicació política ha de ser tan exclusiva com sigui possible i que s'elimina un aspecte dolent de l'Estatut, que era el fet que els diputats no poguessin tenir estatutàriament assignació o sou. Si els diputats tinguessin sou, si s'establís una bona llei d'incompatibilitats - no em referesc entre consellers i diputats, sinó entre la funció política i la professió de cadascú -, aleshores probablement durant quatre anys es podrien de-

dicar a la funció política sense necessitat de recórrer a altres subterfugis. D'aquesta manera, nosaltres demanem la votació separada de l'article 38 i donam suport a la resta.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLES I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Yo entiendo que en este momento estamos discutiendo el voto particular o la enmienda a un título, en general, del Grupo SOCIALISTA. Lo digo porque ya hay posicionamientos en cuanto a votos o a enmiendas concretas a artículos y yo, en este momento, no voy a pronunciarme sobre eso. Nosotros tenemos un voto particular y una enmienda que luego defenderé.

En cuanto al Título III en conjunto, a diferencia del I, nosotros creemos que sí serían necesarias algunas modificaciones transcendentales, no cabe duda, si bien, a diferencia de ese Título I, creemos que esas modificaciones vienen impuestas por una praxis, por una práctica ya en nuestra Comunidad Autónoma, y que no provocan en absoluto ninguna desorientación al ciudadano. Por decirlo de alguna forma son modificaciones técnicas, técnico-políticas, pero que, insisto, no provocan esa desorientación que podría traer el entrar en las modificaciones del Título I.

Efectivamente, hemos de empezar por decir que lo primero que se abre es una posibilidad de disolución del Parlamento distinta de la contemplada hasta ahora en el artículo 31, apartado 5, evidentemente derivada de la imposibilidad de elección del presidente, digo la contenida actualmente en el Estatuto. Creo que no es necesario insistir excesivamente sobre su oportunidad política porque yo no creo que haya ninguna cámara parlamentaria en el mundo que no contemple esta posibilidad. Esta posibilidad viene derivada de un problema de ingobernabilidad que se puede producir debido a unos resultados electorales inmediatos - en cuyo caso sí que lo contempla el Estatuto, cuando no hay posibilidad de elegir presidente inmediatamente - o bien que se produzca esta ingobernabilidad en el curso del desarrollo de una legislatura por cuestiones diversas o por cambios de emplazamiento de grupos o personas políticos.

Esa ingobernabilidad puede planear efectivamente sobre la Cámara i paralizar por completo la acción política del ejecutivo, haciendo imprescindible la convocatoria de nuevas elecciones. Por encima de reconocer que esta posibilidad puede tener otros inconvenientes, como sería que en este país en conjunto y en España hubiera un excesivo número de elecciones o un continuo proceso electoral en unas u otras comunidades, creemos que hay el problema fundamental que no podemos consagrar en el Estatuto - y por ello pretendemos reformarlo - una acción que pueda paralizar una cámara durante toda una legislatura, durante cuatro años. A nuestro juicio, ello arrastraría sin duda la disolución de los consells insulares, pero de acuerdo con las previsiones estatutarias y con el mismo funcionamiento de estos consells insulares, compuestos por diputados elegi-

dos cuando se elige esta Cámara, no podemos disociar de ninguna manera los consells insulares ni aventurar-les otro porvenir distinto que el que tiene este Parlamento.

También por una cuestión práctica, diremos que resulta muy improbable (yo diría que imposible) que si hay problemas graves, gravísimos problemas de ingobernabilidad en el Parlamento, no los haya simultáneamente en los consells insulares, o por lo menos en algunos de ellos. Parece imposible combinar ambas cuestiones: unos consells insulares en los que se lleva a cabo un gobierno plácido con unas mayorías suficientes y suficientemente estables, y un Parlamento que hace imposible la gobernabilidad.

Queda pendiente una cosa que ha citado el Sr Triay entre las muchas imperfecciones, cuando ha dicho que no queda expresamente recogido en el texto del dictamen quién tiene que disolver la cámara. Parece evidente que tiene que ser el presidente por similitud, insisto, con todas las cámaras del mundo, y eso sí se recoge, Sr Triay, porque el apartado 7 del artículo 2 remite las atribuciones del Presidente del Gobierno a una ley de este Parlamento. Por consiguiente, mediante esa ley, puede regularse ésta entre muchas otras cosas, de manera que, insisto, no es una imperfección. ¿Que podría haberlo recogido directament el texto? Es posible. ¿Que podría expresarse con mayor claridad? También.

Después podemos hablar muy brevemente del Consell Consultiu. Ya se han referido a él otros portavoces, creo que el Sr Pascual concretamente, y también parece evidente que las competencias del Consell Consultiu no requieren un desarrollo estatutario, puesto que es un órgano que pretende nacer precisamente al calor de órganos similares, el más próximo es el Consejo de Estado de la Administración Central. Por consiguiente, insisto que son órganos que no requieren una mayor explicación. Requieren un desarrollo, por supuesto, pero ese está previsto en la ley.

Una cuestión importante es el de la mayor profesionalidad y especialización de consellers y diputados. Ha sido un tema muy discutido, hoy ha quedado bastante claro que las posiciones de los distintos grupos en algunos casos han sido completamente contradictorias, pero finalmente ha prosperado una en la que el Grupo CDS i el Grupo POPULAR hemos hecho una especie de acuerdo entre nuestras enmiendas. El Sr Quetglas ha dicho que hubiera preferido lo que ellos planteaban, que era una incompatibilidad digamos que obligatoria para toda una serie de cargos determinados, y nosotros planteábamos la enmienda contraria: que prácticamente todo, salvo el Presidente de la Comunidad y el Presidente del Parlamento, fuera voluntario; que pudiera haber una posibilidad de que los diputados dejaran su plaza de conseller a otras personas, pero en función de las necesidades de cada partido o grupo político.

Hemos llegado a este acuerdo que a mí me parece bueno, sinceramente, un acuerdo razonable, y entonces establecemos - o establece el texto del dictamen, como consecuencia de eso - que haya unos cargos determinados, los dos presidentes, el de la Comunidad y el del Parlamento, el Senador i aquellos consellers con cartera que mantengan,

por supuesto, su condición de diputado, pero no tengan la condición de conseller, y después que haya efectivamente toda una serie de cargos - los de la Mesa del Parlamento, los presidentes de las comisiones permanentes y los portavoces - que puedan, en caso de necesidad, ceder su sitio a otras personas que pasen a ocuparse más detenidamente de las tareas del Consell. Esto se hace precisamente en función de las necesidades de los consells insulares, que cada vez van a ser mayores en virtud del artículo 39, que, en pleno desarrollo, lógicamente va a llenarlos de competencias, máxime cuando lo que se pide con este dictamen es precisamente un abundamiento de competencias a la Comunidad y, en último extremo, a los consells insulares.

No se ha querido, sin embargo, disociar completamente unas y otras instituciones, como proponía la enmienda de UNIO MALLORQUINA, y ello precisamente porque en virtud del propio Estatuto y del propio artículo 39 una parte substancial del ámbito competencial pasará, como decía, a los consells insulares, que verían nacer y desarrollarse un mundo legislativo, que sería el de esta Cámara, que les afecta directamente y del cual no serían partícipes en absoluto. Aquí habría una Cámara que legislaría sobre unas cuestiones que en definitiva van a desarrollar los consells insulares sin ninguna participación, insisto, en su elaboración, su discusión y su aprobación. Creo que eso sería realmente disociar dos mundos, convertir en dos mundos distintos esta Cámara, este Parlamento, el Gobierno de la Comunidad y los de los consells insulares. Los consells insulares son instituciones de la Comunidad y, a nuestro juicio, tienen que estar plenamente incardinados en las decisiones de la Cámara.

Finalmente - y acabo, Sr Presidente - destacar que en este título se reforman también algunas otras cosas: previsiones estatutarias limitativas de las facultades del Presidente de nombrar consellers y del Gobierno respecto a los temas del Decreto-ley que ya se han tratado aquí y les hago gracia en virtud de la luz; de la inviolabilidad de los diputados - se eleva este tema, que nos parece importante -; ya se ha hablado del "consell consultiu", y, comoquiera que ningún portavoz se ha referido a ello, si el Sr Presidente me lo permite voy a referirme muy brevemente al tema de las incompatibilidades del Presidente del Consell.

No podemos aceptar de ninguna manera que el punto quinto del artículo 38 impida que los presidentes de los consells insulares ostenten los cargos derivados del propio cargo de presidente; que un presidente del Consell Insular, en virtud de esa redacción, no pueda ser presidente de la Comisión de Urbanismo, sinceramente, me parecen ganas de poner piedras en el engranaje. En todo caso, Sr Triay, me pregunto por qué no vino usted a la Comisión a decirlo. ¿Dónde están sus enmiendas de mejora de este texto? Yo creo que ahora quiere ocultar con críticas más o menos atinadas - hasta le voy a aceptar algún acierto - la realidad transparente de que ustedes tienen que votar contra este texto de reforma de Estatuto y contra cualquier otro que hubiéramos presentado hoy aquí. Nada más, gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Portaveu Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. Potser no m'he expressat amb propietat, Sr Quetglas, propietat que tampoc no hem trobat en el text de la proposició però que crec necessària en el debat parlamentari. Jo no crec que la reforma dels estatuts posi en qüestió l'estabilitat institucional, el que he volgut comunicar és que nosaltres defensam l'estabilitat de les institucions previstes en els estatuts d'autonomia, o sigui el manteniment i la no modificació de les institucions previstes en els estatuts d'autonomia. Per tant, crec que la seva preocupació en aquest sentit pot quedar dissipada, perquè no es tracta de practicar cap catastrofisme en aquesta qüestió.

Quant a la dissolució i als quatre anys de mandat del parlamentari, el Sr Pascual diu que això és igual que la qüestió del Senat i el Congrés: quatre anys des del dia de les eleccions. Molt bé: en el cas del Senat i el Congrés significa que si esgoten el mandat s'esmunyen dos mesos cada vegada que hi ha eleccions, cada quatre anys, simplement com també passa aquí i en els ajuntaments. Jo no ho deman al Sr Pascual ni al Sr López i Casanovas, perquè sé que es troben una altra línia política i que, per tant, no tenen res a veure amb aquesta qüestió i que defensen molt legítimament que cada Comunitat Autònoma faci les eleccions quan vulgui - supòs que també deuen voler que els Ajuntaments les facin quan vulguin, perquè si resulta que només poden fer-les cada quatre anys, també seran institucions excessivament tutelades -, però al Grup POPULAR i al Grup del CDS, jo els demanaria què volen.

¿Volen realment el que en aquest moment es tramita a Madrid amb la seva firma: que les eleccions autonòmiques coincideixin amb les municipals el darrer diumenge del mes de maig de cada quatre anys, o volen que siguin quan cada Comunitat Autònoma vulgui? Perquè jo no m'aclaresc. Jo no comprenc, si volen això, com a la vegada volen això altre que és absolutament contradictori. Simplement, jo no tenc cap altre problema que plantejar-los aquesta dificultat de comprensió que jo tenc de la seva posició, perquè em pensava que les sigles CDS i PP significaven el mateix aquí que allà i, com que som així d'ingenu, creia que en un tema com aquest significaria la mateixa postura. Però vaja, la cosa ha quedat així.

Sobre el Decret-llei, jo plantejo aquí uns problemes que han creat els grups que han avalat i empès aquesta proposició. Nosaltres no estam en contra d'aquesta modificació i reforma de l'Estatut, però això no vol dir que hàgim de callar. Precisament perquè no stan en contra, posam damunt la taula les dificultats, les llacunes, els problemes i els errors que té el que ens presenten aquí. Vostès m'interpreten el que diu el text i jo no vull que ho interpretin, jo vull que llegeixin el que diu, i el Decret-llei diu que es farà dintre les previsions constitucionals, però resulta que no hi ha previsions constitucionals per als decrets-lleis de Comunitats Autònomes. Hi ha previsions constitucionals per als decrets-lleis del Govern d'Espanya en relació amb el Con-

grés de Diputats; previsions constitucionals per al Govern de la Comunitat Autònoma de Balears, no n'hi ha cap ni una. No faci que sí, perquè vostè, com a llicenciat en dret, hauria de tenir una mica més de rigor en aquestes qüestions.

Parla del consell consultiu, i ell mateix anava a dir "la mateixa paraula ho diu", i s'ha aturat, perquè s'ha adonat que la mateixa paraula no diu res. Consell consultiu de què? A Catalunya saben què és el Consell Consultiu, perquè l'Estatut ho diu. M'ha recordat aquell sergent - perdó, l'anècdota - que el primer dia explicava als reclutes què significava "pernoctar", i els deia: Tu saps què significa "pernoctar"? I el recluta: No, no ho sé. "Si la mateixa paraula ho diu! "Per-noc-tar": dormir fora del quarter". Això és igual, només ha faltat que el Sr Quetglas digués: "Consell consultiu, o sigui consell consultiu en matèria de legislació, decrets, etc". Ja sé que tothom pensarà que és això, però el que hi ha escrit en aquesta proposició de reforma de l'Estatut és el que quedarà, i no hi ha cap menció sobre la finalitat d'aquest consell consultiu. Encara que no posem en dubte que després una llei pugui desenvolupar la composició i altres elements accessoris o complementaris, de la mateixa manera que l'objectiu del síndic de greuges és definit, al nostre entendre també ho hauria de ser l'objectiu del consell consultiu.

En relació amb el tema de qui pot dissoldre, també es dona per fet que pot dissoldre el President. Si pot dissoldre el President ¿perquè no se'l faculta per dissoldre el Parlament? "Ja ho sabem" o "no hi hem pensat". Això és el que feim: un estatut que no diu qui pot dissoldre. Això sí: la dissolució és possible. No diguin que no sigui una peculiaritat, això també, o, com a mínim, una cosa que no s'ha tractat degudament. Llavors ell mateix fa la crítica i diu: "Això no és possible". Com pot ser que el President del Consell Insular no pugui ser President de la Comissió Insular d'Urbanisme? Doncs mirin, tal com ho han redactat vostès, no ho pot ser, perquè no pot tenir cap altre càrrec públic llevat del de Diputat, i per tant l'han impossibilitat per a qualsevol càrrec, representació o funció inherent al seu de president, perquè aquesta expressió, que no hi és, es posa en totes lleis que estableixen incompatibilitats. Que no hi han pensat? Com que jo confii que aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia no prosperarà, també estic relativament tranquil, però només de pensar que això es pogués aprovar i posar-se en vigor, crec que realment haurien donat una passa enrera quant a la definició de les institucions de la Comunitat i les seves funcions. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, recomença la sessió votant l'article 18. Entrin, per favor, que hem de votar.

(Pausa)

Passam a votar l'article núm. 18, que no té esmenes presentades.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, cap. Abstencions, 13. Queda aprovat l'article que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 19, hi ha mantenguda l'esmena núm. 1972 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar-la, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. És una esmena d'addició que pretén, a part d'una classificació sistemàtica diferent dels articles, afegir concretament que les sessions del Parlament siguin públiques, llevat del cas que hi hagües acord contrari pres per majoria absoluta, de conformitat amb el Reglament. Potser és una norma bàsica del Reglament, no de l'Estatut, però entenem que les normes bàsiques del Reglament del Parlament s'han de recollir a l'Estatut, com ho fan altres estatuts d'autonomia. En aquest sentit, aquesta esmena no té altre intenció.

Una altra qüestió plantejada a l'esmena que tractam és d'addició al preàmbul de l'article del Parlament: "El Parlament com a representant dels pobles de les Illes, ostenta el màxim poder autonòmic sense que cap parcel·la li sigui exclosa", després ja tot continuaria igual. És una visió que no és contemplada a l'article 19 de l'Estatut i que consideram que podria ser beneficiosa atès que institucionalitza més el poder autonòmic del Parlament. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Només voldríem demanar una explicació sobre el primer que ha dit el Sr López i Casasnovas, que no hem trobat a l'esmena. La segona part, sí, el tema que el Parlament com a representant del poble de les illes ostenta el màxim poder sense que li sigui exclosa cap parcel·la, això ho hem vist, però el primer que ha dit d'una nova sistematització no ho hem trobat i ens agradaria aclarir-ho, perquè tal vegada és una altra cosa. Al marge d'això, nosaltres creim que la formulació de l'article 19, tal com venia a l'Estatut, era correcta, i que la introducció de l'expressió "sense cap parcel·la", parlant del poder autonòmic, no ens pareix excessivament adequada.

EL SR PRESIDENT:

¿Vol explicar la primera part de l'esmena, Sr Portaveu, que jo tampoc no l'entenc?

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

No m'estranya, Sr President, perquè són dos fulls, un a continuació de l'altre, però els articles 22, 23, 24 i 25...

EL SR PRESIDENT:

Al darrer apartat de l'esmena, Sr Alfonso.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

No hi ha més misteri que girar full. Quant a la resta, vollem assenyalar que efectivament es tractava d'introduir una fórmula residual que no es veu dins l'article 19 i que podria interpretar-se com a tancat. "Lo que abunda no daña", diuen en castellà. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votar l'esmena 1972 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES a l'article 19, al qual s'afegiria.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 34. Abstencions, 18. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i votam l'article 19 segons el Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, a es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, cap. Abstencions, 14. Queda aprovat l'article 19, que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 20.1 es manté un vot particular del Grup Parlamentari POPULAR. Per defensar-lo, té la paraula el Portaveu Sr GONZÁLEZ I ORTEA.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. El voto particular va dirigido concretamente al punto primero del artículo 20 del Estatuto, que dice textualmente: "El Parlamento estará formado por los diputados del territorio autónomo elegidos por sufragio universal, igual, directo y secreto, mediante un siste-

ma de representació proporcional que assegurarà una adequada representació de totes les zones del territori". Yo creo que de la simple lectura de este artículo se deduce la imperiosa necesidad de modificarlo. Es un texto mal redactado en su momento, cuya redacción se debe probablemente a un trasfondo evidente contenido en él, que es la representatividad - o la participación electoral de cada una de las islas, en definitiva - y que con ese motivo, como digo, se ha construido un punto primero del artículo 20 realment defectuoso.

A mi juicio, además de que la redacción es incorrecta, presenta confusión en los términos al referirse dos veces a la representación: una vez dice "representación proporcional" y, después de esa representación proporcional que no acabamos de saber muy bien qué es, "asegurarà una adecuada representación de las zonas del territorio"; entonces hay aquí la dualidad entre representación proporcional y representación de zonas. Como digo, es un apartado mal construido y tiene, finalmente, un tercer defecto, que es el de provocar la irritación en algunos medios insulares por la posible interpretación literal del término "proporcional" fuera del contexto que probablemente pretendían los redactores del Estatuto y que desde luego no ha pretendido la Ley Electoral.

Nosotros, por consiguiente, presentamos una enmienda en la que pretendemos substituir este texto del punto primero por otro que dijera: "El Parlamento estará formado por los diputados del territorio autónomo elegidos por sufragio universal, igual, directo y secreto, mediante un sistema que deberá asegurar una adecuada representación de Mallorca, de Menorca, de Eivissa i de Formentera". Creo que es un texto mucho mejor, creo que es un texto de consenso y creo, en definitiva, que es un texto que puede dar satisfacción a todos, ya que de hecho es un texto que, se quiera o no, ha servido de base para la confección de la vigente Ley Electoral. Nada más, gracias.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari d'UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORSÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Com molt bé ha dit el Sr González i Ortea, es tracta de suprimir la paraula "proporcional" en el sistema d'elecció dels representants de la Comunitat Autònoma, però jo li vull recordar l'article 152 de la Constitució, com ja vaig fer a Comissió. Aquest article 152, que evidentment s'ha d'aplicar per analogia, perquè va ser subscrit per les Comunitats Autònomes que varen accedir a l'autonomia per la via de l'article 151, diu: "L'organització institucional autonòmica es basarà en una assemblea legislativa elegida per sufragi universal d'acord amb un sistema de representació proporcional que assegurui també la representació de les diverses zones del territori".

Això que acab de llegir s'ha traslladat bàsicament a l'article 20.1 del nostre Estatut d'Autonomia i es pretén treure la paraula "proporcional", que és a la Constitució. Com es menja, això? Hem d'anar contra la Constitució? No. Punt número dos, motivació. Diu: "Supressió del terme proporcional, que resulta poc d'acord amb la necessitat política d'augmentar la representació de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera". Aquí hi ha 59 diputats; 33 tres representen Mallorca, 13 a Menorca, 12 a Eivissa i 1 a Formentera. Acab de fer uns números sobre els habitants de cada illa, segons la població del 1990, per escó, i són els següents: Mallorca, 18.600 persones per obtenir un escó - no electors, sinó persones censades de dret -; Menorca, 5.257; Eivissa, 6.711; Formentera, 5.202. La desproporció és evident.

Des del punt de vista polític es pot entendre que històricament hi hagués uns recels per demanar la paritat, i aquesta història - ho vull esmentar abans que ho digui un altre diputat - es reflecteix en la tramitació de l'Avantprojecte d'Estatut d'Autonomia del 1931, en el primer text del qual es va tramitar que el Gran i General Consell havia de constar de 45 diputats, dels quals 27 havien de ser de Mallorca, 9 de Menorca i 9 d'Eivissa i Formentera. No obstant això, aquest avant-projecte que havia redactat l'Associació per la Cultura de Mallorca, amb l'assentiment de les Cambres de Comerç i Agrícola, va ser modificat i Menorca es va despenjar del procés, ja ho sé, i va sortir un Projecte d'Estatut Autòmic de Mallorca i Eivissa on desapareix la proporcionalitat. Ara bé: duim' dues legislatures de Parlament, una legislatura de Consell General Interinsular, que record que va ser paritària i ho va ser precisament perquè s'havien de rompre uns recels que hi havia d'un centralisme històric que no ha de pagar el poble de Mallorca, que era conseqüència d'un sistema autoritari del qual no en tenia la culpa el poble mallorquí, sinó que també el patia com patia el centralisme de Madrid, però tenia un justificació que el Consell General Interinsular pogués demanar una paritat.

Avui, després de mils de votacions que hi ha hagut en aquesta Cambra, podem dir que mai no se n'ha fet cap per illes. Com a representant d'una opció mallorquina, per consegüent, jo he de dir que demanar la paritat és un vot de desconfiança vers els mallorquins i que, des del punt de vista polític, nosaltres hem d'estar en contra d'aquesta paritat. Per acabar, també vull dir que aquesta esmena que proposa el Grup POPULAR és inútil. Repetesc que no entenc com un grup que té representació a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera encara vol penalitzar més Mallorca, no sabem per què, quan el que fa falta és aplicar el principi de subsidiarietat, o sigui que els consells insulars tinguin més competències i siguin els òrgans de govern de l'autonomia de cada illa, però, en la paritat, per què hem de perjudicar Mallorca?

Per acabar, he dit que era inútil. Suprimir el terme "proporcional" és inútil, perquè si volguessin votar una paritat ja es podria haver votat la Llei Electoral actual amb el terme "proporcional" dins l'article 20.1, i vull recordar l'Estatut de Canàries, que empra el terme "proporcional" i té una composició amb una paritat una mica rara, però que és compatible amb la paraula proporcional. Per consegüent,

és inútil i, políticament, pens que en aquests moments no es pot plantejar a causa de les raons que he dit fins ara.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Jo crec que aquest debat sorgeix d'una gran confusió; ja ho varem dir a comissió i creim que el desenvolupament del debat ho reforça. Quan l'article 20 de l'Estatut d'Autonomia diu que el Parlament serà format per diputats que seran elegits mitjançant un sistema de representació proporcional que assegurarà una adequada representació de totes les zones del territori, es refereix a la proporcionalitat en el sistema d'atribució d'escons en cada una de les llistes que es presenten a les eleccions, i això és un imperatiu constitucional. La Constitució diu que les assemblees legislatives de les comunitats autònomes seran elegides per sufragi universal d'acord amb un sistema de representació proporcional, i aquest sistema de representació proporcional no té res a veure amb la paritat o proporcionalitat de representació de les illes. I encara més: hi pot haver un sistema de representació purament proporcional compatible amb una paritat en les representacions illenques. Li posaré un exemple: el País Basc. Al País Basc, el sistema és de representació proporcional, i en canvi la composició de l'assemblea legislativa és absolutament paritària, perquè una cosa no té res a veure amb l'altra.

Jo crec que la gran confusió neix que en traslladar de la Constitució a l'Estatut d'Autonomia el contingut de l'article 152 es va obviar una expressió que en castellà és "que asegure además" i la versió catalana diu "que assegurí també una representació proporcional", perquè el contingut d'aquest article fa referència a dues coses: d'acord amb un sistema de representació que a), serà proporcional, o sigui no majoritari, proporcional a l'adscripció d'escons, i b), assegurarà, a més, d'altra banda, una adequada representació dels territoris.

Per tant, jo crec que aquest debat llenega sobre un terreny absolutament fals. Insistesc i deman al Grup POPULAR, tal com ho vaig fer en Comissió, que retiri aquesta esmena, perquè no té cap sentit. Distutim un tema que no té res a veure amb cap realitat, ni política, ni jurídica, ni electoral. Ítem més, Sr Portaveu de la majoria: l'article 20.2 de la reforma que nosaltres defensam parla de quin serà el contingut de l'adscripció a cada una de les illes del número de representants, i diu "una llei del Parlament aprovada per majoria absoluta regularà el total de diputats", separant clarament l'adscripció del número de diputats per illes de l'adscripció del número de diputats de cada una de les llistes que es presenten a cada circumscripció. Per tant, em pareix que són ganes de provocar un debat gratuït.

Amb la vènia tàcita del Sr President, aprofit aquesta ocasió - ja que l'article 20 parla de la composició dels dipu-

tats i provoca també un canvi en relació amb l'elecció i el mandat dels diputats i unes presumpes contradiccions del nostre Grup Parlamentari quant al comportament del nostre partit aquí i a Madrid per assenyalar molt precisament la postura del nostre Grup a l'efecte de la seva constància en el Diari de Sessions i de cara als diputats. El Grup Parlamentari CDS, el Partit Polític Centre Democràtic i Social no ha estat mai un partidari entusiasta de la unificació dels processos electorals el tercer diumenge del mes de maig; simplement hem dit que si els grups majoritaris que conformen el Congrés de Diputats pensen així, nosaltres no ens hi oposarem.

Nosaltres varem proposar una altra fórmula, que era la de deixar inhàbils, a l'efecte de la Llei Electoral, els mesos de juliol i agost, i com que no va ser acceptada, perquè allò que preteníem no era evitar la dispersió electoral sinó que hi hagués les eleccions pel mes de juliol, nosaltres varem dir que no ens oposaríem, i efectivament els parlamentaris aquí presents no ens oposarem, per exemple, via presentar un recurs d'inconstitucionalitat, al qual tendríem dret a títol personal, perquè simplement s'han retallat els drets dels diputats, i fins i tot és dubtós que això sigui viable per via de reforma estatutària, perquè es reformarien unes condicions amb efectes retroactius. En qualsevol cas, en virtut d'aquest pacte polític nosaltres no tendrem aquest comportament, però no som uns defensors entusiastes de la fórmula que el Grup SOCIALISTA i el Grup POPULAR proposen, defensen, i que nosaltres, si els dos grups majoritaris ho fan, també recolzarem en nom d'un consell, però no en som grans defensors, i això, el Sr Triay, que és una persona ben informada ho havia de saber.

Per tant, vull deixar ben clar que no existeix cap contradicció entre el Grup Parlamentari CDS del Parlament de les Illes Balears i el Partit a nivell de l'Estat espanyol. Posats a denunciar contradiccions, jo crec que...

EL SR PRESIDENT:

Ja ha aclarit el seu tema, Sr Quetglas...

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Acab tot d'una, Sr President. Jo crec que el Grup Parlamentari SOCIALISTA no té...

EL SR PRESIDENT:

(*Fraser inaudible*). Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sres i Srs Diputats: La paritat, entesa com una representació de igual a igual entre les illes ens duria a una autèntica tergiversació del principi democràtic "un home, un vot". El Consell General Interinsular tenia una composició aproximada a la paritat si entenem per tal que la suma dels diputats d'Eivissa i Formentera per una banda i de Menorca, per l'altra, donava el mateix nombre que els de Mallorca.

ca, però aquesta situació, que havia de servir per desfer recels entre presumptes greuges històriques entre les illes menors i l'illa major - em deixi dir de passada, Sr President, que mai no es pot plantejar així una qüestió de greuges, perquè les illes no s'ofenen, sinó les classes dirigents, les classes dominants que tenen el poder en cada moment - pensam, idò, que aquesta qüestió del Consell General Interinsular s'ha superat àmpliament, no només perquè la Constitució consagra la representació proporcional. Nosaltres afegirem, a més a més, el principi de suficiència, perquè si la proporcionalitat es dugués amb tot rigor resultaria que la representació de les illes més petites seria molt poc significativa dins l'assemblea legislativa.

Per a nosaltres, el problema no és aquest. El problema radica en uns consells insulars que esdevinguin braços executors de l'autonomia, autèntics pilars - com tantes vegades s'ha dit aquí dins - de l'edifici autonòmic. Açò vol dir que l'article 39 de l'Estatut s'ha de desenvolupar amb tota profunditat, que hem d'aconseguir el principi de subsidiarietat d'una manera real i operativa dins la Comunitat Autònoma, i aquesta és una de les seves assignatures pendents.

Diguem també de passada que l'Assemblea dels ajuntaments reunits al Mercadal, a l'illa de Menorca, després de les eleccions de febrer de l'any 1936, que van donar la victòria - a Menorca, concretament - a les forces del Front Popular, va plantejar-se altres qüestions que si de Mallorca o d'Eivissa o es tractàs. La desconfiança, Sr Pascual, no era vers els mallorquins, la història es llegeix amb altres claus. Hi havia, açò sí, una desconfiança per part dels republicans de Menorca en relació amb determinats poders de cacics que manaven a les illes germanes. No voten els territoris, Srs i Srs Diputats, voten les persones. Els pobles estan estructurats en classes socials i dins les classes socials hi ha interessos diferents i moltes vegades contraposats.

En conseqüència, recullo també les paraules que ha dit el Sr Pascual. Quantes vegades, en aquest Parlament, hi ha hagut votacions que s'hagin produït per illes? Quantes vegades - per exemple, per a l'aprovació de la lleis anuals de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma - hem hagut d'aplicar la clàusula cautelar que ja recull l'Estatut d'Autonomia? Quantes vegades? Si aquest fet no s'ha produït mai en votacions territorials, pensam que, si més no, no hauríem de tocar aquest principi proporcional que tenim dins l'Estatut i que és concordant amb la Constitució i els principis democràtics. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Portaveu Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. Jo crec que les postures ja s'han argumentat tant que realment queda poc a afegir a favor del manteniment del text de l'Estatut d'Autonomia. El Sr Portaveu del Grup POPULAR, Sr González i Ortea, ha trobat defectes en aquesta redacció, ha dit que es repetia la paraula representació, etc., però és que és una còpia textual

de la referència de la Constitució Espanyola respecte dels requisits que ha de complir el sistema de representació que correspon a les assemblees legislatives que, com diu exactament, ha de ser elegit per sufragi universal, d'acord amb un sistema de representació proporcional que asseguri també la representació de les diverses zones del territori, o sigui que aquesta repetició de la paraula "representació" ja la vam fer el pare de la pàtria redactors de la Constitució Espanyola.

Nosaltres creim que ja hauríem d'haver donat aquest tema per conclòs. Crec que l'actitud del Grup POPULAR és recalcitrant; la veritat és que pensàvem que amb l'aprovació de la Llei Electoral, l'any 1986, ja havia quedat tancada definitivament la discussió sobre el sistema de representació, sobre el vot igual o desigual - perquè la base d'aquesta discussió realment és la igualtat del vot dels ciutadans, o sigui que els ciutadans tinguin la mateixa participació en el cos que s'eligeix tant si són d'un territori com d'un altre - i que, per tant, no es tornaria a plantejar. Veim que avui es torna a obrir aquí una discussió que ja va ser conflictiva i polèmica, però que realment es va resoldre d'una manera summament ponderada, perquè hem de tenir en compte que l'actual Llei Electoral, si bé respon genèricament al principi de proporcionalitat amb una adequada representació de tots els territoris, és una representació proporcional summament corregida que realment fa que hi hagi una forta sobrerrepresentació de les illes menors en relació amb l'illa de Mallorca.

Per tant, en aquest sentit, creim que és difícil avançar més en la correcció i en la sobrerrepresentació de les illes denominades menors, les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. En qualsevol cas, nosaltres creim que intentar llevar aquesta paraula "proporcional", que pensam que no té altre intenció que la de provocar una reforma de la Llei Electoral si s'aprova aquesta de l'Estatut, no és que diguem que sigui inconstitucional, però sí que realment va en contra d'aquelles precisions que fa tan detalladament la Carta Constitucional i que, per tant, han de ser respectades pel nostre Estatut.

Per als qui han dit que el nostre Estatut és de l'article 143 i que això és una referència a les institucions de l'article 151, hem de dir que efectivament és així, però recordem que totes les Comunitats Autònomes de l'article 143 - segons el Pacte Autonòmic de l'any 1982, que va donar peu als Estatuts - tenen les institucions que la Constitució preveu per a les Comunitats de l'article 151, ja que per a les de l'article 143 no hi ha previsió constitucional i, per tant, l'Assemblea Legislativa, el Tribunal Superior de Justícia, etc., són institucions obligades per a les Comunitats del 151, que s'han acollit al nostre Estatut d'Autonomia igual que als altres i, per tant, hem de complir aquesta única referència de la Constitució al sistema d'elecció d'aquestes assemblees legislatives.

Crec realment que aquesta esmena és desgraciada; que avui no hauríem de vengut a tornar a discutir aquest tema del sistema de representació, que és un sistema que ja implica un pacte i un equilibri que el distancia radicalment del que seria una representació proporcional. El Sr Pascual

ha donat xifres; els debats que es van fer fa quatre anys estan carregats de comparacions en xifres, en magnituds, del que representa en cada cas la sobrerepresentació i del que representaria en aquest Parlament una composició estrictament proporcional, donant un diputat a l'illa de Formentera, cosa que suposaria una Cambra - ho record així, de memòria - d'uns 175 diputats. La composició actual, per tant, és efectivament ponderada, favorable per a les illes menors, que tenen una sobrerepresentació que dona sobradament satisfacció a l'exigència constitucional. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Portaveu del Grup POPULAR, Sr González i Ortea

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Fijese, Sr Quetglas, yo estoy de acuerdo con usted y también se lo dije en Comisión: Efectivamente, el sistema de representación proporcional que se alude aquí no se refiere en absoluto a la cantidad de diputados que tenga cada isla en proporción al número de sus habitantes, tiene usted toda la razón. El sistema de representación proporcional al que alude el artículo 152 de la Constitución - que por cierto no dice literalmente lo mismo que el de nuestro Estatuto, Sr Triay, léalo bien - es que cuando se presentan listas de varios partidos, en vez de salir exclusivamente la lista completa del partido más votado, sale proporcionalmente a los candidatos de cada una de las listas que se presenten, siempre que tengan un número de votos suficiente.

Esto es así y yo estoy de acuerdo con usted, se lo dije en Comisión: que lo sabía y que era consciente de ello, pero fijese usted si el tema es confuso - a eso voy, precisamente, y por eso mantuve esta enmienda - que salvo usted, todos los demás portavoces han hablado aquí de paridad y proporcionalidad, paridad que, por cierto yo no he citado para nada, porque en la enmienda no hablo para nada de paridad. Aquí, de paridad, han hablado los otros portavoces. Si nosotros hubiéramos querido cambiar la ley Electoral, hubiéramos traído una proposición de ley a consideración de esta Cámara de modificación de esa proposición de ley. Nada obsta, en este texto confuso, a que esto fuera así, porque si alguien dijera algo con respecto al sistema proporcional, yo diría lo que usted nos cuenta hoy y ya dijo en Comisión.

Fijese usted cuán confuso es, insisto, que todos se han equivocado, todos han acudido inmediatamente a la paridad, todos han creído que desenterrábamos el hacha de guerra de la paridad. El Sr Triay acaba de decir, entre otros términos - por cierto que hoy encuentro al Grupo SOCIALISTA, sobre todo cuando se refiere al Grupo POPULAR, un poco exagerado en sus términos, voy a ser así de fino - que ésta es una enmienda desgraciada, que en esto el Partido Popular es recalcitrante y que si esto prosperase, si se cambiase este término, inmediatamente iría seguida por una proposición de ley nuestra que trataría de establecer la paridad. Fijese usted si el término es confuso que se han confundido todos los demás portavoces de los grupos par-

lamentarios. Creo que ésa es la mejor prueba que puedo dar de que esa enmienda es absolutamente necesaria. Muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Jo record als Srs Portaveus que són les nou i deu. No obstant això, podem estar fins que vulguin. Sí, Sr Quetglas. Té la paraula.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies. És una qüestió de Jo he ofert des de la tribuna una transaccional que era traslladar literalment el contingut de la Constitució, posant a la versió catalana el "també" i a la castellana "además", a veure si això satisfia al Grup POPULAR per no votar aquesta esmena. Només era si l'acceptaven, res més. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sr Presidente, gracias. Es para aceptar la enmienda transaccional que propone el Grupo centrista.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus: Tenen cap inconvenient per acceptar l'esmena transaccional que proposa el Grup centrista, que no sabem bé quina és? La passin a Presidència i la llegirem, perquè la veritat és que jo jaestic bastant cansat per anar a cercar la conclusió. La passin i en tenir-la la sotmetrem a la consideració dels Srs Diputats.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Amb el seu permís, Sr President, es tracta d'afegir la paraula "també" entre "assegurarà" i "una".

EL SR PRESIDENT:

Això és tot el que vostè accepta com a transaccional? Que l'article quedaria modificat afegint la paraula "també"?

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Sr President, és la translació de la literalitat constitucional, res més que això. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

De quin article de la Constitució, Sr Quetglas?

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

L'article 152, paràgraf 1, que en castellà diu "que asegure además la representación de diversas zonas" i la versió catalana diu "que assegurarà també una adequada representació de totes les zones". Així es diferencia que la propor-

cionalitat es refereix al sistema d'atribució i no al sistema de representació.

EL SR PRESIDENT:

Posats a trobar coses, aquesta transcripció que vostè diu tampoc no és la literal de la Constitució, perquè aquí, a més de "també", l'article 20.1 diu que assegurarà una adequada representació de totes les zones del territori, i aquest diu que "asseguri també la representació de les diverses zones del territori". Si ho hem de fer literal, ho haurem de canviar tot.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Sr President, aquest contingut també fa referència a altres qüestions. La meua precisió només va a evitar la confusió de proporcionalitat per oposició a paritat i circumscriure-la a proporcionalitat per oposició a majoritària. Per tant, apunt "també", i la resta em pareix que no és necessari tocar-ho.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus, ¿accepten aquesta transaccional d'afegir "també" a l'article 20? Ningú no hi té inconvenient? Sr Portaveu del Grup POPULAR, ¿retira la seva esmena? La canvia per la transaccional?

Retirada l'esmena 1814 del Grup Parlamentari POPULAR i amb l'anuència per canviar-la per la transaccional, que afegeix "també" en el lloc que pertoca, dins les paritats de l'article 20.1, ¿es volen posar drets les Sres i Srs Diputats que votin a favor?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 19. Queda aprovada l'esmena transaccional que proposa afegir la paraula "també" a l'article 20.1. Passam a votar l'article 20, amb la inclusió de l'esmena que acabam d'aprovar.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de l'article 20, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 19. Queda aprovat l'article 20 amb la inclusió de l'esmena transaccional que s'ha aprovat anteriorment.

L'article 23 no té esmenes mantengudes. Procedeix sotmetre'l a votació.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar

drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la votació: Vots a favor, 38. Vots en contra, cap. Abstencions, 19. Queda aprovat l'article 23, que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 24 hi ha mantenguda l'esmena núm. 9 del Grup Parlamentari UM. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr President. Aquesta esmena, Sres i Srs Diputats, concordava amb la núm. 8, que va ser acceptada. Explicaré l'esmena núm. 8 i després, la 9. La núm. 8 fa referència a la duració dels períodes de sessions, que l'actual Estatut diu que seran de quatre mesos, entre setembre i desembre. Es tractava de suprimir les paraules "quatre mesos", i després, l'esmena núm. 9, que és al 24.7, diu que el Reglament del Parlament regularà, entre altres coses, la duració dels períodes de sessions. És una remissió al Reglament d'un text estatutari.

En primer lloc, pensam que el text actual és dolent, perquè quatre mesos no són suficients per al control del Govern per part del Parlament, de l'executiu per part del legislatiu. D'altra banda, hi ha altres comunitats autònomes, com la de Catalunya, l'article 32 de l'Estatut de la qual diu que el Parlament es reunirà en sessions ordinàries i extraordinàries i no diu dels períodes de sessions, per bé que després el Reglament, al seu article 58, els regula.

Per consegüent, aquesta esmena núm. 9 només afegeix a l'article 24.7 les paraules "la duració". Ara diu "el període de sessions" i amb la nova redacció seria "la duració del període de sessions".

EL SR PRESIDENT:

Srs Diputats que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President. Jo crec que aquesta és una d'aquelles reformes fonamentals que ha quedat clar que ha cal·lat en aquesta Comunitat Autònoma: l'ampliació del període de sessions. Crec que no importa recórrer a la memòria històrica dels Srs Diputats per recordar que el nostre Estatut d'Autonomia es produeix en un moment de reconducció del procés autonòmic, que neix com a conseqüència d'una voluntat política que després es va manifestar, la famosa LOAPA, dins la qual, aquells estatuts d'autonomia de l'article 143 no preveien que havien de tenir un contingut competencial i un contingut polític, sinó que més aviat eren estatuts gairebé de caràcter administratiu.

Una vegada derogada la LOAPA per part del Tribunal

Constitucional, es va veure ben clar que aquells estatuts que naixien d'aquell esperit de reconversió autonòmica que consideraven que quatre mesos de sessions a l'any - dos per aprovar els pressuposts i altres dos per fer alguna sessió de control o algun tipus de legislació no gaire transcendent - eren suficients atès l'escàs contingut competencial que es preveia que arribarien a assolir els estatuts del 143, però efectivament això no ha estat així i molt manco amb la reforma que es proposa a través de la proposició de llei que tramitam en aquests moments. El contingut competencial de la Comunitat Autònoma queda ampliat fins al sòtil del contingut de les autonomies del 151, fins al nivell màxim que permet la Constitució Espanyola, i per tant, si quatre mesos ja eren insuficients - tots els diputats d'aquesta Cambra ho tenim clar - ara, en coherència amb la reforma proposada, aquesta ampliació del període de sessions és estrictament necessària.

Jo voldria demanar als Srs Diputats que no votin en funció d'una composició determinada del Parlament que provoca un govern determinat. Creim que tots els Grups aquí presents al llarg de la vida autonòmica - que esperam i desitjam que sigui llarga, i sens dubte ho serà - passarem per circumstàncies de govern i d'oposició, perquè l'alternància és l'essència de la democràcia, i per tant hauríem de tenir més amplitud de mires i no pensar que una composició determinada s'eternitzarà o votar en funció de la comoditat d'un període de sessions curt. Crec que hem de pensar que el Parlament és una institució bàsica de la Comunitat Autònoma, que el control parlamentari és bàsic per a l'exercici de la democràcia i, per tant, que l'ampliació del període de sessions, tant per a les tasques legislatives com per a les tasques de control, és estrictament necessària.

Crit, idò, a la reflexió en nom de la coherència, i també a la reflexió del Grup SOCIALISTA perquè, fent una excepció, recolzi aquesta esmena, atès que casa amb l'esperit que han vengut defensant al llarg de tota la legislatura com a grup d'oposició. D'aquesta manera, crec que la reforma guanyaria en coherència i en congruència. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Yo quería empezar por anunciar que retiro el voto particular al apartado 4 de este artículo 24, que literalmente creo que quizá tendría que haber sido tratado con anterioridad. Lo retiro porque, si bien nosotros hemos venido defendiendo hasta la Comisión el hecho que los períodos de sesiones se mantuvieran de dos meses cada uno, tal como contempla ahora el Estatuto, aceptamos la enmienda del Grupo de UM porque efectivamente el hecho de que vía reglamentaria pueda alterarse la duración de este período de sesiones, creo que, en definitiva, puede ser útil a la marcha parlamentaria.

Nosotros nos hemos quejado a veces de una cierta hi-

peretofia legislativa y también de una cierta banalidad en algunas proposiciones e interpelaciones presentadas ante la Cámara, y hemos dicho repetidamente en Ponencia y en Comisión, hablando del texto de reforma del Estatuto, que una parte substancial del control de las competencias en el futuro pasará a los Consejos Insulares y hará, por tanto, innecesario un seguimiento constante y permanente en la Cámara, de manera que dentro del desarrollo estatutario creemos que eso es así. Sin embargo somos optimistas y pensamos que quizá el Estatuto pueda estar aprobado en un plazo relativamente breve y que durante ese tiempo del desarrollo posterior del nuevo texto pueda haber distintas circunstancias políticas que justifiquen esa mayor flexibilidad. Por consiguiente, digo, vamos a apoyar la enmienda de UM. como ve, Sr Quetglas, no necesita usted pedir al Grupo SOCIALISTA, en este caso, que apoye el texto de esta enmienda; lo vamos a apoyar nosotros. Gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso, però l'ha de demanar quan li toca el torn.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President, i el primer que vull fer és demanar-li perdó perquè cercàvem l'esmena d'Unió Mallorquina per veure quina diferència hi havia realment entre el text i l'esmena, i pareix que només s'afegeix la paraula duració a l'apartat 7. Això, Sr Quetglas, no soluciona el tema del període de sessions, és absolutament discrecional dins la regulació que es faci del Reglament del Parlament de la Comunitat Autònoma. A nosaltres ens agradaria molt més, mitjançant una transacció, acceptar la paraula duració i llevar "compresos". Així quedaria clar que els períodes de sessions són entre setembre i desembre i entre febrer i juny; llevant "compresos" i posant "duració", l'article quedaria perfecte en aquest sentit.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats: Jo he anunciat clarament que el propòsit d'aquesta esmena és que el Reglament del Parlament reguli la duració del període de sessions i no que sigui de vuit mesos. Ho dirà el Reglament; és la mateixa solució que dona l'Estatut de Catalunya, que també ho remet al Parlament i la duració dels períodes de sessions s'estableix per via reglamentària. Per tant, no acceptam la transacció que proposa el Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR PRESIDENT:

No s'accepta. Passam, idò, a votar l'esmena núm. 9 del Grup Parlamentari d'UM a l'article 24.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 37. Vots en contra, cap. Abstencions, 18. Queda aprovada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 24 amb la inclusió de l'esmena que acabam d'aprovar.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de l'article 24, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 37. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 18. Queda aprovat l'article 24, que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 26 de l'Estatut hi ha mantenguda l'esmena 1974 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar-la, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. És una addició d'un nou article que, a part de la iniciativa legislativa i tota la mecànica parlamentària, recull dins l'Estatut la possibilitat que dins la Comunitat Autònoma hi pugui haver decisions d'especial transcendència que siguin sotmeses a referèndum consultiu o decisiu. La decisió, òbviament, també està en funció de l'existència d'una llei de l'Estat, la Llei de referèndums consultius de tots els ciutadans dins el marc constitucional, i de la Llei Orgànica reguladora d'aquesta institució. L'Estatut és una llei orgànica i, per tant, creim que pot recollir, en concordància amb la legislació estatal, aquesta modalitat de consulta popular que nosaltres pensam que és important que hi sigui.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Portaveu Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. Només per fer observar als Srs Diputats que, al nostre entendre, la Llei Orgànica de modalitats de referèndums del 1980 només estableix un referèndum decisiu, que és el de reforma de la Constitució; la resta tenen caràcter consultiu. Per tant, no podríem posar aquí "referèndums consultius o decisius". Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Ens trobam en la mateixa situació que hem viscut abans amb un altre article similar a aquest quant a competència jurídica. Hi ha una llei orgànica de l'Estat que regula aquestes modalitats; analitzam una llei orgànica de l'Estat, que és la de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i nosaltres pensam que la Constitució no prohibeix que puguem introduir aquesta fórmula. Òbviament, si d'entrada acatésim una jerarquia superior a les lleis orgàniques de l'Estat que s'han fet abans, perquè les han fet les Corts Generals, i que aquesta no ha de poder recollir aquesta possibilitat perquè surt d'aquí... Nosaltres entenem que no tenim per què acatar-ho, respon a voluntats polítiques.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació l'esmena 1974 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Srs i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 48. Abstencions, 1. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació.

Els articles 27, 28, 29 i 29 bis no tenen esmenes mantengudes. Procedeix sotmetre'ls a votació, que serà conjunta si no hi ha objecció per part de cap Sr Portaveu.

Sres i Srs Diputats que votin a favor dels articles 27, 28, 29 i 29 bis segons el Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, cap. Abstencions, 18. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

Una volta aprovats aquests articles, el 30 queda sense contingut. Per tant, procedeix sotmetre a votació la seva supressió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la supressió de l'article 30 del Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 18. Queda aprovada la supressió de l'article 30 segons el Dictamen de Comissió.

Els articles 31, 32 i 33 no tenen esmenes mantengudes; procedeix sotmetre'ls a votació.

Sres i Srs Diputats que votin a favor dels articles 31, 32 i 33 segons el Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, cap. Abstencions, 18. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

(Pausa)

Als articles 36 i 37 hi ha mantengudes les esmenes d'addició núms. 1981 i 1982 que, pel gest que ha fet el Portaveu, aquesta Presidència entén que les retiren. Queden, idò, retirades les dues esmenes.

A l'article 38 hi ha presentada l'esmena núm. 13 del Grup Parlamentari UM. Per defensar-la, té la paraula el Diputat Sr Miquel Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

En el debat anterior sobre els vots particulars que havia presentat el Grup Parlamentari SOCIALISTA a tot el Títol III ja he fet referència a l'article 38 i a l'esmena núm. 13 del Grup Parlamentari d'UM, que ara defensaré. Bàsicament, aquesta esmena separa la condició de conseller de la de diputat. Jo he dit abans que hi ha una raó, que és que des del moment que demanam que el President de la Comunitat Autònoma pugui dissoldre el Parlament ¿no ha de dissoldre els consells insulars? Pensem que pel fet que els consells insulars, a més d'institucions de la Comunitat Autònoma, siguin corporacions locals, tal vegada hi podria haver algun problema amb la Constitució, ja que les corporacions locals tenen les eleccions el mateix dia i la regulació del seu règim electoral és competència exclusiva de l'Estat.

A part d'aquest argument, n'hi ha un altre, que és el de l'eficàcia tant del Parlament com dels consells. En el moment que aquest Parlament es reuneix, els consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera queden buits, primer argument. Precisament ara m'ha vingut al cap que no fa molts anys jo llegia un tractadista de dret polític que deia que el fet que a les Balears els diputats coincidissin amb els consellers era un estalvi de càrrecs polítics i que això suposava un estalvi econòmic. Jo he de dir que això no és ver: si són persones distintes que van en llistes separades poden cobrar exactament el mateix que ara cobren els diputats que són consellers, que cobren d'aquí i del Consell Insular de Mallorca, peròpersones diferents.

No obstant això, jo pens que l'eficàcia de la gestió dels consellers insulars no és l'òptima perquè als Consells Insulars no hi ha la gent necessària per fer-los funcionar. Si no arribam a un règim com el que nosaltres proposam, els consells insulars hauran d'inventar sistemes per corregir aquesta mancança quant a la gestió, però, per una altra banda, hem de preguntar si hi ha antecedents, perquè clar, l'argument més fort que s'ha expressat en Comissió en contra de la separació de la condició de conseller de la de diputat és que els consellers han de ser diputats, perquè en certa manera els consells insulars han de respondre davant aquest Parlament.

Jo volia dir varies coses. En primer lloc, parlar del tema canari, per exemple. Allà tenim uns "cabildos" i la Junta de Canàries. Els representants dels "cabildos" van en llistes diferents dels representants de la Junta de Canàries, punt número u, i l'Estatut de Canàries també admet de la possibilitat de transferències de competències de la Junta de Canàries als "cabildos". Hi ha problemes a Canàries entre els "cabildos" i la Junta? Sabem que a Canàries hi ha problemes, però problemes de capitalitat, problemes de si volen la universitat a un lloc o a un altre, però problemes en el sentit que sigui absolutament necessari que els "cabildos" i la Junta estiguin fermats, no n'hi ha, de la mateixa manera que jo pens que tampoc no n'hi ha d'haver aquí i que els partits polítics, a l'hora de fer les llistes - tant de diputats com de consellers, si van separats - són prou responsables perquè, si consideren que hi ha d'haver persones que siguin a les dues institucions, hi puguin ser, i que es pot deixar perfectament en mans dels partits polítics que considerin la conveniència o inconveniència de separar o ajuntar aquests càrrecs.

Jo no vull qualificar la fórmula que es proposa a l'article 38 actual, però sí he de dir que això que un diputat pugui optar a ser conseller o no ser-ho em pareix que ha de ser un gran font de problemes. Jo no sé com s'haurà de fer, perquè si li diuen: "Vostè renunciï a ser conseller" i ell diu que no vol renunciar, què passarà? Això dóna un marge terrible d'inseguretat perquè hi ha càrrecs com per exemple els consellers del Govern, que necessiten dedicar-se totalment i exclusivament al govern de la Comunitat i no tenen cap feina en els consells insulars, ja que només hi van a votar, detenant les seves tasques de consellera del govern, i també els casos dels portaveus que han de tenir una dedicació molt forta al Parlament, dels membres de la Mesa i dels presidents de comissions. Francament, ens trobam que més de la meitat dels càrrecs seran a un lloc i no seran a l'altre.

Tot això ens acosta a la fórmula que pensam que és més racional, la de llistes separades, que repetesc que està en concordància amb la possibilitat de que el President de la Comunitat Autònoma pugui dissoldre el Parlament. He dit un antedecent, els "cabildos", i vull dir el segon: les diputacions forals basques, que també són molt més que administracions locals i també van en llistes separades de les candidatures al Parlament basc. Per consegüent, nosaltres mantenim aquesta esmena demanant una reflexió als grups parlamentaris perquè, tal com està aquest Estatut, havent aprovat la possibilitat de dissoldre aquest Parlament, l'única solució racional és la que proposa el Grup Parlamentari

d'UM.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President. Del contingut de les nostres intervencions anteriors es pot deduir que el nostre Grup Parlamentari no donarà suport a aquesta esmena d'UM i volem subratllar amb un èmfasi especial que nosaltres defensam la solució estatutària d'imbricar la composició del Parlament amb la dels Consells Insulars, que subratlla la interinsularitat i evita molts dels problemes que una altra solució podria desvetllar. Nosaltres entenem que la resposta que dóna l'actual redacció de l'Estatut, Sr Pascual, es justifica pel seu caràcter de resposta política i no de resposta operativa al funcionament dels consells insulars en relació amb aquest Parlament. Per tant, la defensam amb aquest sentit polític i hem optat per una solució més transaccional, més equilibrada, gràcies a la qual, extenent els règims d'incompatibilitats, es corregeixen les disfuncions, la qual cosa du aparellat com a cost el fet que els consells insulars, una institució de la Comunitat Autònoma, es vegin afectats per una dissolució parlamentària. Això deriva del fet que siguin institucions de la Comunitat Autònoma, però no creim que els inconvenients pesin més que els avantatges, sinó al contrari, i per això defensam el contingut actual de l'Estatut.

Jo crec que qualsevol comparació amb altres institucions que tenen un contingut més històric, ja siguin els "cabildos" de Canàries o les diputacions forals basques, no és vàlida, perquè en aquest sentit el disseny del nostre Estatut és de nova planta i el fet de subratllar la interinsularitat i la multiterritorialitat és important, com ho és implicar-lo i relacionar-lo íntimament amb les institucions bàsiques de la Comunitat. Per aquestes raons i més aviat defensant el text estatutari que votant en contra de qualsevol proposta, nosaltres votarem en contra de l'esmena d'UM. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Quetglas. Li vull fer una puntualització certament distesa: Deixi fer la nova planta, que afortunadament fa estona que ha passat. Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Seré breu, perquè la qüestió ja s'ha debatut. Nosaltres volem que els consells insulars siguin institucions de la Comunitat Autònoma amb tot el contingut. Creim, per tant, molt interessant que els Diputats elegits en la circumscripció de cada illa siguin els qui composin els consells insulars. D'aquesta manera, el control de l'executiu que es fa aquí, en el Parlament, serà cone-

gut i viscut directament pels qui després seran protagonistes de la vida político-administrativa de cada illa. Pensam que les disfuncionalitats que es poguessin produir per raó de dedicació política es podrien solucionar amb altres fórmules (via Llei d'Incompatibilitats, per exemple).

Després, pensar també que si els diputats tenen un sou en aquest Parlament, tal com es proposa en aquesta reforma d'Estatut, per coherència també els hem de demanar una dedicació política plena i, per tant, podrien combinar perfectament la seva funció com a consellers insulars i la de diputats. Finalment, quant a la relació entre els consells insulars i el Parlament, també dir des del Parlament no es pot controlar l'executiu, i això encara fa més desitjable aquesta imbricació de la vida político-administrativa. Propugnam, idò, consellers insulars com a diputats i que com a tals també facin les seves funcions dins cada àmbit electoral i circumscripció.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Portaveu Sr Triay.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr President. L'origen d'aquesta duplictat de funcions entre els consells insulars i els diputats el podem trobar en la idea d'una certa economia de persones i de recursos, pensant, a més, que la dedicació al Parlament i als consells insulars podrien ser complementàries i que les remuneracions, que en aquell moment també eren un motiu, serien igualment complementàries i permetrien una dedicació a l'activitat política com a suma de les dues institucions. A la pràctica això ha funcionat d'una manera regular, els fets tampoc no han respost i les valoracions d'avui tampoc no són les de fa vuit o nou anys, però el que certament ha funcionat és que aquesta duplictat de funcions du un equilibri al funcionament de les institucions insulars i obliga als consells insulars a anar junts en la seva feina parlamentària, com ha explicat molt bé el Sr López i Casasnovas, cosa que en certa manera crea una cohesió molt necessària amb unes noves institucions que podrien tenir unes temptacions en certa manera centrífugues que aquesta presència dins aquest Parlament, com a membres d'aquesta institució, fa més difícils de justificar i de dur a la pràctica.

Des d'aquest punt de vista, per tant, l'esmena d'UM presenta un esquema d'organització de les institucions de la Comunitat totalment nou, encara que sigui a través d'aquest sistema que sembla secundari, però de fet crearia unes institucions absolutament, no diré independents, sinó físicament i personalment separades i, a més, suposa dur això a les darreres conseqüències: sistemes elegits en circumstàncies i dates distintes i en general integrats per persones totalment distintes. Nosaltres creim que una experiència de vuit anys - la duplictat de consells i diputats prové de l'any 83 - en unes institucions noves és insuficient per afrontar una reforma radical com la que planteja el Grup d'UM, i que en aquest sentit no s'hauria d'aprovar l'esmena ni la modificació de l'Estatut que es proposa. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr Presidente. Exclusivamente por una cuestión de cortesía parlamentaria, porque creo que me he quedado absolutamente sin argumentos. Todos los demás portavoces has expuesto los que nosotros considerábamos válidos, así lo hicimos constar en la defensa del Título III en su integridad, y por consiguiente ahora también anunciamos que vamos a votar en contra de esta enmienda del Grupo de UM. Nada más, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

En aquest article, el Portaveu del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES m'ha demanat votació separada no sé de què. No? Té la paraula, però si vostè tampoc no ho sap, ho deixam anar, no tenc cap interès...

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, Sr President. Demanàvem votació separada de l'article 38.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votar, idò, l'esmena núm. 13 del Grup Parlamentari d'UM a l'article 38.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: Vots a favor, 3. Vots en contra, 50. Abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 38 segons el Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es vlen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

(Pausa)

Resultat de la votació: Vots a favor, 28. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 26. Queda aprovat l'article 38 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 39 segons el Dictamen de Comissió, perquè no hi esmenes mantengudes.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar

drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, cap. Abstencions, 18. Queda aprovat l'article 39 que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 41 de l'Estatut es manté l'esmena 1980 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Com hauran observat, es tracta d'una esmena de sistemàtica i pel fet de no haver-se passat altres formulacions ens veim en la necessitat de retirar-la

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Portaveu. Passam a la votació dels articles 47, 48, 49 i 50 del Dictamen de Comissió, que no tenen esmenes mantengudes.

Sres i Srs Diputats que votin a favor dels articles 47, 48, 49 i 50 segons el Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 18. Queden aprovats els articles que acabam a votació.

A l'article 51 de l'Estatut també hi ha mantenguda l'esmena 1983 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar-la, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Una de les esmenes del nostre Grup que ha prosperat deia que per a l'exercici de la funció pública a les Illes Balears fos condició necessària la coneixença de la llengua catalana a un nivell consegüent amb el lloc de què es tracti. És cert que tenim una Llei de Funció Pública que recull d'alguna manera aquest principi, però creim que si figuràs a l'Estatut d'Autonomia fariem un suport molt més ferm a la necessitat que tenen els poders públics d'enfortir i d'estimular la normalització lingüística. Que tots els ciutadans puguin adreçar-se a totes les institucions públiques en l'idioma que l'Estatut reconeix com a propi: Vuit anys després d'aquest reconeixement legal i públic, el català continua essent entre nosaltres un idioma discriminat; no es pot parlar, en aquest cas, d'obstruccions voluntàries per part de funcionaris, potser a vegades serien casos de negligència dels poders públics, però simplement

volem deixar constància que dins l'administració de justícia es produeixen situacions que, sense voluntat funcional, encara impedeixen l'exercici del dret a l'ús de la nostra llengua.

Fa pocs dies, dia 24 de gener del 1991, es publicava una nota a la premsa en la qual la Consellera de Cultura d'aquest Govern parlava que el principi d'elecció de llengua no depèn exclusivament del ciutadà, sinó també del domini lingüístic dels notaris, advocats, jutges o registradors. Ja que parlem d'aquest tema, aprofit per dir que a l'article 53 tenim una esmena similar a aquesta i ja no la defensaré, queda defensada des d'aquest moment.

Pensem, idò, que en aquest cas hem de fer cas - si em permeten la redundància - a l'opinió de l'Honorable Consellera i contemplar dins l'Estatut d'Autonomia el fet que també dins l'administració de justícia i als registres mercantils i de la propietat el català fos un idioma no sols reconegut, sinó de coneixement funcional. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Acabat el debat, passam a votació de l'esmena 1983, que contemplarà l'addició als articles 51 i 53. Si no hi ha inconvenient, Sr López i Casasnovas, votarem conjuntament l'esmena dels dos articles.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de l'esmena 1983 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 27. Abstencions, 21. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació. Passam a votar els articles 52 i 53, que no tenen cap esmena mantenguda.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, cap. Abstencions, 18. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

(Pausa)

Passam a debatre la referència al Títol V de l'Estatut d'Autonomia. Per defensar el vot particular del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President, Sres i Srs Diputats.

Crec que en una defensa global de tot el sistema realment confús - em permetim el qualificatiu - en matèria econòmica d'aquesta proposta de modificació d'estatut, quedarà clara la nostra posició i també la situació en què quedaran les finances de la Comunitat Autònoma, si s'aprova aquest Estatut.

La Comissió proposa una modificació substancial completa de la finançació de la Comunitat Autònoma que té, fonamentalment, dos grans blocs de qüestions. Un, previst a l'article 54 bis, que és l'establiment del concert econòmic amb l'Estat per part de la Comunitat Autònoma; dos, el fet de mantenir al mateix temps la resta, jo no diria per si de cas, sinó perquè no ho podrien modificar i gairebé ningú no confia que es pugui dur endavant el concert econòmic. Primer jo voldria destacar que així com queda redactat l'articulat de l'Estatut, hi hauria una sobredimensió quant a la finançació perquè - a part d'establir un 54 bis, que és el concert autònom - els redactors s'han limitat a copiar les distintes maneres de finançació que hi havia a l'Estatut anterior i a altres Estatuts, amb la qual cosa ens plantegen, al marge de la disposició addicional crec que onzena, l'alternativa que una vegada aprovat tot l'Estatut i el concert tendríem finançació per tots els costats, una situació realment bastant estranya, com crec que reconeixerà tothom que llegeixi aquests articles.

A part d'això, allò que és realment important és la proposta de l'article 54 bis, que proposa, com deia, l'establiment del conveni econòmic o concert Comunitat Autònoma-Estat, amb l'excepció, lògicament, del principi de solidaritat establert als articles 138 i 156 de la Constitució, no en faltaria d'altra, perquè el mateix proposat s'adona que és bastant fort que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears proposi un concert absolutament "ex novo", sense cap tipus de tradició, sobretot sense cap tradició tributària, que és l'important, i que al mateix temps no diguessin comunitat més rica de tot l'Estat espanyol, és a dir, tot això dins el principi de solidaritat que estableix la Constitució.

En què es basa el concert econòmic del País Basc i, sobretot, el concert econòmic de Navarra? Ho ha dit el Diputat Sr Pons a la primera intervenció: Es basen en una situació històrica de pacte entre Navarra i el País Basc en el moment en què es construeixen de ver les nacionalitats, es basa en això. Recordin l'Estatut de Navarra, que en el seu preàmbul diu: "Navarra se incorporó al proceso històric de formació de la unidad nacional española manteniendo su condición de reino, con la que vivió junto con otros pueblos la gran empresa de España. Avanzado el siglo XIX perdió la condición de reino..." Perd la condició de regne i a partir d'aquell moment s'estableix el concert, és a dir, els drets forals de Navarra. Aquí ens volem inventar un tipus de formulació financera que no res absolutament a veure amb la situació de la nostra Comunitat Autònoma dins el conjunt de l'Estat espanyol, ni amb la configuració històrica, ni amb la configuració política, ni amb la configuració fiscal de la Comunitat Autònoma, perquè també hem de sa-

ber què hi ha més.

L'article 45 de l'Estatut de Navarra diu que, en virtut del seu règim foral, l'activitat tributària i financera s'arranjà amb el sistema tradicional de conveni econòmic, ..., que ja té la potestat d'establir el seu sistema tributari. Què tenen de particular els convenis de Navarra o del País Basc? Perquè podríem traslladar el tema a les diputacions basques encara que, en una actuació típicament franquista, com vostès saben, les varen llevar certs drets que no llevaren a Navarra, perquè el Sr Franco pagava habitualment en funció de si havien estat dels seus durant la guerra. Què tenen, realment, el conveni basc i el navarrès? Què tenen en el fons, a part de la situació històrica? Que Navarra i el País Basc tenen establert un sistema fiscal propi harmonitzat amb el sistema fiscal nacional i que, per tant, recaptin els tributs que ells mateixos han aprovat. Una vegada que aquelles Comunitats Autònomes han recaptat els seus tributs, via concert i en funció de les competències que tenen, distribueixen aquests ingressos respecte de l'Estat.

Aquí ho hem d'inventar tot, tot absolutament: un sistema fiscal - copiat del de l'Estat, però un sistema fiscal propi -, un sistema recaptatori, una tradició històrica i una tradició política. Tot això suposa aquest article 54 bis, però no només és això que té importància, sinó que en coherència amb tot això, a l'article 56, que no queda anul·lat per cap disposició transitòria, establim que la hisenda de la Comunitat Autònoma compta amb "els tributs cedits total o parcialment per l'Estat - no serà un sistema propi, ja -, els recàrrecs sobre els impostos de l'Estat - no serà un sistema propi; potser aquest Estatut ho vol tot, ¿o és que som absolutament incoherents o no sabem què escrivim? -; però, a més, lògicament, les transferències provinents del Fons de Compensació Interterritorial.

Ho volem tot. Jo crec que volem tenir la hisenda i distribuir-la aquí dins. Crec que si realment volien el concert econòmic, haurien d'haver estat valents, plantejar-lo i dur-ho endavant, però no és que aquí es vulgui el concert econòmic, aquí es vol el concert econòmic i, per si de cas, la resta, i, si no se n'adonen, el concert econòmic i la resta. La veritat és que realment és una regulació financera que fa pena des de tots els punts de vista, però la cosa no acaba aquí, hem d'anar un poc més avall.

La Disposició Addicional Tercera parla que se cedeixen a la Comunitat Autònoma una sèrie d'imposts; a l'onzena, encara que hagi aconsellat aquesta disposició, no s'anul·la aquesta i - la tècnica és perfecta - uns dels impostos que s'han de cedir a la Comunitat Autònoma són els consums específics en fase minorista a excepció dels recaptats mitjançant monopolis fiscals. Quins consums són, aquests? Quins impostos són, aquests? No els volen posar el seu nom? En fase minorista i majorista avui només hi ha un tipus d'imposts, que el 1983 no existia però ja fa temps que existeix, que és l'impost sobre el valor afegit. No, aquí també l'hem de posar, i tots els altres. Com podem tenir impostos cedits, si tenim una tributació pròpia? No s'entén massa, perquè aquestes disposicions no s'han anul·lat, la disposició addicional que diu que s'anul·larà en el cas que s'aprovi el concert. No es referencien els articles i els arti-

cles s'han de esmentar per anul·lar-se.

Després ja s'acaba de fer el ris i es demana la retroactivitat des del 1983 del balanç dels impostos cedits que no es varen cedir fins el 1986. Supòs que deu ser el balanç, perquè no demanaran la retroactivitat dels impostos i es quedaran amb el percentatge de recaptació, supòs que no serà això. Demanen això, molt bé. És a dir que - segons diu el Conseller d'Hisenda, jo no crec que vagi per aquí - no es demana només el que ja han cobrat en concepte de participació en els ingressos de l'Estat quan no teníem impostos cedits, sinó també els impostos cedits. La veritat és que és millor no riure, perquè si féssim el balanç de ver - el Conseller d'Hisenda ho sap de sobra -, aplicant els reemborsos que s'haurien d'aplicar pel rendiment dels impostos seguits al llarg d'aquests cinc anys segur que ens costaria doblers i no crec que es proposi això. Vostè sap, Sr Conseller, que l'Estat no ha reclamat mai aquestes diferències, perquè seria absolutament aberrant, estam d'acord, i també sap que quan es varen cedir els impostos la valoració va ser molt baixa amb tota intenció, perquè hi hagués sobrefinançació a la Comunitat Autònoma, és a dir que no sabem massa bé el que demanam.

Bé, això era fer un ris, però s'havien d'acabar el pastís, i el pastís financer - perdonin l'expressió - s'acaba en la darrera disposició transitòria (al nostre entendre, lògicament). Nosaltres mantenim que el que diu aquesta disposició transitòria és un poc ridícul, ara hi entraré, però abans voldríem fer un apunt al segon apartat de la Disposició Transitòria Sisena, que diu que s'establirà un percentatge de participació en el cos global dels serveis transferits per l'Estat a la Comunitat Autònoma, millorat pel total del recaptament que aquesta haurà obtingut amb els tributs cedits en relació amb la suma dels ingressos que l'Estat haurà obtingut pels capítols I i II de l'últim pressupost.

Sr Conseller d'Hisenda, vostè ens ha predicat una altra cosa durant molts anys. Oblida el Capítol IV, aquí no tenim les inversions de manteniment i això ho proposen vostès. Posat el cas que no hi hagués concert, encara que tampoc quedaria anul·lada aquesta disposició, en aquesta modificació d'estatut vostès proposen que la participació enferència de tributs cedits aniria pels capítols I i II. Tot el que ens ha predicat el Conseller d'Hisenda aquests tres darrers anys cau a terra, perquè això és el que feia l'Estat. El Capítol IV no hi era inclòs; les inversions de manteniment - el Sr Conseller deia que això era fonamental - tampoc no ho tenien, anaven pel Fons de Compensació. Aquí diu Capítol I i Capítol II, si s'han equivocat jo no ho vull saber, però ja arribam al final d'aquesta regulació econòmica, i el final, com sempre, és la mar.

Les illes, sempre acabam a la mar, sempre. Dic que acabam a la mar perquè, quan s'estudiï i s'acordi aquest percentatge de participació, no quedarà més remei que considerar la configuració de l'arxipèlag com a unitats administratives. No hi hauria molts de problemes; possiblement ja tenen una certa consideració, com vostè sap. La població de dret, un altre concepte que jo crec molt malentès, perquè vostès no volen dir això, vostès volen dir la població consumidora de serveis públics, no volen dir la

població de dret, perquè les diferències són petites. L'any que n'hi ha hagut més, l'any 1985, no hi ha hagut ni 60.000 persones de diferència; l'any 1990 ja no arriben a 25.000; per tant, no hi pot haver una discussió seriosa quan es parla de població de fet en lloc de població de dret. Vostès volen dir població consumidora de serveis, però diuen població de fet, que té una definició estadística clara. Per tant, no ho deixen gaire clar.

Després ja anam a la mar. No hi ha cap dubte que hem de considerar en aquest estudi "l'espai marítim interinsular com a factor en qualsevol còmput que pugui incidir en la finançació de la Comunitat Autònoma". El que no es diu i s'hauria d'haver dit, perquè els espais marítims interinsulars no sabem quantes milles inclouen, no sabem si també inclouen el que podríem dir en cas hipotètic, que nosaltres no defensarem aquí, no sabem si ho farà qualcú, d'una espècie d'independència de les illes, el mar territorial, qualcú ho va dir: "mar territorial de les Illes Balears"... Dotze milles? Dos-centes? No ho sabem.

El tema que jo crec que hauríem d'afegir, perquè també s'inclou d'una forma gosaria a dir un poc il·lusa, és el de l'estacionalitat de la nostra economia. Dic que es fa d'una forma un poc il·lusa, perquè si anam a aquests detalls, la veritat és que nosaltres parlarem d'estacionalitat, els valencians parlaran d'estacionalitat de la taronja, els asturians parlaran de la crisi del carbó, etc., etc. Nosaltres creim que quan es parla de doblers i es fan formulacions al quí ha de pagar o ha de donar els doblers, s'ha de ser molt més seriós, que no es pot anar amb formulacions que converteixen la mar en terra, que donin a la nostra estacionalitat un caràcter dolent - ho és, però resulta que en aquests moments tenim la primera renda espanyola i una de les mitjanes més bones d'Europa - i que, en definitiva, es vulguin quedar "con el santo y la peana", com diuen a Castella. Quan qualcú es vol quedar amb el sant i la peanya, el més probable és que no tenguí el sant i perdi la peanya.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Diputat Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Amb aquesta exposició del Sr Alfonso ja hem guanyat una cosa, i és que de moment no ha dit que vorejam la inconstitucionalitat. Potser no hi ha pensat, perquè abans ho ha dit moltes vegades. Jo només li vull dir que l'article 157.1 de la Constitució diu que "l'exercici de les competències financeres, les normes per resoldre els conflictes que poguessin sorgir i les possibles formes de col·laboració entre les Comunitats Autònomes i l'Estat podran ser regulades mitjançant una llei orgànica". Per una altra banda, la disposició addicional primera, quan regula els drets històrics dels territoris forals, diu que la Constitució els empara i respecta; no diu que només puguin ser aquests drets històrics, sinó que els reconeix i no diu que a les altres Comuni-

tats Autònoms no hi puguin haver també uns pactes amb l'Estat en matèria financera.

El Sr Alfonso diu que nosaltres no tenim antecedents històrics. Avui he citat molt l'Avantprojecte de l'Estatut d'Autonomia de l'any 1931 i el Projecte de l'Estatut per a Mallorca i Eivissa, i ara vull llegir l'article 26 de l'Avantprojecte - Títol V, Concert econòmic - que diu: "La contribució dels territoris de la regió a l'Estat federal serà regulada per un concert econòmic semblant a l'actualment vigent per a les províncies basques i Navarra". Projecte d'Estatut per a Mallorca i Eivissa, que va ser conseqüència dels debats, article 26, també, al Títol V, Hisenda regional: "La contribució dels territoris de les illes a la República Espanyola serà regulada a cada una pels règims econòmics que acordin amb l'Estat". Per tant, règim pactat; en el segon cas no diu si semblant o no al del País Basc, com tampoc no ho deim nosaltres.

Respecte de l'article 54 bis, jo he de fer un parell d'observacions. Estic content que hagi parlat de solidaritat, perquè durant la Comissió ja no en parlàvem. Avui, sí: ja ha reconegut que hi ha un apartat c) que diu que el règim del concert s'aplicarà d'acord amb el principi de solidaritat establert a la Constitució - ja hem guanyat una cosa més - però continua dient que nosaltres hem de tenir una hisenda pròpia pel que fa a sistema de tributs propis. Jo no sé si he llegit bé l'apartat a) de l'article 54 bis, que diu: "La Comunitat Autònoma podrà mantenir, establir i regular el règim tributari atenent-se a l'estructura general impositiva estatal i les normes contingudes en el mateix concert". Per consegüent, un concert econòmic pot ser solidari o insolidari, però si nosaltres hem d'anar a una llei pactada entre la Comunitat Autònoma i l'Estat, vostè sap, Sr Alfonso, que si això es fa, serà un concert econòmic que no donarà cap avantatge a les Illes Balears, però sí que les posarà en el seu lloc.

No li agrada el concert econòmic, però jo no l'he sentit queixar-se de la finançació d'aquesta Comunitat Autònoma. Jo sent admiració pels socialistes catalans quan demanen un repartiment del 50% per a l'Estat, el 25% per a les comunitats autònomes i el 25% per a les corporacions locals. En aquesta Cambra hem parlat moltes vegades de finançació de les Comunitats Autònomes i encara no li he sentit mai ni una paraula en aquest respecte. Per consegüent, jo no sé si hauríem d'importar el Sr Obiols; tal vegada ens convendria.

Parla que hi ha contradiccions a l'article 56. És possible, tècnicament, quan diu participacions d'ingressos a l'Estat, i que les assignacions que s'estableixin en els pressuposts generals tal vegada haurien de figurar en una disposició transitòria, però també desconeix l'article 42 de l'Estatut basc, que diu que el Fons de Compensació Interterritorial és una font de finançació de la Comunitat Autònoma i que també tenen dret i gaudeixen del Fons de Compensació Interterritorial. S'ho miri bé, Sr Alfonso. Després ha tret una disposició addicional on diu que encara hi ha restes de l'ICI. Efectivament, això es va consultar amb el Conseller d'Hisenda i va dir que encara hi ha cobraments a fer i que no convenia llevar-ho de l'Estatut, però ho varem veure.

Després ha tret el tema de la retroactivitat dels impostos. Ja sé, Sr Alfonso, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té un pes polític escàs, quasi quasi nul, i que el Govern central fa el que vol. Fa tant el que vol, que una llei orgànica com l'Estatut d'Autonomia aprovat dia 25 de febrer del 1983, a la disposició addicional tercera, - la llegiré, perquè no vull inventar res - diu: "Se cedeixen a la Comunitat Autònoma els rendiments dels tributs següents", i anomena tots els tributs cedits: patrimoni net, successions, donacions, impostos generals sobre vendes, jocs, etc., etc. Diu "se cedeixen", en present.

Resulta que a finals del 1985 s'aprova la Llei de cessacions de tributs a les Illes Balears, que és una llei ordinària que té un rang inferior a la Llei Orgànica, que és l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que no pot ser modificat per una llei ordinària. Iddò bé, aquesta llei ordinària diu: A partir de dia 1 de gener del 1986 se cedeixen a la Comunitat Autònoma tots aquests impostos que diu l'Estatut, però no els diu tots, Sr Alfonso. Els diu tots manco un tan important com l'impost sobre casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les esportivo-benèfiques, i això, Sr Alfonso, vostè, que és un artista fent números, malgrat que jo tenc la impressió que a vegades té una inclinació excessiva cap a Madrid... Ho dic, perquè fa balanços i jo no sé si ens vull embullar, però jo li he preguntat al Conseller d'Hisenda què suposarien d'ingressos anuals per a la Comunitat Autònoma aquests impostos sobre casinos - ho dic perquè si els teníem tots des del 1986, ja no comptam des del 1983 - i diu: 5.000 milions de pessetes. Potser tots els altres ens donen molt més, de 5.000 milions de pessetes? Vostè es queda amb el seu balanç, Sr Alfonso, i jo em quedaré amb el meu, que pens que ens convé.

Una altra cosa, Sr Alfonso: Ha llegit la redacció de l'Estatut nou i ha criticat l'antic. Quan l'Estatut vigent parla d'estacionalitat, no record a quina disposició transitòria, ho fa en els mateixos termes, no s'ha tocat això, o sigui que si vol reformar l'Estatut per llevar això de l'estacionalitat, ho digui. Nosaltres votarem en contra, naturalment, però no digui que ens emparam molt en l'estacionalitat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr President. És difícil establir si el sistema de convenis o concerts d'aquesta proposta de reforma, a favor de la qual no va votar el nostre Grup ni en Ponència ni en Comissió ni ho farà en aquest plenari, és anti-constitucional, inconstitucional o senzillament aconstitucional, perquè, un sarcasme: a la Constitució no hi trobam traces de la definició constitucional del que és un règim de concerts o convenis, i és lògic que no n'hi trobem, perquè la Constitució no defineix això, ja que el sistema de concerts o convenis és una resposta via estatuts d'autonomia a allò que conté la disposició addicional primera de la Constitució quan diu que la Constitució empara i respecta els

drets històrics dels territoris forals, no els drets històrics de qualsevol territori que es vulgui convertir en foral a partir d'ara, sinó els drets històrics dels territoris que l'any 1978 eren territoris amb un règim foral.

En conseqüència, creim que almanco hi ha d'haver aconstitucionalitat, de no estar contemplat a la Constitució i jo crec que qualche cosa més, en el fet de voler intentar introduir els concerts o convenis dins la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, perquè el règim financer general és establert al Títol VIII de la Constitució, articles 156 i concordants, que parlen de quins són els sistemes de finançament en base a l'autonomia financera de les Comunitats Autònomes, i jo he d'abundar en uns arguments que ha exposat el Sr Alfonso i nosaltres també exposarem en Comissió: El sistema de concerts i convenis és incompatible amb totes les reivindicacions posteriors sobre els recàrrecs d'imposts de l'Estat; el sistema de concert tributari significa que el règim tributari és un règim propi i que, per tant, desapareix el de l'Estat, perquè després es concertava o convenia un saldo de liquidació del que havia recaptat la Comunitat Autònoma.

Jo vull dir, a més, que això no té res a veure amb l'autonomia financera o amb el fet que la Comunitat Autònoma rebi més recursos. Un concert econòmic pot ser molt pitjor que la situació financera actual; un conveni mal negociat pot ser encara pitjor per a la Comunitat Autònoma que el règim actual, i el règim actual, aplicat amb seriositat i rigor, pot ser molt més favorable que un concert. Per tant, el tema del concert no és la resposta adequada a les insuficiències financeres de la Comunitat Autònoma, no hi té res a veure, perquè el concert per si mateix no resol bé les coses. Per tant, el projecte de reforma intenta donar una resposta adequada a un problema que nosaltres compartim, que és la insuficiència de recursos que té la nostra Comunitat Autònoma en relació amb el seu nivell de competències, cosa que el nostre Grup Parlamentari ha reiterat sempre en aquesta Cambra i després, dir que volem recàrrecs d'imposts de l'Estat que desapareixerien amb un concert, que volem participació en els ingressos de l'Estat, efectivament és un contradicció bastant rotunda.

En conseqüència, per donar coherència i seriositat a la postura del Parlament de la Comunitat Autònoma sobre que el contingut d'aquesta reforma que nosaltres plantejam i defensam tenguí un pes específic dins una futura negociació i la tramitació que aquesta hagi seguir en el Congrés de Diputats, nosaltres demanarem que es retirés aquest apartat relatiu als concerts econòmics, que en qualsevol cas no votarem favorablement. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Jo no sé desxifrar el vol dels ocells ni entendre els moviments dels astres per saber què ens depara el futur.

Quant al tema de la reforma de l'Estatut, sí que el nostre Grup és molt escèptic, però l'escepticisme no és mala pedra de toc per fer propostes i per contrastar la possibilitat de com veim i valoram l'autonomia en els programes electorals propers i en els governs propers que es puguin formar en aquesta Comunitat Autònoma. El nostre Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES observa amb molta atenció l'article 136 de la Constitució, principi d'autonomia financera per a les comunitats autònomes. La Constitució exigeix que aquesta autonomia es faci compatible amb el principi de coordinació amb la hisenda estatal i amb el principi de solidaritat.

Som d'esquerres, volem ser solidaris, però també constatarem que el model de finançament ha de poder fer possible l'autogovern. L'autogovern queda reconegut a l'article primer de l'Estatut, avui que el volem reformar. També tenim ben clar que l'autonomia financera és requisit per poder exercir les competències que proposam que s'augmentin fins als límits màxims que permet la Constitució.

Per tant, hi ha dos principis, em corregeixin si m'equivoque: Principi d'autonomia en la despesa, és a dir, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de poder decidir el volum total de la recaptació d'impostos que es produeix a les nostres illes. Ha de poder fer açò i, a la vegada, ha de poder establir les prioritats en aquesta despesa segons les competències que li pertocquen, però també ha de tenir autonomia en els ingressos, i açò implica capacitat d'establir impostos propis, recàrrecs sobre impostos estatals i poder endeutar-se. Tot açò ho podem fer en aquests moments. L'Estatut d'Autonomia, per tant, possibilita aquesta autonomia d'ingresos i de despeses.

Principi de solidaritat: fonamental per a l'esquerra. Coordinació amb la hisenda estatal. Com podem fer possibles les dues coses? Per una banda, pensam que el principi d'eficiència econòmica en la recaptació dels impostos va molt relacionat amb el principi de transferència. Si la Comunitat Autònoma té competències totals per recaptar les excepcions que es fan dins les Illes Balears, aleshores també tindrem una correspondència geogràfica. Sabrem què és recull dins l'àrea de les nostres illes, com es financien les nostres competències i com destinam la part que no financien d'aquestes competències a ser solidaris amb els altres. El principi de solidaritat no pot amagar en cap moment el principi de coneixement i transparència.

Crec que en els debats que hem tingut sobre greuge comparatiu i finançació de la Comunitat Autònoma hem observat massa vegades en aquesta Cambra diferències molt importants entre allò que es recapta, les necessitats que tenim i les possibilitats de finançació. Nosaltres, des de l'esquerra, a més a més del concert econòmic voldríem veure un fons de cooperació que podríem dir horitzontal, és a dir, que les Comunitats que tenen un producte interior brut, un nivell de vida, una recaptació molt superior a les altres poguessin ser solidàries mitjançant subvenció a aquest fons de cooperació horitzontal que aniria a bastir i a finançar les necessitats d'inversió d'altres comunitats autònomes.

No els amagam, Sres i Srs Diputats, que aquest principi implica una coordinació molt gran i una fixació de la voluntat política concertada entre l'Administració central de l'Estat i l'Administració local i autonòmica. Aquest model, repetim, no elimina la possibilitat d'impostos propis i recàrrecs, ni la de realitzar operacions de crèdit, però fa possible, sobretot, garantir l'automatisme i la flexibilitat en els ingressos, ja que la Comunitat es financia amb els rendiments territorials dels impostos concertats i aquests inclouen la majoria d'impostos forts que augmenten amb el creixement general de l'autonomia. Aquest model hauria de respectar amb garanties mínimes l'harmonització fiscal, que és una altra de les necessitats que un Estat federal hauria de tenir. No sé si avançam en la mateixa línia - supòs que no - cap aquesta federalització de l'Estat o federalisme cooperatiu del qual s'ha parlat tant des de les files socialistes.

D'aquesta manera, podríem entendre que la fórmula de concert econòmic que proposam amb la reforma de l'Estatut no només és viable, sinó que és una reforma constitucionalment possible i jo crec que autonòmicament necessària. Per aquest motiu i no per cap altre volem ser solidaris amb totes les autonomies de l'Estat espanyol, amb les necessitats que residualment, subsidiàriament, es pogués quedar el Govern espanyol en el futur, però sempre a partir d'una proposta d'esquerres que implica un respecte absolut per a l'autogovern.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. Este nuevo artículo, que tiene un carácter realmente importante, yo diría que trascendental, en el nuevo texto que hoy pretendemos aprobar de reforma del Estatuto, desde luego ha gozado del apoyo del Partido Popular y ello en base a que creemos que es nuestra obligación presentar un nuevo sistema de financiación que evite los problemas derivados de los que hasta ahora han venido funcionando para nuestra Comunitat.

Se nos viene diciendo ya de antiguo - es un asunto reiteradamente debatido aquí - que el tema del convenio o del concierto tiene el gravísimo problema que, de extenderse al resto de las comunidades del país, constituiría un sistema absolutamente inaceptable. Se nos ha dicho esto varias veces y nosotros preguntamos por qué. ¿Cuál es la razón? Este sistema existe en las comunidades de Navarra y del País Vasco, en las que, efectivamente, otras han detectado una evidente sobrefinanciación derivada del sistema - derivada de la mala aplicación del sistema o de la deficiente organización del sistema, lógicamente - pero es evidente que, aplicado con objetividad, pudiera perfectamente aplicable al resto de comunidades autónomas.

Tampoco podemos admitir la objeción de que el sistema pudiera ser inconstitucional o aconstitucional, como decía el Sr Quetglas, porque nosotros encontramos un

asiento constitucional perfecto a esto en el apartado 3 del artículo 157, que dice que "mediante ley orgánica podrá regularse el ejercicio de las competencias financieras enumeradas en el precedente apartado 1, las normas para resolver los conflictos que pudiera surgir y las posibles formas de colaboración financiera entre las comunidades autónomas y el Estado". Por consiguiente, creemos que nada, absolutamente nada, se opone, en la Constitución, y que incluso este apartado que acabo de leer invita a pensar en sistemas de colaboración financiera entre el Estado y las comunidades autónomas, entre los cuales cabría perfectamente este sistema del convenio o concierto.

Desde luego no nos toca a nosotros juzgar la extrapolación del sistema a todas las comunidades autónomas, aunque queremos insistir en que no la vemos imposible, contemplada con objetividad; lo que queremos nosotros es plantear una propuesta a nuestros problemas concretos. Ésta es una comunidad pequeña, una comunidad con poco peso político dentro del Estado y una comunidad en la que, aunque sus ciudadanos gozan de niveles altos de renta, las administraciones públicas padecen graves desequilibrios que hasta ahora no ha habido manera de solucionar por otras vías. Por consiguiente, tenemos obligación de ser nosotros quienes imaginemos una propuesta nueva capaz de dar solución a este problema de financiación y, como decíamos en la intervención anterior referida al Título I, aquí está nuestra propuesta.

Otros portavoces ya han comentado la intervención ciertamente jocosa del Sr Alfonso en el tratamiento de los temas que se refieren a la constatación en el Estatuto de algunas de esas desequilibrios clásicas de Baleares, una de ellas la estacionalidad, que efectivamente ya está en el Estatuto actual, y otra a la que se refiere siempre el Sr Alfonso en tono de broma, en tono divertido: la constatación de la discontinuidad geográfica entre las Islas Baleares. Yo no sé qué encuentra el Sr Alfonso de divertido, excepcional o llamativo en que la Comunidad Balear haga patente una clarísima desequilibrio cual es la falta de continuidad de su territorio. Si se pudiera considerar igual la problemática de León, Zamora y Salamanca o de Cáceres y Badajoz que la de Mallorca, Menorca y Eivissa, evidentemente podríamos tomar el tema a risa, pero puesto que es claro que esa discontinuidad geográfica produce unas desequilibrios probablemente difíciles de evaluar, pero que de alguna manera tienen que traducirse en números, a nosotros no nos parece en absoluto disparatado el hecho de contar este mar territorial, este mar entre islas, como una especie de prolongación de la superficie total de la Comunidad. Nada más.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. La veritat és que s'han donat molt pocs arguments i contestaré en el mateix to; intentaré donar-ne qualcun i contestaré en el mateix to.

El final del portaveu del PP ha estat realment maco. Jo no estic d'acord que la insularitat ens produeixi aquestes desequilibrios que vostè diu, Sr González Ortega. Jo pens que Extremadura i Leon, com vostè diu, produeixen grans economies i als exemples ens remetem: Extremadura és la regió més rica d'Europa i Balears és la més pobre. La veritat és que la insularitat ha provocat en aquesta Comunitat unes desequilibrios realment enormes, ens ha convertit en la primera regió d'Espanya. Quan els exemples no els agraden fan aquestes coses, però això és així. A nivell de transports, i d'això en sé un poc, és molt més difícil unir Astúries amb la resta del país que unir-hi Balears. És molt més difícil la comunicació dins Aragó que en aquestes illes, i si no ho creu, agafi un cotxe i vagi de Saragossa a Jaca i ho comprovarà. Per tant, no parli de desequilibrios en la regió més rica d'Espanya, això per començar, i la resta dels arguments, no en tenen. "Por si acaso vamos a pedir el concierto" crec que no convenç a ningú amb un poc de sentit comú, perquè no només demanen el concert, sinó el concert i la resta.

Sr Pascual, quan el sent parlar de l'Estatut de l'any 1931, m'entren calfreds. Nosaltres no volem tornar a l'any 1931; no hi volem tornar, perquè no es va aprovar aquell Estatut ni hi volem ser per la resta. No hi volem ser, volem viure a l'any 1991, si vostè vol tornar al 1931, ho fassi, nosaltres no hi volem tornar. Parlem de la Constitució que ha permès l'època més llarga de la història d'Espanya sense intents de tombar-la, i també de l'Estatut actual. Vostè parla de l'any 1931 i d'una situació que no era la millor que poguéssim esmentar, ni per a estatuts d'autonomia ni per a res, ja veïrem les conseqüències que va dur.

Una altra cosa que també li hem de dir: M'agradaria que quan llegeix l'Estatut, llegís els seus referents. Quan diu que reclama perquè l'Estatut diu "tendran els impostos cedits", llegeixi el referent bàsic, que és la Constitució, l'article 157 de la qual diu els recursos de les comunitats autònomes, però diu que una llei establirà aquesta forma i la llei es va fer, i vostè sap tan bé com jo que la llei establí que mentre els costos efectius no superassin aquests impostos cedits, no es podien transferir els impostos. Claríssimament, per una qüestió de rendiments, és lògic.

Referent a la financiació, hauríem de parlar d'una cosa bastant més sèria que tot això: Es fa la Llei Orgànica, es modifica la Llei Orgànica i la financiació futura de les comunitats autònomes, i això és important. No perdem temps discutint de concerts, no perdem temps fent reclamacions de l'any 1983 - el Sr Conseller sap més que vostè que és una absoluta pèrdua de temps - i lluitem per preparar un model de financiació que compleixi la Constitució quant a solidaritat. Nosaltres hem de ser els primers solidaris, els primers. Natural que tenc una tendència cap al que ha dit del Congrés del Partit Socialista: increment de transferències amb pacte d'Estat, increment de financiació, perquè ¿què faríem amb una financiació com la prevista, del 25%? S'haurien de transferir el 40% d'aquests fons als ajuntaments, perquè s'haurien de donar les competències. La financiació va en relació amb les competències, no poden anar separades.

En aquest sentit fem feina en aquesta Comunitat Autònoma per poder lluitar amb el nostre pes polític, ja que el nostre adversari en aquests temes no és l'administració pública de l'Estat. Hem de saber quins són els adversaris i el Conseller d'Economia ho sap molt millor que jo, perquè ell ho negocia. Molt més adversaris que el Sr Borell ho són els "borrells" entre cometes de cada Comunitat Autònoma, sobretot de les més importants. Això ho saben, i hem de presentar coses que no puguin dir que no sabem de què anam. El que feim aquí és demostrar que en temes financers globals no sabem de què anam.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votar els articles 54, 54 bis, 55, 56, 57 i 60, que no tenen esmenes mantengudes. A part?

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Demanam votació separada de l'article 54 bis.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votar l'article 54. Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 32. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 21. Queda aprovat l'article 54 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 54 bis.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 32. Vots en contra, 21. Abstencions, no n'hi ha. Queda aprovat l'article 54 bis, que acabam de sotmetre a votació i passam a votar conjuntament els articles 55, 56, 57 i 60, segons el Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

L'article 61 queda sense contingut: per tant, procedeix

votar la seva supressió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de la supressió de l'article 61, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queda aprovada la supressió de l'article 61.

A l'article 68 hi ha l'esmena 1984 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Per defensar-la, té la paraula el Portaveu Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Per a un nacionalista, és l'esmena més bona de defensar. Demanen que on diu "govern de la nació", que respon a un tipus de nacionalisme que no és el nostre, digui "govern de l'Estat", que ens sembla molt més idoni i adient a la realitat político-administrativa d'aquest Estat de nacions.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus que vulguin intervenir? Passam a votar l'esmena 1984, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 8. Vots en contra, 43. Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 68 segons el Dictamen de Comissió. Digui, Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Trob que són nou, i no vuit.

EL SR PRESIDENT:

Havent-hi aquest dubte, procedirem a votar de bell nou.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de l'esmena 1984 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES a l'article 68, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: Vots a favor, 8. Vots en contra, 43. Abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votació l'article 68 segons el Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació: Vots a favor, 31. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 22. Queda aprovat l'article 68 que acabam de sotmetre a votació.

Les disposicions addicionals tercera i tercera bis no tenen cap esmena mantenguda; passarem a votar-les per separat.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la disposició addicional tercera, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queda aprovada la disposició addicional tercera i passam a votar la disposició addicional tercera bis.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, 17. Abstencions, no n'hi ha. Queda aprovada la disposició addicional tercera bis, que acabam de sotmetre a votació.

La disposició transitòria primera queda sense contingut, i la segona i la tercera igualment. Procedeix sotmetre a votació la supressió d'aquestes tres disposicions, cosa que es farà conjuntament si no hi ha cap objecció.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la supressió de les disposicions transitòries primera, segona i tercera, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, cap. Abstencions, 17. Queda aprovada la supressió de les tres disposicions transitòries esmentades.

A les disposicions transitòries quarta, cinquena i sisena no hi ha esmenes mantengudes. Passarem a votar-les directament i conjuntament, si no hi ha objecció.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de les disposicions transitòries quarta, cinquena i sisena, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queden aprovades les disposicions transitòries quarta, cinquena i sisena, que acabam de sotmetre a votació.

Les disposicions transitòries vuitena i desena queden sense contingut. Procedeix sotmetre a votació la seva supressió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la supressió de les disposicions transitòries vuitena i desena, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, cap. Abstencions, 17. Queda aprovada la supressió de les disposicions transitòries vuitena i desena que acabam de sotmetre a votació.

La disposició transitòria onzena no té esmenes mantengudes, igual que les disposicions finals primera i segona i l'exposició de motius. Sí, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Vollém demanar votació separada d'aquesta disposició addicional onzena.

EL SR PRESIDENT:

Sí, Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Si fos possible, Sr President, demanaríem que el segon punt de la disposició transitòria onzena fos votat per separat.

EL SR PRESIDENT:

No sé si és possible. (Pausa) Passam a votar el paràgraf primer de la disposició transitòria onzena.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queda aprovat el paràgraf primer de la disposició transitòria onzena i passam a votar el paràgraf segon.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

(Pausa)

Resultat de la votació: Vots a favor, 27. Vots en contra, 21. Abstencions, 4. També queda aprovat el paràgraf segon de la disposició transitòria onzena i al mateix temps aquesta disposició transitòria onzena.

Les disposicions finals primera i segona i l'exposició de motius no tenen esmenes mantengudes. Si no hi ha inconvenient per part dels Srs Portaveus les votarem conjuntament.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de les disposicions finals primera i segona i de l'exposició de motius, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: Vots a favor, 35. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 17. Queden aprovades les disposicions finals primera i segona, i l'exposició de motius.

L'article únic, que reuneix totes les modificacions que hem votat, procedeix sotmetre'l a votació d'acord amb el que diu l'Estatut i el Reglament per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia. L'apartat segon de l'article 136 del nostre Reglament diu que la proposta de reforma requerirà, per a prosperar, l'aprovació del Parlament, per majoria absoluta, que s'haurà d'aconseguir, endemés, pel vot favorable de parlamentaris elegits en illes diferents.

Per tant, Sres i Srs Diputats elegits per l'illa de Mallorca que votin a favor de l'Article Únic, es volen posar drets i mantenir-s'hi fins que hagin comptat? Es poden asseure, gràcies.

Sres i Srs Diputats elegits per l'illa de Menorca que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats elegits per l'illa d'Eivissa que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats elegits per l'illa de Formentera que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets? Gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 22 per l'illa de Mallorca, 8 per l'illa d'Eivissa, 9 per l'illa d'Eivissa i cap per l'illa de Formentera. Total, 39 vots a favor, amb el qual resultat s'acompleixen les dues condicions de l'article 136.2. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 20. Queda aprovat l'article únic i amb aquest, la Proposició de Llei de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Sres i Srs Diputats, s'aixeca la sessió.